

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

4 maart 2009

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de radio-omroep en televisie

VOORSTEL VAN DECREET

**– van mevrouw Helga Stevens, de heer Bart Caron,
mevrouw Margriet Hermans en de heren Carl Decaluwe en Kurt De Loor –**

**houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie,
gecoördineerd op 4 maart 2005,
wat de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal,
de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling betreft**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heren Jurgen Verstrepen en Paul Delva**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Wim Van Dijck;

de heren Carl Decaluwe, Dirk de Kort, Paul Delva, Johan Verstreken;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer Herman Schueremans;

mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de dames Martine Fournier, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

de heren Karlos Callens, Marnic De Meulemeester, Hans Schoofs;

de heren Chokri Mahassine, Joris Vandenbroucke, André Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Piet De Bruyn.

Zie:

2014 (2008-2009)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting
- Nrs. 4 en 5: Amendementen
- Nr. 6: In eerste lezing aangenomen artikelen

Zie ook:

1746 (2008-2009)

- Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting van het voorstel van decreet betreffende ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling (Stuk 1746/1) door mevrouw Helga Stevens en de heer Bart Caron	4
II. Toelichting van het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie (Stuk 2014/1) door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	7
1. Traject van het ontwerp van decreet	7
2. Doel van het ontwerp van decreet	7
3. Uitgangspunten van het nieuwe Mediadecreet	8
4. Conclusies van de voorbereidende Arkadestudie	8
5. Voornaamste beleidsopties	8
6. De nieuwe structuur van het decreet en de belangrijkste nieuwigheden	9
III. Algemene bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie	10
1. Standpunt van de heer Werner Marginet	10
2. Standpunt van de heer Jo Vermeulen	13
3. Standpunt van de heer Kris Van Dijk	13
4. Standpunt van de heer Carl Decaluwe	13
5. Standpunt van de heer Jurgen Verstrepen	15
6. Standpunt van mevrouw Margriet Hermans	16
7. Standpunt van de heer Jos Stassen	16
8. Standpunt van mevrouw Tinne Rombouts	16
9. Standpunt van de heer Dany Vandenbossche	17
10. Antwoord van minister-president Kris Peeters	17
IV. Algemene bespreking van het voorstel van decreet betreffende ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, audiobeschrijving en auditieve ondertiteling	21
V. Artikelsgewijze bespreking en stemming van het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie	24
VI. Vraag voor tweede lezing conform artikel 68, 1°, b), van het Reglement van het Vlaams Parlement en aankondiging van een reflectienota	50
VII. Eindstemming	50
Tekst aangenomen door de commissie	51

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media besprak op 4 december 2008, 8, 13 en 21 januari, en 5, 12 en 19 februari 2009 het ontwerp van decreet betreffende radio-omroep en televisie (*Parl. St. Vl. Parl. 2008-09, nr. 2014/1*), en het voorstel van decreet van mevrouw Helga Stevens, de heer Bart Caron, mevrouw Margriet Hermans en de heren Carl Decaluwe en Kurt De Loor houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling betreft (*Parl. St. Vl. Parl. 2007-08, nr. 1746/1*).

Op 4 december 2008 werd in de commissie het voorstel van decreet toegelicht, houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling betreft (stuk 1746/1).

Op 8 januari 2009 werd in de commissie het ontwerp van decreet toegelicht betreffende radio-omroep en televisie (stuk 2014/1).

Op basis van beide toelichtingen besloot de commissie op 8 januari 2009 om het voorstel van decreet en het ontwerp van decreet samen te behandelen, en om over beide initiatieven een hoorzitting te organiseren op 13 januari 2009 die werd verdergezet op 21 januari 2009.

Na deze hoorzitting (*Parl. St. Vl. Parl. 2008-09, nr. 2014/3*) werd besloten om het ontwerp van decreet als basis van de bespreking te nemen, en de voorgestelde maatregelen in het voorstel van decreet eventueel via amendering in te brengen in het ontwerp van decreet.

Op 5 februari 2009 volgde de algemene bespreking, en op 12 februari de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. Na de artikelsgewijze bespreking en stemming, maar vóór de eindstemming van het ontwerp van decreet werd door een aantal commissieleden een tweede lezing gevraagd over de in eerste lezing in de commissie aangenomen artikelen (*Parl. St. Vl. Parl. 2008-09, nr. 2014/6*), overeenkomstig artikel 68, 1°, b), van het Reglement van het Vlaams Parlement.

De tweede lezing over het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie werd geor-

ganiseerd op 19 februari 2009, gevolgd door eindstemming.

Op het ogenblik van de eindstemming in de commissie bestond er echter nog onvoldoende duidelijkheid over twee belangrijke elementen, waarover de commissie via het organiseren van nog een bijkomende hoorzitting informatie wenste te verwerven. Het betrof enerzijds de vraag op welke wijze de eventuele oprichting van een kenniscentrum Mediawijsheid moet worden georganiseerd, in opvolging van het voorstel van resolutie betreffende de ondersteuning van de gamesector in Vlaanderen (*Parl. St. Vl. Parl. 2008-09, nr. 1735/1*).

Anderzijds was er nog onvoldoende duidelijkheid over de financiële impact op de commerciële televisie-omroepen van het voorstel van decreet houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling betreft (*Parl. St. Vl. Parl. 2007-08, nr. 1746/1*).

Met het oog hierop werd op 3 maart 2009 een hoorzitting georganiseerd met het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, de Vlaamse Regulator voor de Media, de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, de Vlaamse regionale omroepen (NORTV), de Private Omroep Federatie (POF) en SBS-Belgium. Er werd afgesproken om op basis van deze hoorzitting eventueel nog amendementen in te dienen op het ontwerp van decreet betreffende radio-omroep en televisie tijdens de plenaire behandeling ervan.

I. TOELICHTING VAN HET VOORSTEL VAN DECREET BETREFFENDE ONDERTITELING, DE VLAAMSE GEBARENTAAL, DE AUDIOBESCHRIJVING EN DE AUDITIEVE ONDERTITELING (STUK 1746/1) DOOR MEVROUW HELGA STEVENS EN DE HEER BART CARON

Mevrouw *Helga Stevens* stelt dat het voorstel van decreet werk wil maken van inclusieve televisie. Heel wat Vlamingen kunnen van dit belangrijk medium niet genieten omdat de televisieomroepen te weinig rekening houden met hun beperkingen. Het belang van dit voorstel van decreet mag niet onderschat worden. In Vlaanderen leven namelijk naar schatting 800.000 mensen met een auditieve beperking en 198.000 mensen met een visuele beperking. Dat aantal zal ongetwijfeld alleen maar toenemen.

Ondertiteling is niet enkel nuttig en noodzakelijk voor mensen met een auditieve beperking. Recent Nederlands onderzoek toont aan dat 4 miljoen Nederlanders regelmatige gebruikers zijn van teletekst-ondertiteling. Slechts een derde van hen is doof of slechthorend. Andere gebruikers zijn onder meer jonge mensen die geluidloos tv-kijken combineren met een andere activiteit en meer dan 40 percent allochtonen.

Het voorstel van decreet verenigt namelijk het voorstel over ondertiteling en Vlaamse Gebarentaal van mevrouw Stevens, en het voorstel van de heer Bart Caron over audiobeschrijving. Op vraag van de Belgische Confederatie voor Blinden en Slechtzienden, voegden de indieners er nog een hoofdstuk aan toe over auditieve ondertiteling voor blinden en slechtzienden.

Al in 1991 keurde de Vlaamse Raad een motie van aanbeveling goed na een interpellatie van mevrouw Brepoels tot de minister van Cultuur Patrick Dewael. In de motie werd aan de Vlaamse Executieve gevraagd om maatregelen te nemen om “de ondertiteling van nieuws- en informatieve programma’s bij de televisiezenders BRTN en VTM ingang te doen vinden, zodat doven en slechthorenden via deze programma’s hun recht op informatie kunnen laten gelden.” (*Parl. St.* VI. Parl. 1990-91, nr. 496/1).

Het zou niet correct zijn om te stellen dat er sindsdien weinig veranderd is, maar toch is er in Vlaanderen nog een lange weg te gaan op het vlak van ondertiteling, zeker wat de commerciële zenders betreft. Onder impuls van voormalig Vlaams minister van media Geert Bourgeois werden, wat de openbare omroep betreft, wel grote stappen vooruit gezet. En na een akkoord tussen de Vlaamse overheid en de regionale televisieomroepen worden ook alle journaals van de regionale omroepen sinds 20 september 2006 ondertiteld. Sinds 1 september 2007 ondertitelt ook de privéomroep Vlaamse Televisiemaatschappij (VTM) het hoofdjournaal van 19u. De Vlaamse Mediamaatschappij (VMMa) sloot daarover een akkoord met de voormalige Vlaamse mediaminister Geert Bourgeois. De Vlaamse overheid financiert het initiatief gedeeltelijk.

Op het vlak van de Vlaamse Gebarentaal staat Vlaanderen nog helemaal nergens. In de beleidsnota Media 2004-2009 staat wel dat de minister wou “nagaan in hoeverre de verplichtingen van de openbare omroep met betrekking tot doelgroepenbeleid en ondertite-

ling kunnen worden uitgebreid en gaandeweg ook decretaal kunnen worden opgelegd aan de particuliere televisieomroepen”.

Gebarentaal is voor veel doven een noodzakelijke aanvulling van de ondertiteling. Net zoals Frans voor de meeste Vlamingen, is Nederlands voor veel doven een vreemde taal. Zo bleek uit een onderzoek van de VRT hoe beperkt de informatie is die dove mensen uit de ondertitels konden halen.

Heel wat Europese staten staan al veel verder dan Vlaanderen. En ook Europa en de Verenigde Naties dringen aan op een betere toegankelijkheid van audiovisuele mediadiensten. Op Europees vlak verwijst het lid naar een gemeenschappelijk standpunt van de Europese Raad en het Europees Parlement omtrent televisieomroepactiviteiten waarin wordt bepaald dat “het recht van personen met een handicap en ouderen om te participeren en te integreren in het maatschappelijke en culturele leven van de Gemeenschap, onlosmakelijk verbonden is met de beschikbaarheid van toegankelijke audiovisuele mediadiensten. De middelen om dit te verwezenlijken omvatten onder andere gebarentaal, ondertiteling, audiodescriptie en gemakkelijk te begrijpen menunavigatie.”

Het VN-verdrag over de rechten van personen met een handicap, dat door België werd ondertekend en waarvoor de ratificatieprocedure loopt, bevat verschillende rechten over de toegankelijkheid van informatie. Zo stipuleert artikel 30 dat de staten die partij zijn bij het verdrag alle passende maatregelen zullen nemen om te waarborgen dat personen met een handicap toegang hebben tot televisieprogramma’s, films, theater en andere culturele activiteiten in toegankelijke vorm.

Als basis voor dit voorstel van decreet verwijst mevrouw Stevens naar de regelgeving in Groot-Brittannië. In de Broadcasting Act (1996) en de Communications Act (2003) staat de verplichting ingeschreven dat alle digitale omroepen met een Britse licentie inspanningen dienen te leveren voor ondertiteling, gebarentaal en audiobeschrijving. De Communications Act van 2003 breidde de wet uit naar digitale kabel en digitale satelliettelevisie. De verplichting geldt zodra de omroep een marktaandeel haalt van minstens 0,05 percent en de kosten niet meer dan 1 percent van de omzet bedragen. Daarbij wordt een groeipad opgelegd. Een dergelijk groeipad bestaat ook in Nederland. Sinds 1 december

2006 moeten alle landelijke publieke en commerciële omroepen hun Nederlandstalige televisieprogramma's ondertitelen via teletekstpagina 888. De gestelde norm is 95 percent voor de publieke omroepen en 50 percent voor de commerciële omroepen, te behalen binnen vier jaar.

Dit voorstel van decreet richt zich hoofdzakelijk maar niet uitsluitend tot de openbare oproep wat betreft gebarentaal, auditieve ondertiteling en audiobeschrijving. De ondertekenaars zijn van mening dat de openbare omroep in deze een voorbeeldfunctie heeft, mede omdat hij met publieke middelen van alle Vlamingen wordt gefinancierd. Voor de commerciële zenders worden in de eerste fase geen verplichtingen opgelegd voor audiobeschrijving, gebarentaal en auditieve ondertiteling, maar dat zou in de toekomst wel moeten gebeuren.

Wat ondertiteling betreft, wordt met een groeipad gewerkt waarbij de omroepen die aan de gestelde voorwaarde voldoen, naast de journaals en informatieprogramma's, ook de ontspanningsprogramma's dienen te ondertitelen. Er wordt een jaarlijks groeipad van 20 percent van de totale zendtijd aan Nederlandstalige programma's vooropgesteld. Een aantal zenders ondertitelen natuurlijk ook al een bepaald percentage. Realityprogramma's waarin bijvoorbeeld dialect wordt gesproken, worden wel van ondertiteling voorzien. De omroepen vinden dat voor de andere programma's wel een onoverkomelijke opgave.

Programmaonderdelen die bestemd zijn voor kinderen jonger dan 8 jaar en in het Nederlands zijn gesproken of ingesproken, tellen niet mee voor de berekening van de zendtijd. Indien de verplichting tot ondertiteling ook voor deze programmaonderdelen zou gelden, zou dit onbedoelde neveneffecten kunnen hebben voor dit programma-aanbod. Dergelijke kinderprogramma's worden door de ondertekenaars wel als prioriteit beschouwd voor projecten rond Vlaamse Gebarentaal.

De indieners van het voorstel van decreet zijn zich ervan bewust dat de ondertiteling van alle Nederlandstalige programma's inspanningen zal vergen van de televisiemaatschappijen. De kosten van ondertiteling mogen echter niet overroepen worden. De Nederlandse ondertitelingscampagne berekende dat de ondertitelingskosten in Nederland minder dan 1 percent bedragen van het programmabudget.

Niet alleen dient ondertitelen beschouwd te worden als een maatschappelijke taak van de televisiezenders, de commerciële omroepen hebben er ook steeds meer belang bij om deze groeiende doelgroep niet links

te laten liggen. In de Verenigde Staten worden de ondertitels bovendien mede gefinancierd met reclame gericht op de doelgroep die van de ondertiteling gebruik maakt. Ook gebarentaal, audiobeschrijving en auditieve ondertiteling zullen middelen vergen. De Vlaamse Regering kan beslissen die uitgaven te subsidiëren. Die mogelijkheid staat in het voorstel van decreet, voornamelijk omdat er in Vlaanderen nog geen ervaring is op dit terrein en de kostprijs, zowel voor medewerkers als de technische kosten, nog te weinig bekend is. De Vlaamse Regering kan ook onderzoek stimuleren.

De heer *Bart Caron* legt uit dat audiobeschrijving en auditieve ondertiteling nog in de kinderschoenen staan. Vorige zomer studeerden de eerste studenten af aan de masteropleiding voor audiodescriptie, als audiodescripteurs. Het is niet zomaar in woord omzetten van wat op het beeld te zien is, hoewel dat wel de kern van de taak is. Uit Brits onderzoek blijkt immers dat 96 percent van de slechtzienden en blinden televisie kijkt. De minister van Cultuur heeft in de voorbije jaren een aantal filmvoorstellingen mogelijk gemaakt met audiodescriptie.

In andere Europese landen werken er al veel langer audiodescripteurs. Zij gebruiken de stille momenten in het klankspoor van televisie of film om een beschrijving te geven van wat op beeld te zien is. Audiodescripteurs vermijden een kakofonie van stemmen en geluiden. De beschrijving is vakkundig en beknopt.

Uit onderzoek blijkt dat het bij blinden en slechtzienden leidt tot een betere kennis van de visuele wereld, van het uitgezonden materiaal. De visueel gehandicapten voelen zich onafhankelijker. Het versterkt ook het sociaal contact omdat ze kunnen meepraten over televisieprogramma's. Het geeft ook een gevoel van gelijkheid en gelijke behandeling met zienden. Daarenboven verlost het de ziende medekijker van de last extra informatie te geven over het programma.

Voor audiobeschrijving zijn er een scriptschrijver en een inspreekstem nodig. Soms zijn dat dezelfde mensen. Aangepaste software maakt het mogelijk om op de juiste manier informatie in het geluid te monteren. De technische aanpassingen zijn beperkt. Dankzij de digitale televisie kan er een apart signaal meegestuurd worden met het programma. Wie wil, kan er dan gebruik van maken. Blinden en slechtzienden kunnen ook draadloos of via koptelefoons de extra informatie beluisteren.

Ook in de beheersovereenkomst 2007-2011 met de VRT staat in artikel 9, §7: "De VRT zal onderzoeken in welke mate hij de televisieprogramma's op een

gebruiksvriendelijke wijze toegankelijk kan maken voor slechtzienden. Indien uit die onderzoeken blijkt dat zulks financieel, operationeel en technisch haalbaar is, worden de eerste experimenten opgezet bij Ketnet.”

Auditieve ondertiteling is eigenlijk het dubben of uitspreken van de ondertitels. Dat fenomeen is typisch voor een klein taalgebied dat anderstalige televisieprogramma's niet dubt. In Nederland worden de gesproken ondertitels via pc, kabel en digitale signalen naar de gebruikers gestuurd. Ook de Zweedse openbare televisie hanteert al auditieve ondertiteling. Uit Nederlands onderzoek is gebleken dat auditieve ondertiteling voornamelijk gewaardeerd wordt voor journaals en voor actualiteitsprogramma's. De techniek is niet zo verfijnd als audiodescriptie. De techniek is minder geschikt voor films met een moeilijker plot of met veel beelden die suggereren zonder spraak. Daarvoor is audiodescriptie nodig.

In het voorstel van decreet wordt een voorzichtige start genomen met de auditieve ondertiteling en de audiodescriptie. Het legt er voorlopig nog geen quota voor op, maar vraagt de Vlaamse Regering om er op termijn wel naar te streven en ondertussen de technieken te onderzoeken. Het voorstel bepaalt ook dat de Vlaamse Regering aan de televisiestations gepaste financiële middelen ter beschikking stelt om de toegankelijkheid te garanderen ook als dat commercieel niet haalbaar is.

De indieners rekenen op de bereidwilligheid van de regering en de omroepen. Ze hopen dat het voorstel van decreet een onderdeel zal vormen van het vernieuwde mediabeleid in Vlaanderen. Om het voorstel van decreet in al zijn nuances af te toetsen wordt voorgesteld om een hoorzitting te organiseren met een aantal betrokkenen uit het veld.

II. TOELICHTING VAN HET ONTWERP VAN DECREET BETREFFENDE DE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE (STUK 2014/1) DOOR DE HEER KRIS PEETERS, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA, TOERISME, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

1. Traject van het ontwerp van decreet

Minister-president *Kris Peeters* deelt mee dat aan het ontwerp van decreet een grondige studie vooraf

ging die werd uitgevoerd door het Interdisciplinair Centrum voor Recht en ICT (ICRI). Deze studie wordt de Arkadestudie genoemd: 'Studie naar een nieuwe Aanpak van het Regelgevend Kader voor media in Vlaanderen: Analyse DROT & Evaluatie toekomstscenario's'. De opdracht was de aanpak van het regelgevend kader voor media in Vlaanderen te analyseren en de toekomstscenario's te presenteren. De voorlopige conclusies van de studie werden in de commissie gepresenteerd op 9 november 2007. Deze presentatie verliep achter gesloten deuren. Er werd dan ook geen commissieverslag gemaakt.

Het ontwerp van decreet werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 18 juli 2008. De Sectorraad Media bracht advies uit op 17 september 2008, de SERV op 10 september 2008 en de Raad van State op 10 september 2008. Het ontwerp van decreet werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 5 december 2008.

2. Doel van het ontwerp van decreet

Het nieuwe Mediadecreet heeft tot doel de Europese richtlijn 2007/65/EG van 11 december 2007 inzake Audiovisuele Mediadiensten (richtlijn Audiovisuele Mediadiensten) tegen 19 december 2009 om te zetten in de Vlaamse regelgeving die bovendien meer eenduidig en coherent moet worden gemaakt. Het toepassingsgebied van de huidige mediadecreten bevat onduidelijkheden, en sommige begrippen zijn achterhaald in het licht van de technologie en de marktontwikkelingen.

De regelgeving moet daarenboven geactualiseerd worden. De bestaande mediadecreten zijn op een aantal vlakken verouderd en inconsistent. Ze zijn in wezen een verzameling van afzonderlijke decreten en besluiten die sinds de jaren tachtig zijn uitgevaardigd. De formuleringen zijn niet meer volledig accuraat en voldoen niet meer aan de wetgevingstechnische kwaliteitsnormen.

De regelgeving moet meer toekomstgericht gemaakt worden. Het nieuwe Mediadecreet moet oog hebben voor de nieuwe technologieën en marktontwikkelingen, in het bijzonder de veelheid van platformen waarop radio- en televisiediensten worden verspreid, zoals internetradio's, webtelevisie, podcasts, eenvoudige gelijktijdige publicatie (really simple syndication rss), 'livestreams', video-op-aanvraag, themakanalen, digitale televisie via ether, kabel en satelliet.

3. Uitgangspunten van het nieuwe Mediadecreet

De richtlijn Audiovisuele Mediadiensten (AVMD) werd op 11 december 2007 definitief goedgekeurd, en vereist een omzetting in onze decreten tegen 19 december 2009. Een belangrijk aspect ervan is het toepassingsgebied: de tekst is van toepassing op alle audiovisuele mediadiensten, dus de lineaire en de niet-lineaire diensten. De lineaire mediadiensten zijn traditionele vormen van televisiebeleving, waarbij beelden gelijktijdig naar alle kijkers worden verstuurd, en in real time worden ontvangen. Niet-lineaire diensten zijn diensten op aanvraag, zoals film-op-aanvraag, bijvoorbeeld VTM à la carte of Net gemist. De lineaire diensten zijn aan strengere voorschriften onderworpen wegens hun grotere impact op de publieke opinie en de geringere controle voor de kijker of luisteraar over het tijdstip en de inhoud van het bekeken of beluisterde programma.

Een ander belangrijk element is de versoepeling van de reclamevoorschriften: het invoegen van reclame-spots wordt versoepeld. De richtlijn bevat ook specifieke bepalingen als de lidstaten er voor kiezen om productplaatsing toe te laten. In het kader van het pluralisme en de culturele diversiteit bevat de richtlijn specifieke bepalingen die erop gericht zijn om Europese en onafhankelijke producties te promoten en meer kansen te geven.

4. Conclusies van de voorbereidende Arkadestudie

De conclusies van de Arkadestudie werden bezorgd op 9 november 2007. De studie beveelt aan om de doelstellingen van het nieuwe Mediadecreet te expliciteren. Dat draagt bij tot transparantie en leesbaarheid van het decreet. De studie vraagt ook om het toepassingsgebied van het nieuwe Mediadecreet te verduidelijken. Voorts moet er een keuze gemaakt worden voor regelgeving op basis van twee of drie lagen in de waardeketen. Administratieve vereenvoudiging is nodig op het vlak van de categorieën en de verplichtingen van omroepen. Co- en zelfregulering moeten overwogen worden. Er moet onderzocht worden of de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) herbekeken moet worden.

5. Voornaamste beleidsopties

Een belangrijke beleidsoptie is de keuze voor een drielagenmodel. Het nieuwe Mediadecreet groepeer

de verplichtingen binnen de mediasector immers op basis van de drie grote lagen in de waardeketen: inhoud, distributie en transmissie. De inhoud wordt aangeleverd door omroepen, de distributie is de taak van de aggregatoren of dienstenverdelers en de transmissie gebeurt via kabel, ether of satelliet.

De derde laag werd ingevoerd om een juridisch statuut te geven aan tussenpersonen in de waardeketen die omroepdiensten leveren aan het publiek zonder te beschikken over een eigen netwerk, zoals TV Vlaanderen en de digitale ether. De voordelen van de derde laag zijn dat overheidsdoelstellingen efficiënter en accurater gerealiseerd worden omdat de verplichtingen specifiekere kunnen gericht worden op de correcte laag in de waardeketen. Er komt ook meer rechtszekerheid voor dienstenverdelers die in het verleden geen juridisch statuut hadden. Tot slot brengt de derde laag meer transparantie en kans op concurrentie, omdat duidelijk wordt dat bedrijven zich ook kunnen richten op de derde laag. Het invoeren van een drielagenmodel impliceert geen overregulering. Wel kunnen verplichtingen beter gericht worden op de juiste bestemming. Het is niet uitgesloten dat één partij op meerdere lagen actief is.

Het ontwerp van decreet voert ook een nieuw begrippenkader in. Dat is nodig om de gemeenschapsbevoegdheid voor radio-omroep en televisie volledig af te dekken en om het onderscheid tussen economische diensten (omroepdiensten) en niet-economische diensten (omroepactiviteiten) duidelijk maken. Voorts maakt het begrippenkader het mogelijk om het onderscheid lineaire en niet-lineaire televisiediensten uit de AVMD-richtlijn te hernemen en om het onderscheid lineaire en niet-lineaire diensten consequent door te trekken naar radio.

Aan de basis van het nieuw begrippenkader ligt dus het onderscheid tussen omroepactiviteiten en omroepdiensten.

Onder omroepactiviteiten wordt verstaan “het ter beschikking stellen van bewegende beelden, al dan niet met klank, aan het algemeen publiek of een deel ervan via elektronische communicatienetwerken”. Deze categorie slaat ook op private initiatieven die niet economisch van aard zijn en bestrijkt bijgevolg het gehele Vlaamse bevoegdheidsdomein op het vlak van radio-omroep en televisie, in overeenstemming met de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

Onder omroepdiensten wordt een categorie van omroepactiviteiten verstaan die als volgt omschreven wordt: dienst in de zin van artikelen 49 en 50 van het EG-verdrag met als hoofddoel de levering van audiovisuele of auditieve programma's aan het algemeen publiek ter informatie, vermaak, educatie of met een culturele inslag via elektronische communicatienetwerken, onder redactionele verantwoordelijkheid van de aanbieder, of commerciële communicatie. De tekst onderscheidt twee soorten omroepdiensten: televisiediensten en radiodiensten.

Enkel de omroepdiensten worden onderworpen aan procedurele en inhoudelijke verplichtingen. Voor de brede categorie van omroepactiviteiten, waaronder bijvoorbeeld ook amateur-televisie ressorteert, geldt slechts één fundamentele basisregel, namelijk het verbod van aanzetten tot haat.

6. De nieuwe structuur van het decreet en de belangrijkste nieuwigheden

De Vlaamse mediadecreten werden volledig geherstructureerd op basis van het drielagenmodel. De minister-president verwijst naar de inhoudstafel van het ontwerp van decreet dat de structuur duidelijk maakt.

Voor de VRT zijn er geen fundamentele wijzigingen. Er is enkel een kleine wijziging inzake de uitzending door levensbeschouwelijke derden. De gezamenlijke zendtijd voor die verenigingen wordt 50 uur per jaar, maar de Vlaamse Regering kan die zendtijd proportioneel laten stijgen bij de erkenning van nieuwe verenigingen. De nieuwe erkenningen zullen trouwens ingaan op 1 januari 2010.

Voor de omroepactiviteiten en omroepdiensten zijn er wel nieuwigheden. De belangrijkste beperking voor omroepactiviteiten is dat ze niet mogen aanzetten tot haat (artikel 39). Iedereen die auditief of audiovisueel materiaal verspreidt naar het publiek, ongeacht via welk netwerk en ongeacht of dit op professionele basis gebeurt of niet, dient deze basisverplichting en fundamentele regel van de samenleving te respecteren.

Een nieuwe regel voor de omroepdiensten is de informatieplicht (artikel 41). Aanbieders van omroep-

diensten moeten bepaalde informatie ter beschikking stellen van de kijkers en luisteraars: naam, geografisch adres, e-mail of webadres, bevoegde regulator. De regels inzake bescherming van minderjarigen en boodschappen van algemeen nut blijven grotendeels dezelfde, evenals het recht van antwoord en recht van mededeling. Wel wordt nu een specifieke regeling ingevoerd voor de toepassing van het recht van antwoord en recht van mededeling op niet-lineaire omroepdiensten. Het recht op vrije informatiegaring en korte nieuwsverslagen blijft grotendeels gelijk: enkel de lineaire omroepdiensten kunnen hierop een beroep doen. Ook in de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten is dit beperkt tot lineaire mediadiensten.

Inzake commerciële communicatie is er de nieuwe algemene machtiging voor particuliere en openbare omroepen in artikel 47 om commerciële communicatie te brengen: "omroeporganisaties zijn vrij om commerciële communicatie te voeren, met uitzondering van de beperkingen en verplichtingen opgelegd in dit decreet".

Artikel 49 voert specifieke beperkingen in voor de openbare omroep. De VRT mag geen reclame brengen, tenzij radioreclame en reclame die gericht is op zelfpromotie. De VRT-televisie mag geen telewinkelen brengen. De VRT-televisie mag zijn kinderprogramma's niet laten sponsoren en mag geen productplaatsing toepassen in kinderprogramma's.

De Code voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie, die bij decreet bekrachtigd is, wordt geïntegreerd in het ontwerp van decreet. In plaats van twee teksten met decretale waarde naast elkaar, ontstaat door de integratie van de code in het Mediadecreet één coherent geheel. De betrokken bepalingen zijn sterk gericht op de bescherming van de kijker of luisteraar bij commerciële communicatie.

Het ontwerp van decreet zet de bepalingen van de richtlijn over reclame, telewinkelen en sponsoring om. De daglimiet voor televisiereclame wordt geschrapt en de invoegingsmogelijkheden voor televisiereclame worden versoepeld.

Productplaatsing houdt in dat een bepaald product, dienst of handelsmerk in het programma zelf wordt geïntegreerd. Productplaatsing kan voortaan toegepast worden met producten die geleverd worden

tegen betaling, doch niet in kinderprogramma's. Productplaatsing kan ook toegepast worden met producten die gratis worden geleverd (productiehulp of prijzen). Dit soort productplaatsing kan niet in kinderprogramma's van de VRT. De Vlaamse Regering kan dit verbod uitbreiden tot de kinderprogramma's van de andere omroepen.

Ook voor de radiodiensten zijn er nieuwe regels. Een erkenning is enkel nog nodig voor radio's die analoog uitzenden in frequentiemodulatie (FM) of amplitudemodulatie (AM), zowel landelijke, regionale als lokale zenders. Die radio's maken gebruik van schaarse frequenties, waarvoor de noodzaak bestaat van een opportuniteitsbeoordeling door de overheid bij het selecteren van diegenen die de frequenties mogen gebruiken. Voor de andere radio's volstaat een kennisgeving bij de VRM, zodat die een register kan bijhouden van de marktspelers en het overzicht kan bewaren over het medialandschap. Een erkenning tijdens de duur van de erkenningsperiode zal enkel nog worden uitgereikt voor de resterende duur van de erkenningsperiode. Er wordt een regime ingevoerd voor niet-lineaire radiodiensten. Ook voor hen komt er een kennisgeving bij de VRM.

De volgende nieuwigheden gelden voor de televisieomroepen. Het onderscheid tussen generalistische omroepen, themaomroepen, doelgroepomroepen, betaalomroepen enzovoort wordt opgeheven. Binnen de lineaire televisiediensten blijven nog slechts twee categorieën bestaan: de private televisieomroeporganisaties (de algemene categorie van omroepen die enkel onderworpen is aan kennisgevingsplicht) en de regionale televisieomroeporganisaties (waarvoor specifieke voorschriften gelden en het erkenningsvereiste blijft bestaan). Voor niet-lineaire televisiediensten (televisie-op-aanvraag) volstaat een kennisgeving.

Dienstenverdelers bundelen de kanalen van derden in pakketten en verspreiden die vervolgens naar het publiek via een eigen netwerk of een netwerk van derden. Om als dienstenverdelers actief te kunnen worden volstaat kennisgeving bij de VRM.

Dienstenverdelers hebben de volgende concrete verplichtingen: voldoen aan de informatieplicht en de regels inzake commerciële communicatie, een beschermingssysteem voor minderjarigen aanbieden en een jaarlijks werkingsverslag opstellen.

De 'must-carry' en 'may-carryverplichtingen' worden voortaan opgelegd op het niveau van de dienstenver-

deler en worden volledig technologie-neutraal geformuleerd. De Vlaamse Regering kan op basis van objectieve criteria een 'must-carrystatuut' toekennen aan bijkomende Vlaamse televisiestations. Volgende omroepen genieten die status al: de VRT, de regionale omroepen, de RTBF en radio BRF en de Nederlandse openbare omroep.

De bepalingen voor de netwerken zijn grotendeels ongewijzigd gebleven, behalve dat het onderdeel must-carry naar het hoofdstuk over de dienstenverdelers werd verplaatst.

Ook de bepalingen over de VRM bleven grotendeels ongewijzigd. Er werden slechts enkele inhoudelijke wijzigingen aangebracht die het gevolg zijn van wijzigingen in andere bepalingen.

III. ALGEMENE BESPREKING VAN HET ONTWERP VAN DECREET BETREFFENDE DE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE

1. Standpunt van de heer Werner Marginet

De heer *Werner Marginet* vindt de lang aangekondigde vernieuwing van de gecoördineerde mediadecreten terecht. Doorheen de bijna aflopende legislatuur is in de commissie meermaals gesproken over de noodzaak van een algemene herziening. Immers, doordat in deze legislatuur de gecoördineerde decreten meermaals hoogdringend en soms minder hoogdringend gewijzigd zijn, was het resultaat knip- een plakwerk. Bovendien wist de commissie dat het parlement als decreetgever achterop hinkte tegenover de evoluties op het terrein.

Het is dus goed dat de mediadecreten worden herzien, aangepast en up-to-date worden gemaakt. Het ontwerp van decreet heeft een lange voorbereiding doorlopen. Het was de vorige mediaminister die de herziening reeds geruime tijd geleden in de commissie aankondigde. Er is ook de Arkadestudie aan gewijd en er was de uitgebreide en bijzonder interessante hoorzitting.

Ondanks de lange voorbereiding was er in het veld nog heel wat kritiek en waren er bedenkingen en opmerkingen. Sommige collega's hebben trouwens gezegd dat het niet de bedoeling kan zijn om dit ontwerp van decreet er even door te jagen en dan enkele maanden later te moeten overgaan tot aanpassingen.

Het lid meent dat voorliggend ontwerp van Media-decreet niet zal kunnen ontsnappen aan het nodige amendeerwerk. Zelfs de meerderheid is niet laaiend enthousiast over het ontwerp van decreet zoals het in het Vlaams Parlement werd ingediend.

Men kan de vraag stellen of het de juiste manier van werken is om het ontwerp van decreet te verbeteren door te bricoleren met de nodige amendementen. Het lid wil echter niet verkeerd begrepen worden. Uiteraard is het de taak van een parlement om ontwerpen van decreet indien nodig wat bij te schaven en te verbeteren. Maar hij heeft de indruk dat het hier niet gaat over een kleine bijschaving. Het zal gaan om veel amendeerwerk. Hij vraagt zich daarom af of niet beter is het ontwerp van decreet in zijn geheel te herzien en te herschrijven.

Eigenlijk zou het teruggestuurd moeten worden naar de regering. Minister Keulen heeft dat deze legislatuur ook al eens met een ontwerp van decreet gedaan, toen op de eerste commissiebespreking duidelijk bleek dat het ontwerp van decreet niet goed in elkaar stak. Het lid wil weten waarom dat in dit geval niet is gebeurd, gelet op de kritiek die op de hoorzitting aan bod kwam, zowel bij de sprekers als bij sommige leden van de meerderheid.

Tijdens de hoorzitting waren er bijvoorbeeld de opmerkingen van professor Voorhoof over een mogelijke bevoegdheidsoverschrijding. Dergelijke opmerkingen – het gaat dan over de definitie van omroepactiviteiten – sterken de heer Marginet in zijn overtuiging dat er heel wat meer bevoegdheden naar Vlaanderen moeten komen, maar daar is het voorliggende ontwerp van decreet natuurlijk niet mee geholpen. In het commentaar bij de artikelen staat duidelijk dat een en ander conform de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is. Wie heeft er gelijk? Moet niet bijkomend bekeken worden of er werkelijk sprake is van bevoegdheidsoverschrijdingen? Moet geen bijkomend advies ingewonnen worden?

De Raad van State betreurt in haar advies immers dat hij te weinig tijd had in de vakantieperiode om het ontwerp van decreet aan voldoende controle te onderwerpen. Zo kon de Raad van State geen uitspraak doen over het al dan niet halen van de vooropgestelde doelstellingen. Zou het dan niet nuttig zijn de Raad van State de kans te geven een volwaardig advies over het ontwerp van decreet te laten uitbrengen?

Er zouden ter zake amendementen door de regering zijn neergelegd. Het lid heeft ze nog niet gezien of niet de kans gehad ze te lezen, maar een bijkomend advies lijkt hem alleszins geen overbodige luxe. Te meer omdat de Raad van State trouwens, ondanks het tijdsgebrek, toch heel wat opmerkingen heeft geformuleerd. De Raad van State waarborgt zelfs niet dat de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten wel voldoende is omgezet.

De wijziging van de huidige gecoördineerde decreten betreffende radio-omroep en televisie heeft verschillende doelstellingen. De eerste doelstelling is het meer eenduidig en coherent maken van de regelgeving en daar kan men het moeilijk oneens mee zijn. Verder mikt het ontwerp van decreet op het actualiseren van de regelgeving en iedereen in de commissie weet dat dit erg nodig is. Doel is ook het toekomstgericht maken van de regelgeving, wat eveneens een punt is waar men niet tegen kan zijn. In deze legislatuur heeft de commissie immers steeds weer vastgesteld dat de regelgeving achterop hinkt tegenover de snel opeenvolgende evoluties en vernieuwingen in de mediasector.

Maar nadat tijdens de hoorzitting van 13 januari 2009 enkele deskundigen aan het woord waren gekomen, moest Vlaams Belang vaststellen dat de Vlaamse Regering met dit ontwerp van decreet deze doelstellingen niet volledig of in sommige gevallen zelfs helemaal niet haalt. Ook op dat punt vraagt de heer Marginet zich af hoe de commissie daarmee moet omgaan. Zo was het de bedoeling een en ander te vereenvoudigen. Maar onder meer professor Voorhoof heeft duidelijk gemaakt dat dit een zeer complex ontwerp van decreet blijft, zelfs voor specialisten.

Ook de passage dat omroepactiviteiten niet mogen aanzetten tot haat werd door professor Voorhoof onder vuur genomen omdat dit reeds geregeld is in de federale wetgeving en dat enkel haat aanhalen, te beperkend is. Hij stelde voor om dit te schrappen. Dat is dan ook een van de amendementen die Vlaams Belang heeft ingediend.

Wat de omzetting van de Europese richtlijn betreft stelt Vlaams Belang vast dat de Vlaamse Regering de deadline van december 2009 niet afwacht. Een en ander kan te maken hebben met het feit dat er een nieuwe legislatuur moet beginnen, maar het lijkt als gevolg te hebben dat dit ontwerp van decreet niet echt voldragen is. Vandaar dat het lid zich afvraagt

waarom men per se een zo belangrijk decreet, het koste wat het kost, ruim voor die deadline goedgekeurd wil zien.

Het lid heeft de volgende opmerkingen over de omzetting van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. Ten eerste is hij het met een deel van die richtlijn niet eens, maar conform de regelgeving moet zij omgezet worden. De heer Marginet heeft het altijd moeilijk als er bepaalde dingen door Europa worden opgelegd die beter op het nationaal niveau zouden worden besproken.

Zo is hij het bijvoorbeeld niet eens met de versoepeling van de reclamevoorschriften die in die richtlijn en in dit ontwerp van decreet vervat zit. Hij weet wel dat de commerciële omroepen reclame-inkomsten nodig hebben om te functioneren en hij gunt hen die ook. Maar wat heeft de kijker, die nu al quasi overspoeld wordt met reclame, daaraan? Het lid vreest dat men met die versoepeling op weg is naar Amerikaanse toestanden, waarbij programma's om de haverklap worden onderbroken door reclameboodschappen. Dat kan toch niet de bedoeling zijn? De heer Marginet denkt trouwens dat men de commerciële spelers voldoende inkomsten kan laten als men afstapt van de gemengde financiering van de VRT, en als men de VRT niet meer zou toestaan om de reclamemarkt af te romen ten nadele van de omroepen die van die reclame moeten leven.

De heer Marginet vindt ook de regeling omtrent productplaatsing en sponsoring allesbehalve eenduidig en coherent. Hij deelt voor een stuk de mening van professor Voorhoof dat het beter ware geweest voor een principieel verbod op productplaatsing te gaan, waarbij men haar onder zeer specifieke voorwaarden wel kan toestaan. Ook inzake telewinkelen zijn de regels niet zo eenduidig. Blijkbaar plooit Europa redelijk snel voor de druk van de producenten van verbruiksartikelen. Op de duur gaat men nog tevreden moeten zijn met de bepalingen dat productplaatsing niet kan in kinderprogramma's – dat zou ook maar erg zijn – en dat reclame voor zaken als alcohol enkel kort voor of na een kinderprogramma niet mag worden uitgezonden.

Trouwens inzake de bevoegdheid van de tweede kamer van de VRM valt op dat de bescherming van minderjarigen is opgesplitst tussen lineaire en niet-lineaire diensten. Verschillende sprekers hebben de commissie daar tijdens de hoorzitting op gewezen, niet het minst de VRM. Het zou inderdaad logischer

zijn dat de tweede kamer van de VRM ook bevoegd is voor geschillen betreffende de bescherming voor minderjarigen, die rijzen bij niet-lineaire televisie-uitzendingen. Ook op dat punt heeft Vlaams Belang een amendement ingediend. Wat is eigenlijk de reden van die opsplitsing, vraagt het lid.

De VRM maakte op de hoorzitting ook een opmerking over de soms niet eenduidige bepalingen inzake sponsoring, productplaatsing enzovoort. Vroeger is er in de commissie heel wat heisa geweest over bepaalde beslissingen van de VRM inzake reclameovertredingen. Het lid memoreert het Discovery-incident. Als het parlement opnieuw nalaat om duidelijke en eenduidige bepalingen ter zake op te nemen in het ontwerp van decreet, zal men in de toekomst opnieuw met dergelijke problemen geconfronteerd worden.

Over het verbod op politieke reclame heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds uitspraak gedaan. De commissieleden hebben recent nog allen de tekst van professor Voorhoof hieromtrent doorgestuurd gekregen. De heer Marginet roept de vraag op hoe men daarmee om zal gaan. Moet het ontwerp van decreet op dat vlak gewijzigd worden? Terecht wordt de vraag gesteld of kleinere, nieuwe partijen – daartoe hebben alle fracties ooit behoord – wel voldoende toegang hebben tot de media.

Bovendien moet ook eens duidelijk gesteld worden dat het ontwerp van decreet heel wat verder gaat dan wat de richtlijn voorschrijft. Dat kwam ook aan bod tijdens de hoorzitting. Daar werd gesteld dat sommige zaken botsen met de vrijheid van meningsuiting. Het lid waarschuwt voor overregulering.

Voor de VRT verandert er eigenlijk weinig. Er worden enkele woorden aangepast in de organisatiestructuur van de VRT, maar voor het overige blijft alles een beetje zoals het was. Dat betekent onder meer dat de Vlaamse Regering vasthoudt aan het voortbestaan van de 'levensbeschouwelijke derden'. De heer Marginet verwijst naar titel X in deel twee van het decreet. Eerst werden de sociaal-economische derden afgeschaft en daarna de politieke derden.

De heer Marginet heeft altijd vermoed dat het afschaffen van de politieke derden eerder te maken had met de kijkcijfers van een bepaalde derde die niet daalden, zelfs niet toen de politieke derden na elf uur 's avonds werden geplaatst. Maar dat is stof voor een andere discussie en doet nu niet veel meer ter zake. Wat dus overbleef waren de levensbeschou-

welijke derden. Schaf die dan ook maar meteen af. Het is immers niet zo dat het meteen programma's zijn die gevolgd worden, of die op de appreciatie van een groot deel van de Vlamingen kunnen rekenen. Vlaams Belang heeft hierover deze legislatuur zelfs een voorstel van decreet ingediend. Nu de mediadecreten volledig worden herzien, vindt hij dat het parlement de kans te baat moeten nemen om ook die levensbeschouwelijke derden af te schaffen.

Zoals de heer Marginet al zei, is zijn fractie er ook voorstander van om de bepalingen inzake reclameinkomsten van de VRT te schrappen. Zij is wel degelijk voorstander van een sterke en performante openbare omroep, maar die moet dan zuiver door openbare middelen gefinancierd zijn. Zo vallen er heel wat discussies van de jongste jaren weg. Het lid onderstreept dat hij niet de spreekbuis van de commerciële jongens is, maar iedereen weet dat de VRT de reclamemarkt voor een groot stuk afroemt en dat kan niet de bedoeling zijn. Iedereen is trots op de Vlaamse verankering van de commerciële omroepen en men moet daar dan ook maar eens de consequenties aan koppelen.

2. Standpunt van de heer Jo Vermeulen

De heer *Jo Vermeulen* herinnert aan de bedoeling om bij de omzetting van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten zo dicht mogelijk bij de Europese richtlijn te blijven. Gezien de over België en Vlaanderen verspreide bevoegdheden, de grijze zones en de overlappings, is die oefening delicaat maar toch goed geweest.

Dat Vlaanderen geïsoleerd zou kunnen optreden, is een illusie. De media overschrijden de grenzen. Verder mag men evenmin de illusie koesteren dat dit de definitieve regeling is, want in de sector duiken voortdurend nieuwe technieken en fenomenen op. Een aantal daarvan wordt voor het eerst duidelijk omschreven, zoals productplacement, sponsoring en via amendering ook de onafhankelijke producent.

Het lid waardeert dat bij de totstandkoming van het ontwerp van decreet gebruik is gemaakt van het Arkadeproject, de jurisprudentie van de VRM en de hoorzitting van 13 en 21 januari 2009. Dat is een goede parlementaire werkwijze om tot samenhang, verfijning en realisme te komen.

3. Standpunt van de heer Kris Van Dijk

De heer *Kris Van Dijk* is er zich van bewust dat het moeilijk is voor de decreetgever om de snelle evoluties in de mediasector bij te benen. Hij dankt de heer Geert Bourgeois als voormalig minister van Media die de basis legde voor de voorliggende omzetting van de Europese richtlijn en voor de bundeling van de mediadecreten. Tot slot pleit hij ervoor om, waar nodig, de tekst aan te passen aan de opmerkingen die tijdens de hoorzitting naar voren zijn gebracht, opdat Vlaanderen over een volwaardige basis voor de toekomstige ontwikkelingen beschikt.

4. Standpunt van de heer Carl Decaluwe

De heer *Carl Decaluwe* vindt de commissie voorbeeldig in haar parlementaire werk en zij slaagt er op die manier in om op het beleid te wegen. Ook hij brengt hulde aan het voorbereidende werk van minister Bourgeois. Door de snelle aanpak is Vlaanderen een koploper in Europa wat de omzetting van de richtlijn betreft. Op die manier krijgen de omroepen enige zekerheid in een snel evoluerende wereld.

Na het voorbereidende werk van de regering en de adviezen van de sectorraad, organiseerde de commissie een zeer interessante hoorzitting. Daarin werden veel kritische opmerkingen geformuleerd, maar die zijn vaak tegenstrijdig met elkaar. Er moet nu door de commissie, in overleg met de regering, gekeken worden waar bijsturing nodig is, maar dat is iets anders dan suggereren dat het geheel nergens op lijkt. De reeds voorgestelde amendementen van Vlaams Belang vindt de heer Decaluwe niet denderend. Zo vraagt hij zich af op welke plaats in de begroting Vlaams Belang de compensatie gaat vinden voor de af te schaffen radioreclame op de VRT.

Het voorliggende ontwerp van decreet is voor de heer Decaluwe coherent in vergelijking met het bestaande patchwork. De mediaregelgeving wordt op een coherente en eenduidige manier samengebracht en geactualiseerd. Overbodige bepalingen worden geschrapt en men probeert ook een administratieve vereenvoudiging door te voeren. Fundamenteel nieuw is de indeling van het ontwerp van decreet volgens het drielagenmodel. In het ontwerp van decreet wordt ook gestreefd naar uniforme bepalingen. Dat alles neemt echter niet weg dat over twee jaar opnieuw aanpassingen zullen nodig blijken, maar dat komt

niet door het gebrek aan kwaliteit van het ontwerp van decreet maar door de snelle technologische ontwikkelingen.

Het lid onderstreept dat de invoering van de nieuwe richtlijn Audiovisuele Mediadiensten de aanleiding vormde voor het ontwerp van decreet. Dankzij het schitterende voorbereidende en structurerende werk van het Arkadeproject werd het meer dan een eenvoudige omzetting. De heer Decaluwe herinnert aan de stand van zaken die het parlement kreeg tijdens een hoorzitting achter gesloten deuren in februari 2008. De methodiek van de Vlaamse Regering heeft ertoe geleid dat Vlaanderen als een van de eerste Europese regio's de nieuwe Europese richtlijn Audiovisuele Mediadiensten zal hebben omgezet in eigen wetgeving. De heer Decaluwe erkent dat deze koppositie misschien op een aantal punten ook nadelen heeft, maar die positie zal anderzijds ook toelaten om een aantal zaken onderweg nog bij te sturen.

Belangrijk is dat men het ontwerp van decreet niet overhaast heeft goedgekeurd, in tegenstelling tot wat sommige commissieleden suggereren. Men heeft immers gekeken hoe andere regio's de definitie en regulering van productplaatsing en het sponsorverbod voor nieuws en actualiteitenprogramma's voorbereiden. Tijdens de hoorzitting kwamen ook de verschillende actoren daarover aan bod. Het lid onderstreept dat de richtlijn de lidstaten nog ruimte laat bij de omzetting. Hij dringt er dan ook op aan te focussen op de eigenheid van het Vlaamse mediabeleid binnen een Europees perspectief.

De heer Decaluwe is tevreden met de door de Vlaamse Regering gemaakte keuzes. De eerste beleidskeuze, die het drielagenmodel betreft, noemt hij moedig en toekomstgericht. Want het zijn de distributeurs als tussenpersonen die bepalen welke inhoud en programma's via kabel of ether bij de kijkers en luisteraars terechtkomen. In het moderne digitale medialandschap waar hun rol enkel maar zal toenemen, is overheidscontrole en sanctionering nodig.

Voor de transmissie laag denkt de heer Decaluwe dat de doelstellingen het meest efficiënt bereikt worden door eerlijke mededinging. Voor de inhoudelijke laag is hij voorstander van kwalitatieve regels. Voor de tussenlaag ziet hij een combinatie van beide. Ook de bijkomende rechtszekerheid voor de dienstverleners in de tussenlaag is belangrijk, net zoals het feit dat aan hen geen nieuwe verplichtingen worden opgelegd. Door de tussenlaag apart te identificeren, vergroten transparantie en concurrentie.

De tweede keuze die de regering maakte bij de omzetting, is de integratie van de Code voor Reclame en Sponsoring als tegenwicht voor de liberalisering van de reclameregels, die er via dit decreet hoe dan ook komt. Het lid wijst er collega Marginet op dat men dit kan smaken of betreuren, maar dat de Europese Unie dit in elk geval oplegt. Gelukkig zal men daarmee zelfs bij nieuwsuitzendingen nog niet de constante onderbrekingen hebben die in Amerika bestaan.

De derde belangrijke keuze is het uitputten van de volledige gemeenschapsbevoegdheid inzake radio en televisie met het begrip omroepactiviteit. Tijdens de hoorzitting werd op een aantal gevaren in dit verband gewezen, maar na gesprekken met de Franse Gemeenschap in het Overlegcomité blijkt een aantal amendementen te volstaan om het maximale uit deze bevoegdheid te halen. De toekomstige regionalisering van de telecommunicatie is inderdaad wenselijk, maar zover zijn we nog niet.

Verder werd duidelijk gekozen voor het onderscheid tussen omroepdiensten en omroepactiviteiten. Om juridische procedures achteraf te vermijden, is er zoals gezegd ook voorafgaande afstemming geweest met de andere overheden in dit land via het interministerieel comité Telecommunicatie en Omroep.

Dit alles neemt niet weg dat een aantal mankementen is overgebleven, ondanks het feit dat al een groot deel van de kritiek – zoals die van de sectorraad Media – in de overgang tussen voorontwerp en ontwerp van decreet is opgevangen door aanpassingen, onder meer na opmerkingen van de Raad van State. Een van de ingrepen die het ontwerp van decreet nog leesbaarder zou kunnen maken, is de invoeging van een definitie van 'onafhankelijke televisieproducent'. Het lid stelt voor om te bekijken of daarover een amendement mogelijk is.

Verder stelt hij voor om eveneens bij amendement de wijziging in het statuut van de regionale omroepen recht te zetten en terug te keren naar de oorspronkelijke vzw-regeling, met het oog op de garantie van de regionale verbondenheid en het onafhankelijke en pluralistische karakter van deze omroepen, dat een essentieel tegengewicht vormt ten opzichte van de commerciële mediabedrijven.

Een andere mogelijk interessante amendering is erop gericht de tweede kamer van de VRM ook ambts-halve te laten optreden ter bescherming van minder-jarigen in niet-lineaire diensten

Tot slot pleit de heer Decaluwe ervoor van de gelegenheid gebruik te maken om de erkenningen van alle private radio-omroepen op één lijn te krijgen. Hij stelt voor alles te verlengen tot 2016 zodat de volgende erkenningsronde op basis van een toekomstgerichte en coherente visie kan uitgevoerd worden, met een degelijk frequentieplan. Dit beantwoordt trouwens aan de geest van de resolutie die dit parlement daarover vrijwel unaniem aannam (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1659*). Er zijn ook nog enkele punten die door de lokale radio's zijn aangebracht tijdens de hoorzitting, die tijdens de artikelsgewijze bespreking aan bod moeten kunnen komen met het oog op een eventuele aanpassing.

Verder vraagt de heer Decaluwe verduidelijking op het vlak van de controle op de inhoud van reclame, meer bepaald de verhouding tussen Jury Ethische Praktijken inzake reclame (JEP) en VRM. Op dit moment is het blijkbaar zo dat het zelfregulerende orgaan JEP bij de ontvangst van een klacht, het probleem overmaakt aan adverteerder en omroep. Misschien is het interessant om de VRM in actie te laten komen als die omroep daar niet op ingaat. Het kan volgens het lid niet zijn dat JEP en VRM allebei hetzelfde doen, noch dat de VRM voor alles eerst een advies van de JEP moet vragen.

Over de boodschappen van algemeen nut (BAN) zijn al heroïsche discussies gevoerd in de commissie. Het kan niet de bedoeling zijn dat ze binnen de twintig-percentregeling voor reclame vallen. Dat zou immers betekenen dat ze reclame zijn en dat zou het meteen juridisch onmogelijk maken voor de openbare omroep om ze uit te zenden. Hierover moet meer duidelijkheid worden gecreëerd.

5. Standpunt van de heer Jurgen Verstrepen

De heer *Jurgen Verstrepen* juicht toe dat vrijwel de hele sector een inbreng heeft gehad in het ontwerp van decreet, via adviezen en hoorzittingen. Daaruit bleek dat er te veel knelpunten waren om het voorontwerp van decreet ongewijzigd te laten passeren. Ook hij vermoedt dat de decreten een veel kortere levensduur zullen hebben dan de vorige. Reden is de snelle evolutie van de digitale multimediale sector. Veel regels uit het voorliggende ontwerp van decreet hebben een impact op een web 2.0-omgeving. Ze zijn echter niet toepasbaar op de opvolger, het semantische web 3.0. Als dat er zoals beloofd tegen 2011 komt – wat door het lid gezien de crisis betwij-

feld wordt – zullen al meteen de eerste aanpassingen nodig zijn. Misschien lanceert men in 2020 web 4.0, voorspelt hij. De evolutie gaat sneller en sneller.

De heer Verstrepen vindt het een stap in de goede richting dat in het ontwerp van decreet, dat hij als een kader beschouwt, de definities worden verfijnd en aangepast. Hij houdt een pleidooi tegen de angst voor vrijheden die Europa aanbiedt, onder meer op het vlak van reclame. Volgens het lid kunnen de mediaconsumenten daar goed mee omgaan. Ze zullen wel reageren als ze het beu zijn. Daarom betreurt hij het gebrek aan flexibiliteit in de huidige vorm van het ontwerp van decreet. Hij mist co- en zelfregulering. Hij vermoedt echter dat de amendementen nog een aantal zaken zullen verfijnen en scherpstellen en dat is een goede zaak.

Het ontwerp van decreet benadert de mogelijkheden van productplaatsing strenger dan Europa. De heer Verstrepen vraagt zich af of dat wel een goede keuze is. Hij wijst erop dat de sector voortdurend op zoek is naar nieuwe vormen en technieken, zoals 'splitscreen' of 'skinvertising'. Het ontwerp van decreet heeft onvoldoende aandacht voor de toepassing van die mogelijkheden. Commercialisering is niet per se negatief.

Wat het drielagenmodel betreft, vraagt de heer Verstrepen zich af of de beoogde transparantie en duidelijkheid bewaard blijft als één speler op de drie lagen actief is. Het zijn juist die spelers die meer en meer gaan bepalen. En als het om distributie en telecommunicatie gaat, kan Vlaanderen daar weinig aan doen. Er zijn dus botsingen op komst.

De heer Verstrepen vindt de beperking van sponsoring in journaals en politieke informatieprogramma's onvoldoende afgebakend. Hij vraagt meer aandacht voor duidelijke definities, zodat men het verschil kan maken tussen informatie en duiding. De vraag is bijvoorbeeld of het bestaande politieke discussieprogramma op de regionale televisiezender voor Antwerpen (ATV) – dat door reclame wordt onderbroken – nog zal kunnen.

Een duidelijk kader voor telewinkelen is onmogelijk zonder heel scherpe definities. Bij de dienstenverdelers bespeurt het lid overdreven reglementering en te weinig oog voor de digitale convergentie. De radiosector wordt heel conservatief benaderd en het ontwerp van decreet biedt te weinig mogelijkheden voor de crossmediale digitale radioplatforms.

6. Standpunt van mevrouw Margriet Hermans

Mevrouw *Margriet Hermans* meent dat met het voorliggende ontwerp van decreet een goed evenwicht werd bereikt in de reclamewetgeving. Zij looft het voorbereidende legistieke werk van voormalig mediaminister Bourgeois. Als liberaal is zij blij met de versoepeling van de reclameregels, er wordt een onderscheid gemaakt tussen lineaire en niet-lineaire diensten, de terminologie wordt geactualiseerd, vergunningen en aanmeldingen worden administratief vereenvoudigd en er wordt een drielagenmodel ingevoerd. De overblijvende onzuiverheden kunnen met amendementen worden rechtgezet.

Omdat het op te richten kenniscentrum Mediawijsheid in de toekomst ruimer gaat werken dan de aspecten kinderen en jeugd, voelt mevrouw Hermans meer voor het onderbrengen van dit kenniscentrum onder de vleugels van de VRM dan bij de administratie Jeugd. Wat het digitale verhaal betreft, wacht zij op de herziening van het frequentieplan.

7. Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer *Jos Stassen* vindt de poging tot integrale coördinatie van de mediadecreten een goede zaak. De vraag is of de vorige mediaminister daarmee niet te hoog gegrepen heeft. Sommige opmerkingen tijdens de hoorzitting lijken dat alvast te suggereren. Naast de doelstelling om de Europese richtlijn om te zetten naar de eigensoortige Vlaamse situatie, heeft het ontwerp van decreet ook een toekomstgerichte ambitie, maar het lid betwijfelt of het decreet ongewijzigd het einde van de volgende legislatuur zal halen.

De vertaling van de Europese richtlijn Audiovisuele Mediadiensten is vrij goed gelukt, al had het lid liever professor Voorhoof gevolgd in zijn pleidooi voor een principieel verbod van productplaatsing met daarop toegestane uitzonderingen. Wat de advertentiereglementering betreft, gaat het ontwerp van decreet verder dan wat Europa vraagt, terwijl uit de hoorzitting juist bleek dat alle actoren voorstander zijn van versoepeling. De vraag is namelijk of men wel zo strikt moet reglementeren rond nieuwsprogramma's. Het lid vindt eerder dat men alles mag toestaan, behalve bij kinderprogramma's. Er bestaat immers een psychologische grens die de adverteerder niet kan overschrijden zonder dat het publiek zich van het medium afkeert, wat reglementering overbodig maakt. Voor de kinderprogramma's is het goed dat de deontologische code blijft bestaan.

Verder vindt de heer Stassen dat de definitie van onafhankelijke producent in het ontwerp van decreet moet opgenomen worden met het oog op de erkenning van een belangrijke sector. Hij pleit er vervolgens voor dat de commissie het debat voert over de beslechting van de discussies over reclamebeoordeling door JEP dan wel VRM. Een andere vraag die in dit verband moet beantwoord worden, is of er binnen de Vlaamse Gemeenschap een beroepsinstantie moet komen. Sommigen vinden dat laatste een verbetering die rechtszaken zal vermijden, anderen vinden het alweer een bijkomende stap.

Wat radio betreft, bevriest het ontwerp van decreet de huidige situatie. Dat is een gevolg van het feit dat men de voorbije jaren niet verder geraakt is met het frequentieplan en de afspraken met de buurlanden. Ondertussen overleven steeds minder regionale en lokale radio's, waardoor frequenties vrijkomen en het probleem zichzelf lijkt op te lossen. Het ontwerp van decreet biedt geen uitzicht op een betere benadering van het ideaal, dat bestaat uit een sterke openbare omroep, een aantal sterke landelijke commerciële radio's, een aantal goed ingebedde regionale radio's en een aantal lokaal verankerde radio's met een voldoende groot gebied. Het lid verwacht dat de feiten ertoe zullen dwingen dat het decreet in de volgende legislatuur op dat punt zal moeten aangepast worden.

Samenvattend noemt de heer Stassen het ontwerp van decreet een mooie poging om de Europese richtlijn naar de Vlaamse situatie om te zetten, die een aantal jaar zal meegaan. Anderzijds blijven sommige discussies open, zoals die over de zelfregulering, de beperking van de advertentieregels, de positie van de VRM en de onafhankelijke producenten.

8. Standpunt van mevrouw Tinne Rombouts

Mevrouw *Tinne Rombouts* is benieuwd naar de stand van zaken met betrekking tot het kenniscentrum Mediawijsheid. In 2008 keurde het parlement een uitgebreide resolutie goed ter ondersteuning van de boomende gamesector (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1735/1). Naast games gebruiken jongeren en ouderen ook meer en meer de onlinewereld, sms en Facebook. In de resolutie werd daarom voorgesteld bij de VRM een kenniscentrum onder te brengen, dat zich moet bezighouden met de omgang met al die nieuwe media-instrumenten. Aangezien het niet in het ontwerp van decreet is opgenomen, vraagt het lid aan de minister-president hoe hij de toekomst van het cen-

trum ziet. Hij beloofde ook een onderzoek naar de plaats waar dit het best zou ondergebracht worden. Is dat al uitgevoerd? Wat zijn de resultaten?

9. Standpunt van de heer Dany Vandenbossche

De heer *Dany Vandenbossche*, voorzitter, vindt de kritiek van de heer Marginet als zou geprobeerd worden het ontwerp van decreet op een drafje door de commissie te duwen, niet terecht. Het is al een jaar geleden dat de vorige minister van Media samen met de onderzoekers van het Arkadeproject in de commissie het plan heeft toegelicht waaruit het ontwerp van decreet is ontstaan. De grote lijnen van de doelstellingen, in het bijzonder het drielagenmodel, waren toen al zichtbaar. Bovendien is wel degelijk ruimte gelaten om te discussiëren. De algemene bespreking begint een week na de laatste hoorzitting en wordt nog lang niet afgesloten.

De heer Vandenbossche wijst er verder op dat een jaarlijkse aanpassing van de regelgeving voor radio en televisie onvermijdelijk is door de realiteit van de ontwikkelingen. Ook op Europees niveau volgt de ene richtlijn de andere op. Vele opmerkingen tijdens de hoorzitting waren terecht. Het is daarom precies goed dat het parlement op grond daarvan amendementen indient, in de plaats van alles te laten dicteren door de regering. In tegenstelling tot wat de heer Marginet suggereert, is dat juist een goede manier van werken.

10. Antwoord van minister-president Kris Peeters

Minister-president *Kris Peeters* dankt de leden voor hun opmerkingen en voorstellen tot verbetering van het voorliggende ontwerp van decreet. Hij geeft hen ook graag een antwoord op de vragen die zij opwierpen. Hij erkent het belang van het werk van voormalig mediaminister Geert Bourgeois en van de hoorzitting van 13 en 21 januari 2009. Hij verwacht dat op grond daarvan nog amendementen zullen worden ingediend. De regering zal zelf trouwens ook een aantal amendementen indienen naar aanleiding van de discussies die intussen werden gevoerd in het Overlegcomité.

In verband met de mogelijke bevoegdheidsoverschrijding waar de heer Marginet op alludeerde, meldt de minister-president dat hij deze bij een nadere bestudering van het ontwerp van decreet niet kan vinden. Er worden enkel bestaande bevoegdheden bevestigd.

Het ontwerp van decreet werd trouwens ter consultatie voorgelegd aan het Interministerieel Comité Telecommunicatie en Omroep op 15 januari 2009. De artikelen betreffende gemeenschappelijke infrastructuur werden ook voorgelegd aan het Overlegcomité op 16 januari 2009.

De federale overheid heeft een aantal opmerkingen geformuleerd bij de tekst. Om daaraan tegemoet te komen zal de Vlaamse Regering een drietal amendementen indienen. Twee definities worden lichtjes gewijzigd en één nieuwe definitie wordt toegevoegd. Rekening houdend met de voorgestelde amendementen keurde de federale overheid het ontwerp van Mediadecreet volledig goed, met uitzondering van één bepaling: artikel 197, §2. Men wilde daar inschrijven dat een samenwerkingsakkoord nodig is alvorens de Vlaamse Regering een digitaal frequentieplan kan opstellen. Op die vraag is de Vlaamse Regering niet ingegaan, omdat daardoor het optreden van de Vlaamse Regering afhankelijk wordt gemaakt van een federale goedkeuring.

De minister-president herinnert aan zijn eerdere opmerking dat de federale overheid krachtens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof bevoegd is voor de algemene politie van de radiogolven. Deze bevoegdheid omvat: het uitvaardigen van technische normen betreffende het toekennen van de frequenties en het vermogen van de zendtoestellen, en de handhaving van die normen. De federale overheid mag bij de uitoefening van die bevoegdheid geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van de gemeenschappen.

De heer Marginet stelde verder dat het verbod om aan te sporen tot haat een federale bevoegdheid is. Ook de Raad van State stelde dat dit artikel beter zou worden geschrapt, omdat de bestaande federale wetgeving inzake het verbod op het aanzetten tot haat lijkt te volstaan. Toch werd het betrokken artikel behouden, zij het in verkorte vorm. Het verbod op het aanzetten tot haat wordt immers ook opgelegd in de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten, meer bepaald in artikel 3ter. Gelet op de belangrijke impact van audiovisuele toepassingen op de publieke opinie, is het formuleren van een verbod op het aanzetten tot haat, specifiek voor de aanbieders van omroepactiviteiten, geenszins overbodig noch overdreven. Indien dit artikel volledig zou geschrapt worden, kan de VRM ook niet meer optreden bij eventuele overtredingen van de bepaling.

De heer Marginet ging ook niet akkoord met de versoepeling van de reclamevoorschriften in het ontwerp

van decreet. Die versoepeling, onder meer op het vlak van de onderbreking van programma's en de duurtijd van de reclamespots, is een belangrijk element van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. De richtlijn wordt in het ontwerp van decreet zo nauwgezet mogelijk omgezet, inclusief de liberalisering van de reclameregels. Doel is te vermijden dat de Vlaamse omroepsector in een nadelige concurrentiepositie komt te staan ten opzichte van omroepen uit andere EU-lidstaten. Slechts in enkele gevallen worden bepalingen ingevoerd die strikter zijn dan de richtlijn. Dit gebeurt telkens om voldoende bescherming van de gebruikers te verzekeren.

De heer Marginet was voorts van oordeel dat de regeling voor productplaatsing en sponsoring niet coherent is. Hij pleitte voor een principieel verbod. De minister-president meent dat de uitwerking van een duidelijk wettelijk kader voor productplaatsing een belangrijke nieuwigheid is in de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. De richtlijn laat hier echter een beleidsmarge aan de lidstaten: hetzij productplaatsing volledig verbieden, hetzij toestaan, mits naleving van een aantal voorwaarden.

In het ontwerp van decreet wordt dus geopteerd voor het toestaan van productplaatsing en het omzetten van de toepasselijke voorschriften die de richtlijn naar voren schuift. Productplaatsing lijkt immers een nog moeilijk te stoppen trend in de omroep- en advertentiewereld. Het gecontroleerd toestaan ervan zal de rechtszekerheid vergroten en tot meer transparantie leiden, zowel voor de sector als voor de regulator die moet toezien op de naleving van de relevante bepalingen.

Wat de politieke reclame betreft, pleitte de heer Marginet voor het schrappen van het verbod op radio en televisie. De minister-president kondigt aan dat hij daarop zal reageren tijdens de artikelsgewijze bespreking.

De heer Marginet wilde ook de uitzendingen voor levensbeschouwelijke derden op de VRT schrappen. Zij hebben tot doel programma's te verzorgen die rechtstreeks zijn afgestemd op het verschaffen van opiniëring vanuit representatieve levensbeschouwelijke stromingen. Ook het uitzenden van religieuze erediensten behoort ertoe. Veel mensen kunnen zich wegens ziekte, beperkte mobiliteit, gevangenschap of om andere redenen moeilijk verplaatsen. Voor hen behoren deze uitzendingen tot de weinige mogelijkheden om nog een eredienst te volgen. Het is de

taak van de openbare omroep om deze uitzendingen van levensbeschouwelijke derden te verzorgen. De beheersovereenkomst met VRT voegt daar nog aan toe dat aandacht moet worden besteed aan het uitzendschema van de programma's van de erkende levensbeschouwelijke verenigingen, gelet op hun specifieke waarde.

De heer Marginet stelde ten slotte voor om de VRT volledig te financieren met openbare middelen, omdat de VRT nu de reclamemarkt zou afromen. De minister-president repliceert dat de aanpassing van het financieringsregime van de VRT geen onderdeel is van het voorliggende ontwerp van decreet. Op 19 mei 2006 werd het decretale kader voor de VRT nog aangepast. De objectieven daarbij waren de volgende. Er werd een meer evenwichtige verhouding tot stand gebracht tussen de raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder. Het uitoefenen van merchandising- en nevenactiviteiten werd aan striktere voorwaarden onderworpen. Het Comptabiliteitsdecreet werd van toepassing gemaakt op de VRT. Het toezicht op de VRT werd verruimd.

De minister-president wijst erop dat een volledige publieke financiering van de VRT – in de plaats van 65 percent vandaag – zeer zware gevolgen zou hebben voor de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Bovendien hebben studies uitgewezen dat een volledige publieke financiering van de VRT niet onverdeeld gunstig is voor de particuliere sector. Indien bijvoorbeeld de radioreclame op de openbare omroep volledig zou verdwijnen, houdt zij in Vlaanderen onvoldoende impact over, zodat adverteerders andere commerciële kanalen zullen opzoeken.

Op de opmerkingen van de heer Vermeulen over de overlappende bevoegdheden met het federale niveau heeft de minister-president al geantwoord. Hij is het verder eens met diens oordeel dat het ontwerp van decreet grondig werd voorbereid en weldoordacht is tot stand gekomen. De voorbereidende studie, de toelichting voor de commissie Media, de raadpleging van de sector in de sectorraad Media en de gedachte-wisseling tijdens twee uitvoerige hoorzittingen waren voorbeeldig.

De heer Decaluwe pleitte ervoor om de erkenningen van alle particuliere radio-omroepen op één lijn te brengen en op eenzelfde datum te laten aflopen. Als de minister-president goed geïnformeerd is, hebben de uitgereikte vergunningen aan particuliere radio's de volgende einddata: landelijke en regionale

radio tot 2010, lokale radio's die erkend werden in 2003 tot 2013, en lokale radio's die erkend werden in 2007 tot 2016. Een verlenging van de erkenningen van alle particuliere radio's tot 2016 heeft inderdaad als belangrijk voordeel dat in 2016 gelijktijdig nieuwe erkenningen kunnen uitgereikt worden aan alle radio's. De minister-president erkent dat dit bovendien mogelijkheden biedt om op dat moment een geheel nieuw radiolandschap uit te bouwen, rekening houdend met de mogelijkheden op dat moment van de analoge en digitale technologie.

De heer Decaluwe vroeg ook meer uitleg over de verhouding tussen de VRM en de JEP. De minister-president herinnert eraan dat de JEP het zelfregulerend orgaan is van de reclamesector in België, de Jury voor Ethische Praktijken inzake handelsreclame. Deze jury houdt vandaag al toezicht op de inhoud van reclameboodschappen, ook als deze verspreid worden via omroepdiensten. Indien nodig formuleert zij een voorstel tot wijziging of stopzetting van de reclame. De beslissingen van de JEP zijn gericht aan de adverteerders.

Het toezicht op de naleving door de omroepen van de regels inzake commerciële communicatie wordt uitgeoefend door de VRM. De bevoegdheid van de VRM over het toezicht op de inhoud van de reclameregels is niet onverenigbaar met de opdracht die wordt uitgeoefend door de JEP. De reclameregels moeten immers worden nageleefd door de omroeporganisaties, terwijl de JEP toekijkt of de adverteerders de toepasselijke zelfregulerende codes in acht nemen. De VRM kan over een welbepaalde reclamespot of sponsorboodschap indien nodig steeds het advies inwinnen van de JEP. De VRM kan daartoe echter niet bij decreet verplicht worden. Dat zou immers het einde betekenen van de onafhankelijkheid van de VRM.

De heer Verstrepen stelde dat het ontwerp van decreet weinig ruimte laat voor co- en zelfregulering. De minister-president herbevestigt dat zelfregulering voor de reclamesector via de JEP zijn rol speelt en alle kansen krijgt. Dat is echter niet onverenigbaar met een toezicht door de VRM op de naleving van de reclameregels door de omroepen.

Daarnaast verwijst de minister-president naar artikel 43 van het ontwerp van decreet, waarin een delegatie aan de Vlaamse Regering werd ingeschreven voor het uitwerken van een classificatiesysteem ter bescherming van minderjarigen op basis van leeftijd. Een dergelijk systeem kan perfect gebaseerd zijn op zelfregulering, zoals Kijkwijzer in Nederland. De

invoering ervan is vooral zinvol indien het op zo ruim mogelijke schaal en in de verschillende mediasectoren kan gebruikt worden. Een classificatiesysteem ter bescherming van minderjarigen op basis van leeftijd is er tot nog toe echter niet gekomen bij gebrek aan volledige Vlaamse bevoegdheid inzake filmkeuring.

De heer Verstrepen betreurde dat het ontwerp van decreet inzake productplaatsing strenger is dan de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. De minister-president herhaalt dat de richtlijn een beleidsmarge aan de lidstaten heeft gelaten: hetzij productplaatsing volledig verbieden, hetzij toestaan, mits naleving van een aantal voorwaarden. In het ontwerp van decreet wordt productplaatsing niet volledig verboden, wel toegestaan onder voorwaarden. De regering heeft dus niet voor de strengste optie gekozen. De opgelegde voorwaarden zijn grotendeels dezelfde als deze die in de richtlijn worden opgelegd. Het ontwerp van decreet is wel strenger dan de richtlijn, daar waar het productplaatsing in kinderprogramma's verbiedt op de openbare omroep.

De heer Verstrepen stelde vast dat er geen uitdrukkelijke regeling werd opgenomen voor splitscreen en andere nieuwe reclametechnieken. De minister-president antwoordt daarop dat een aantal specifieke bepalingen inzake nieuwe reclametechnieken zoals virtuele reclame en splitscreenreclame reeds terug te vinden zijn in de interpretatieve mededeling van de Europese Commissie over bepaalde aspecten van de richtlijn Televisie zonder Grenzen, betreffende televisiereclame.

De minister-president legt uit waarom de bepalingen van deze mededeling niet werden opgenomen in dit ontwerp van decreet. Het is om te beginnen niet noodzakelijk om deze bepalingen over te nemen om nieuwe reclamevormen te regelen. De betrokken bepalingen van de interpretatieve mededeling werden trouwens evenmin geïntegreerd in de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. Het gebruik van nieuwe reclametechnieken wordt in het nieuwe Mediadecreet echter niet uitgesloten. Dit kan, mits naleving van de algemene bepalingen inzake commerciële communicatie. De interpretatieve mededeling moet beschouwd worden als een hulpmiddel, een richtsnoer bij de interpretatie die nodig is voor de toepassing van de algemene decreetbepalingen op nieuwe reclametechnieken.

De laatste vraag van de heer Verstrepen hield verband met het drielagenmodel. Hij vroeg zich af of een speler actief kan zijn op de drie lagen en wat de gevolgen daarvan kunnen zijn. De minister-president

antwoordt dat het invoeren van een drielagenmodel in de regelgeving niet betekent dat op het niveau van de derde laag bijkomende verplichtingen zullen worden opgelegd. Wel kunnen bestaande verplichtingen beter op de juiste bestemming gericht worden, waardoor de beleidsdoelstellingen efficiënter kunnen gerealiseerd worden.

Volgens de tekst van het ontwerp van decreet kan een speler actief zijn op de drie lagen. Daarbij moeten dan wel de regels nageleefd worden die toepasselijk zijn op elke laag. Inzake de combinatie van de drie lagen verandert er in feite niets ten opzichte van vandaag: ook de huidige mediadecreten bevatten geen ‘cross-ownershipbeperkingen’, zodat één partij tezelfdertijd aanbieder van een kabelnetwerk kan zijn, en aanbieder van omroepdiensten.

Op de vragen van mevrouw Hermans en de heer Stassen over de VRM en de JEP heeft de minister-president reeds een antwoord verstrekt.

De heer Stassen stelde dat de regels inzake productplaatsing duidelijker kunnen worden gemaakt door het inschrijven van een principieel verbod met uitzonderingen. De minister-president herhaalt dat de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten een beleidsmarge aan de lidstaten laat: hetzij productplaatsing volledig verbieden, hetzij toestaan onder voorwaarden. De regering opteerde voor dat laatste.

De heer Stassen pleitte ook voor een definitie van onafhankelijke producent. Het ontwerp van decreet bevat inderdaad geen eenduidige definitie van het begrip onafhankelijke producent, terwijl het begrip wel gebruikt wordt in artikel 151. Dat artikel stelt dat de televisieomroeporganisaties ten minste 10 procent van hun zendtijd moeten besteden aan Europese producties die vervaardigd zijn door onafhankelijke producenten. De minister-president erkent dat inderdaad best een definitie van onafhankelijke producent wordt ingevoerd.

De heer Stassen vroeg ook naar de noodzaak van een beroepsinstantie bij de Vlaamse Gemeenschap tegen de beslissingen van de VRM. De minister-president is van mening dat de huidige beroepsmogelijkheden volstaan. Vandaag kan tegen de beslissingen van de VRM beroep aangetekend worden bij de Raad van State.

Het aantekenen van een willig beroep blijft mogelijk. Het invoeren van een extra beroepsmogelijkheid

binnen de regulator zou een zware reorganisatie van de regulator vergen. Hoe dan ook riskeert een bijkomende beroepsmogelijkheid de drempel voor het inleiden van een hoger beroep zodanig te verlagen dat het gezag van de kamers van de VRM wordt uitgehouden.

De huidige beroepsmogelijkheid voldoet aan de vereisten van de Europese regelgeving. De minister-president citeert uit het advies van de Raad van State bij het ontwerp van decreet: “Ten aanzien van het beroep bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State tegen de door de algemene kamer van de VRM opgelegde administratieve geldboeten, heeft het Grondwettelijk Hof opgemerkt dat de rechtzoekenden middels het beroep tot vernietiging bij de Raad van State beschikken over een daadwerkelijk beroep voor een onafhankelijk en onpartijdig rechtscollege in de zin van artikel 6 van het EVRM.”

Mevrouw Rombouts en mevrouw Hermans vroegen naar de stand van zaken met betrekking tot het kenniscentrum Mediawijsheid. De minister-president memoreert het standpunt dat de Vlaamse Regulator voor de Media hierover naar voren bracht. Hij heeft moeten vaststellen dat er over dit kenniscentrum binnen de administratie waardevolle maar tegengestelde meningen bestaan, meer bepaald tussen het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, en de VRM. Aangezien de kwestie betrekking heeft op de uitvoering van een resolutie, namelijk de resolutie betreffende de ondersteuning van de gamesector in Vlaanderen (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 1735/3), stelt hij voor dat de commissie hierover een hoorzitting organiseert, met het genoemde departement en met de sectorraad Media. Tot nu toe heeft men immers enkel het standpunt van de VRM gehoord. Een hoorzitting biedt de mogelijkheid aan het parlement om nog voor de plenaire behandeling van het ontwerp van decreet te beslissen wie de taken met betrekking tot mediawijsheid krijgt toebedeeld. Indien nodig kan er nog een amendement worden ingediend bij de bespreking van het ontwerp van decreet in de plenaire vergadering.

De heer Vandenbossche pleitte voor de afschaffing van de politieke zendtijd op de openbare omroep. De minister-president herhaalt dat hij ervan uitgaat dat dit debat zal gevoerd worden tijdens de artikelswijze bespreking. Hij erkent dat de verdeling van deze zendtijd, die enkel toekomt aan de politieke fracties in het Vlaams Parlement, inderdaad telkens aanleiding geeft tot discussies, tot op de seconde. Hij

treedt ook de voorzitter bij dat de afschaffing van de politieke zendtijd alvast als voordeel heeft dat alle partijen op dit vlak gelijk behandeld worden.

Anderzijds blijven politieke initiatieven op het internet dan wel mogelijk. Zolang het niet gaat om diensten met een economisch karakter, zijn dit immers omroepactiviteiten waarop dit regime niet van toepassing is. De invoering van politieke reclame op televisie is minder evident om de redenen die hij al aanhaalde in zijn repliek op de heer Marginet.

De minister-president meldt tot slot dat het ontwerp van decreet ter consultatie werd voorgelegd aan het Interministerieel Comité Telecommunicatie en Omroep op 15 januari 2009. De artikelen betreffende gemeenschappelijke infrastructuren werden voorgelegd aan het Overlegcomité op 16 januari 2009. Als gevolg hiervan formuleerde de federale overheid nog een aantal opmerkingen. Hieraan werd tegemoet gekomen door een aantal kleine tekstaanpassingen die via drie amendementen van de Vlaamse Regering worden ingediend op het ontwerp van decreet.

IV. ALGEMENE BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN DECREET BETREFFENDE ONDERTITELING, DE VLAAMSE GEBARENTAAL, AUDIOBESCHRIJVING EN AUDITIEVE ONDERTITELING

De heer *Bart Caron* gaat, mede namens mevrouw Helga Stevens, in op de relatie tussen het ontwerp van mediadecreet en het voorstel van decreet (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1746/1*) waarvan zij mede-indieners zijn. Hij kan vrede nemen met de werkwijze waarbij het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie als basis wordt genomen. Met een aantal amendementen kan het voorstel van decreet betreffende ondertiteling, de Vlaamse gebarentaal, audiobeschrijving en auditieve ondertiteling vervolgens worden geïntegreerd in het ontwerp van mediadecreet. Inhoudelijk komt het voorstel van mevrouw Stevens en hemzelf erop neer dat een beperkt aantal regels wordt opgelegd, waarbij drie technieken worden ingevoerd, vooral bij de openbare omroep en in mindere mate bij de commerciële zenders. Doel is dat mensen met een handicap, meer bepaald doven, slechthorenden, slechthorenden en blinden, hulpmiddelen worden aangereikt om toch televisie te kunnen volgen.

Het lid merkt op dat ook hier een snelle technologische evolutie aan de gang is, die de toepassing

gemakkelijker maakt. Zelfs het minst aangename systeem, de auditieve ondertiteling, kan vandaag vrijwel automatisch elektronisch verlopen via vertaalprogramma's. Professor Remael, die tijdens de hoorzitting audiodescriptie heeft toegelicht, is trouwens verantwoordelijk voor de eerste Vlaamse opleiding op bachelorniveau voor specialisten.

Op Europees niveau promoot 'Tv voor iedereen' de promotie van dit soort activiteiten. Met het voorliggende parlementaire initiatief kan Vlaanderen daarbij aansluiting vinden, al liggen de criteria nog een stuk lager dan in Groot-Brittannië, waar ook aan commerciële stations met een bereik van meer dan 10 percent relatief sterke tot zeer sterke normen worden opgelegd voor gebarentaal, ondertiteling of audiodescriptie.

Om die stap vooruit te zetten bevat de tekst een groeipad voor ondertiteling, en voor de andere technieken een uitnodiging aan de regering om de uitvoering op het terrein te steunen met de inzet van publieke middelen. Het lid heeft er begrip voor dat niet alles in één keer kan gerealiseerd worden. Hij roept de commissie op om met de indieners na te denken over de manier waarop de tekst kan geïntegreerd worden in het ontwerp van decreet.

Minister-president *Kris Peeters* meent dat het verzekeren van de toegankelijkheid van televisieprogramma's voor personen met een sensorische handicap zeker alle steun verdient. Ook op Europees vlak is hier aandacht voor. Artikel 3quater van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten stelt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat mediadiensten gefaseerd toegankelijk worden voor personen met een visuele of auditieve handicap. Om doeltreffend te zijn, moet het decretaal opgelegde toegankelijkheidsregime echter ook realistisch zijn. Op dit moment is nog niet duidelijk wat de financiële consequenties van de voorgestelde toegankelijkheidsmaatregelen zijn voor de sector en voor de overheid. Minister-president Peeters meent dat dit nog verder moet onderzocht worden vooraleer dwingende verplichtingen worden opgelegd aan de sector. Bovendien zijn de dagen van deze regeerperiode bijna geteld, en is het dus voor de Vlaamse Regering moeilijk om hiervoor op dit moment nog concrete verbintenissen aan te gaan.

De minister-president is er wel voorstander van dat het principe van de toegankelijkheid wordt ingeschreven in het ontwerp van decreet en dat wordt bepaald dat de Vlaamse Regering dit verder uitwerkt. Hij zou de tekst wel iets korter maken, en de rege-

ring meer mogelijkheden geven om het tijdsad zelf uit te werken. Ten slotte zou hij voorstellen om ook ondertiteling toe te voegen aan de toegankelijkheidsinstrumenten waarvoor de Vlaamse Regering subsidies kan verstrekken. Op die manier ontstaat een decretale basis voor de steun die de Vlaamse Regering vandaag al geeft voor ondertiteling.

Mevrouw *Helga Stevens* stelt vast dat blijkbaar de vrees leeft dat de verplichtingen die men wil invoeren vooral de commerciële omroepen op hoge kosten zouden jagen. Men is met andere woorden bang dat de financiële gevolgen groot zullen zijn en dat de commerciële omroepen het daardoor nog moeilijker zullen hebben om rendabel te zijn, zeker in deze moeilijke economische tijden waarbij zij het blijkbaar moeten stellen met veel minder reclame-inkomsten. Mevrouw Stevens wil daar graag enkele kanttekeningen bij maken.

De situatie in Engeland – zoals tijdens de hoorzitting gepresenteerd door de heer Mark Wheatley en gebaseerd op de documentatie van de Britse mediaregulator Ofcom – laat duidelijk zien dat de verplichtingen om in meer ondertiteling te voorzien ten behoeve van doven en slechthorenden, helemaal niet leidt tot een vershraling van het aanbod. Het lid erkent dat de situatie in Engeland helemaal anders is en dat de markt daar veel groter is, maar ze wil er toch op wijzen dat zelfs in die competitieve markt momenteel 71 zenders onder de wettelijke verplichtingen vallen om in ondertiteling, gebarentaal en audiobeschrijving te voorzien.

Daarenboven is voldoende flexibiliteit ingebouwd in de Britse regelgeving, waardoor Ofcom rekening kan houden met de specifieke financiële situatie van iedere zender, op basis van de ‘affordability threshold’, met andere woorden de betaalbaarheid van de speciale voorzieningen. Zelfs rekening houdend met al deze parameters vallen er nog steeds 71 zenders onder de wettelijke verplichtingen om tv toegankelijk te maken voor mensen met een sensorische handicap. Ook belangrijk om te weten is dat in Groot-Brittannië de verplichtingen relatief gezien veel zwaarder wegen, vermits ze daar nauwelijks niet-Engelstalige films of programma’s programmeren.

Daartegenover staat dat – alle factoren in acht genomen – de financiële impact van de verplichtingen die de indieners willen invoeren ook niet overdreven mag worden. De verplichting om Vlaamse Gebarentaal, audiobeschrijving en auditieve ondertiteling te voorzien zal immers niet meteen omgezet worden in de

praktijk voor wat de commerciële omroepen betreft, omdat dit relatief onbekend terrein is. Het zal vooral de VRT zijn die hierin het voortouw moet nemen door proefprojecten op te zetten en expertise op te bouwen. Dat is dus meer iets voor de lange termijn, concludeert mevrouw Stevens.

Wat ondertiteling betreft, laat mevrouw Stevens de VRT even buiten beschouwing omdat die door de beheersovereenkomst reeds gebonden is aan een zeer duidelijk tijdsad om het ondertitelingsaanbod uit te breiden. Nu ondertitelt de VRT reeds 65 percent van alle Nederlands gesproken programma’s. De bedoeling is dat tegen 2010 niet minder dan 95 percent van alle Nederlands gesproken programma’s ondertiteld wordt.

Wat de ondertiteling op de commerciële zenders betreft, is het belangrijk om rekening te houden met de volgende factoren. Ten eerste is er het feit dat alle Vlaamse commerciële zenders een aanbod hebben van veelal Engelstalige films en praatshows. Die worden sowieso ondertiteld. Daar zorgt ondertiteling voor de doelgroep van doven en slechthorenden dus niet voor bijkomende kosten.

Ten tweede is het zo dat veel Nederlands gesproken programma’s zoals *De Pfaffs*, *De Planckaerts*, *Wie wordt de man van Wendy*, *Temptation Island*, *Huizenjacht* en noem maar op, al ondertiteld worden omdat in deze programma’s veel dialect wordt gesproken. In die zin is het feit dat in Vlaanderen nog veel dialect gesproken wordt, een geschenk uit de hemel voor doven en slechthorenden, omdat daardoor toch ondertiteld wordt. Het punt dat mevrouw Stevens wil maken, is dat ondertiteling hier eigenlijk niet noodzakelijk is, maar toch gebeurt. Ook hier vallen dus geen hele grote extra kosten te verwachten.

De enige bijkomende kosten die er wel zouden kunnen zijn, worden veroorzaakt door deze Vlaamse programma’s volledig te ondertitelen. Mevrouw Stevens onderstreept het woord volledig. Het is immers zo dat, als er Standaardnederlands gesproken wordt, bijvoorbeeld wanneer de presentator aan het woord is of wanneer een ‘voice-over’ commentaar geeft – wat meestal in Standaardnederlands gebeurt of als iemand van de deelnemers Standaardnederlands spreekt – dat onderdeel, hoe kort ook, niet wordt ondertiteld.

Dat kan enorm frustrerend zijn voor dove en slechthorende kijkers. Het ene moment is er ondertiteling, het andere moment niet. Niemand die dat snapt,

tot de aap uit de mouw komt: als er dialect wordt gesproken, is er ondertiteling, anders niet. Het is het lid opgevallen dat er vrij weinig Standaardnederlands wordt gesproken in deze Vlaamse programma's, waarmee zij overigens totaal geen waardeoordeel wil uitspreken. Gevolg van deze vaststelling is hoe dan ook dat er veel ondertiteld wordt.

De nieuwsprogramma's zijn een geval apart. Daarin wordt meestal wel Standaardnederlands gesproken. De VRT ondertitelt al haar journaals. VMMA voorziet sinds 1 september 2007 ook in ondertiteling van haar hoofdjournaal om 19 uur, waarvoor VMMA trouwens subsidies krijgt na een akkoord met toenmalig minister van Media Geert Bourgeois. Hier zijn dus wel bijkomende kosten, maar ook de concurrentie speelt. Willen VMMA en de andere zenders ongeveer 800.000 dove en slechthorende kijkers en ongeveer 200.000 mensen met een visuele beperking in de kou laten staan? Het lijkt het lid commercieel niet helemaal verantwoord om een miljoen mensen uit te sluiten van nieuwsprogramma's. Zij onderstreept dat het wel degelijk om 1 miljoen mensen gaat.

Op basis van deze argumentatie wil mevrouw Stevens graag alle meerderheidspartijen vragen om het voorstel van decreet ernstig te nemen, zodat Vlaanderen ook op het vlak van audiovisuele media een inclusief beleid, die naam waardig, voert.

Om de financiële impact duidelijk te kunnen schetsen, wil mevrouw Stevens de naakte cijfers kennen. Die bleken tot nu toe niet te bestaan of werden alleszins niet aan het parlement voorgelegd. Het lid denkt dat het hoog tijd is om klare wijn te schenken en op basis van concrete feiten te beoordelen of de verplichtingen die de indieners via hun amendementen willen invoeren, werkelijk zulke grote financiële implicaties hebben voor de commerciële zenders. Of zullen die financiële gevolgen in de praktijk veeleer goed meevallen, gezien het feit dat veel programma's op de Vlaamse commerciële zenders sowieso al ondertiteld zijn, hoewel daarvoor totaal geen wettelijke verplichting bestaat?

Mevrouw Stevens vraagt daarom dat de commissie op zeer korte termijn de volgende cijfergegevens verzamelt bij de Vlaamse commerciële omroepen. Hoeveel programma's, zowel Nederlandstalig als anderstalig, op het totale aanbod worden al ondertiteld? Hoeveel zogezegd Nederlands gesproken programma's worden ondertiteld op het totale aanbod van Nederlands gesproken programma's, omdat

er dialect wordt gebruikt? Welk percentage van de Nederlands gesproken programma's die worden ondertiteld, wordt niet ondertiteld als er Standaardnederlands gesproken wordt? Wat is met andere woorden de verhouding tussen dialectgebruik en het gebruik van het Standaardnederlands?

Dat is belangrijk om te weten, omdat deze verhouding ook bepaalt hoeveel er standaard ondertiteld wordt opdat kijkers die geen dialect verstaan, ook kunnen volgen. Pas als men het antwoord heeft op die vragen, kan men met kennis van zaken oordelen welke financiële gevolgen eventueel concrete voorstellen met zich meebrengen voor de commerciële omroepen. Mevrouw Stevens doet een beroep op de intellectuele eerlijkheid van de meerderheid om deze vragen – en de antwoorden erop – ernstig onder te lopen te nemen.

Mevrouw Stevens besluit dat het hoog tijd wordt voor concrete maatregelen en concrete inspanningen, met een duidelijk tijdspad. Anders blijft de zaak aanslepen. Zij verwijst ook naar de resolutie van Marc Olivier en Veerle Heeren van 1999 (*Parl. St.* VI. Parl. 1998-99, nr. 1280/5), betreffende de problematiek van personen met een auditieve handicap. In die resolutie staat dat bij de vergunningen van de Vlaamse commerciële omroepen een clausule zou moeten worden opgenomen waarbij zij zich ertoe verbinden minstens het hoofdjournaal en minstens 30 percent van alle Nederlandstalige feuilletons en praatprogramma's te ondertitelen. Dat werd in 1999 goedgekeurd en men is nu 10 jaar verder. Het lid vraagt om actie te ondernemen opdat niet opnieuw 10 jaar moet gewacht worden.

De heer *Carl Decaluwe* ondersteunt de vraag om financiële duidelijkheid. Hij wil tegelijk niet verhehlen dat vooral de commerciële omroepen het in deze economische crisistijden bijzonder moeilijk hebben wegens tegenvallende commerciële inkomsten. Het lid heeft het voorstel van decreet destijds mee ondertekend omdat de belofte werd gedaan dat op de Vlaamse begroting de nodige middelen zouden uitgetrokken worden. Dat blijkt echter niet of nauwelijks het geval te zijn. Het lid heeft begrip voor de doelgroep maar pleit tegelijk voor realisme. Er moet stap voor stap gewerkt worden, op basis van cijfers.

De heer *Dany Vandenbossche*, voorzitter, verwijst naar de uiteenzetting van de VRT tijdens de hoorzitting van 13 januari 2009. De ondertiteling van alle reportages van de Olympische Spelen heeft vijf vol-

tijds equivalenten gevraagd. De beheersovereenkomst zegt dat de VRT tegen eind 2011 95 percent van de Nederlandstalige programma's moet hebben ondertiteld. Voor de ondertiteling van een debatprogramma als De Zevende Dag zijn vier voltijds equivalenten nodig. Hij stelt voor om ook de commerciële zenders daarover aan het woord te laten tijdens een hoorzitting die kan georganiseerd worden op 3 maart 2009.

De heer *Bart Caron* vindt dit een goed voorstel, want de bezorgdheid om de leefbaarheid van de commerciële televisieomroepen is terecht. Eventueel kan de mogelijkheid worden overwogen van subsidiëring voor de ondertiteling.

De heer *Jos Stassen* informeert of de Vlaamse Regering zich tot subsidiëring kan verbinden, gesteld dat dit door het Vlaams Parlement wordt aangenomen.

Minister-president *Kris Peeters* antwoordt dat dit zal moeten blijken uit de reactie van de Vlaamse Regering op de resultaten van de hoorzitting van 3 maart 2009.

V. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING VAN HET ONTWERP VAN DECREET BETREFFENDE DE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 2

Betreffende de definitie van elektronisch communicatienetwerk (8°)

Amendement nr. 12 voorgesteld door de Vlaamse Regering (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/4) strekt ertoe 8° te vervangen door wat volgt:

“8° elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen die het mogelijk maken om signalen van radio-omroep en de televisie over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, voor zover die voor de overdracht

van signalen van radio-omroep en televisie worden gebruikt, waaronder satellietomroepnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele netwerken, elektriciteitsnetten, etheromroepnetwerken en kabelomroepnetwerken;”.

Minister-president *Kris Peeters* deelt mee dat dit amendement een federale bezorgdheid wil wegnemen door een beperkte aanpassing aan de definitie van ‘elektronisch communicatienetwerk’. Het amendement vloeit voort uit het overleg over het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en de televisie met de federale overheid in het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie, en in het Overlegcomité. Dit amendement verduidelijkt dat netwerken die geen omroepsignalen overbrengen – maar daartoe wel de mogelijkheid bieden – niet door deze definitie worden gevisieerd. Het wordt niet betwist dat de Vlaamse Gemeenschap slechts voor deze netwerken bevoegd is “voor zover die voor de overdracht van signalen van radio-omroep en televisie worden gebruikt”.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Betreffende de definitie van elektronische communicatiedienst (8°/1)

Amendement nr. 13 voorgesteld door de Vlaamse Regering (stuk 2014/4) strekt ertoe een 8°/1 in te voegen dat luidt als volgt:

“8°/1 elektronische communicatiedienst: een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen, waaronder schakel- en routeringsverrichtingen, van signalen van radio-omroep en televisie via elektronische communicatienetwerken;”.

Minister-president *Kris Peeters* deelt mee dat dit amendement voortvloeit uit het overleg met de federale overheid in het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie, en in het Overlegcomité. Het begrip ‘elektronische communicatiediensten’ wordt gebruikt in de artikelen 185 tot 188 van het ontwerp van decreet, maar werd niet gedefinieerd. Dit zou tot verwarring met federale bevoegdheden kunnen leiden. Om die reden wordt een duidelijke definitie ingevoegd.

Het amendement nr. 13 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Betreffende de definitie van evenement (11°)

Amendement nr. 15 voorgesteld door de heer Jurgen Verstrepen (stuk 2014/5) strekt ertoe in 11° de eerste zin te vervangen door “11° evenement: een voor het publiek toegankelijke gebeurtenis, zowel fysiek als virtueel.”.

De heer *Jurgen Verstrepen* verduidelijkt dat steeds meer evenementen worden georganiseerd vanuit de internetomgeving, digitale platformen en meer bepaald sociale netwerken. Een evenement in de strikte zin is het letterlijk aanwezig zijn van publiek. Een digitaal evenement bereikt in vele gevallen meer publiek dan een evenement waar men fysiek aanwezig moet zijn.

Minister-president *Kris Peeters* en de heer *Carl Decaluwe* waarschuwen voor gelijkaardige toepassingsproblemen als bij het decreet op de vrije nieuwsgaring en stellen voor om de definitie van evenement te behouden. Het is immers evident dat de nieuwe media-evenementen daar onder vallen.

De heer *Jurgen Verstrepen* vindt het voldoende als deze verduidelijking in het commissieverslag wordt opgenomen. Hij trekt zijn amendement nr. 15 in.

Betreffende de definitie van omroepactiviteit (24°)

Amendement nr. 14 voorgesteld door de Vlaamse Regering (stuk 2014/4) strekt ertoe in 24° het woord “aan” te vervangen door de woorden “bestemd voor”.

Minister-president *Kris Peeters* deelt mee dat ook dit amendement voortvloeit uit het overleg met de federale overheid in het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie, en in het Overlegcomité. Het begrip ‘omroepactiviteit’ geeft aanleiding tot verwarring bij de federale overheid. Het moet duidelijk zijn dat dit concept geen betrekking heeft op vormen van private radiocommunicatie die eerder toevallig voor het publiek toegankelijk zijn, zoals uitzendingen van radioamateurs, CB en dergelijke. Het gaat enkel om beelden en/of klanken die bestemd zijn voor het algemeen publiek. Met dit amendement wordt de definitie van ‘omroepactiviteit’ nog duidelijker afgestemd op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

Het amendement nr. 14 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Betreffende de definitie van omroeporganisatie (26°)

Amendement nr. 16 voorgesteld door de heer Jurgen Verstrepen (stuk 2014/5) strekt ertoe in 26° op de tweede regel het woord “redactionele” te schrappen.

De heer *Jurgen Verstrepen* verduidelijkt dat er nu het volgende in het ontwerp van decreet staat: “Een omroeporganisatie is een natuurlijke persoon of rechtspersoon die de redactionele verantwoordelijkheid draagt”. In vele gevallen, en ook hier, is het woord ‘redactioneel’ afgeleid uit het aanwezig zijn van een redactie. Iemand die verantwoordelijk is voor de keuze van de inhoud en de organisatie van de omroepdienst moet daarom niet redactioneel actief zijn. Het schrappen van het woord is een vereenvoudiging en zal discussies vermijden.

Minister-president *Kris Peeters* wijst erop dat die bepaling gewoon overgenomen is uit de richtlijn. Aangezien dat het veiligste is, pleit hij ervoor om zich daaraan te houden.

Het amendement nr. 16 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Betreffende de definitie van programma (30°)

De heer *Carl Decaluwe* leest in 30° onder de definitie van ‘programma’ dat hieronder ook de additioneel meegestuurde informatie begrepen wordt. Die bepaling wijkt af van de definitie in de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. Het probleem is dat productplacement en sponsoring op voorhand moeten zijn aangekondigd. Op Teletekst is dat niet haalbaar. Hij vraagt zich af of dit geen probleem stelt.

Betreffende de definitie van redactionele verantwoordelijkheid (36°)

Amendement nr. 17 voorgesteld door de heer Jurgen Verstrepen (stuk 2014/5) strekt ertoe in 36° op de tweede regel na de woorden “effectieve controle” de woorden “of rechthebbende van de toepassingssoftware” in te voegen.

De heer *Jurgen Verstrepen* verduidelijkt dat bij de ontwikkeling van nieuwe digitale mediaplatformen een selectie wordt gemaakt op basis van softwarepakketten die eventueel ingesteld worden met tags, keys

en bepaalde parameters. Er wordt in dat geval geen toezicht gehouden en er is geen effectieve controle op de televisie- en radiodiensten. Er zou een discussie kunnen ontstaan of de aankoper van de software of de computerverantwoordelijke of de robot de redactionele verantwoordelijkheid draagt. In vele gevallen worden dergelijke systemen immers geprogrammeerd van op een andere locatie.

De heer *Carl Decaluwe* vreest dat de neveneffecten van deze wijziging niet goed zijn in te schatten. Valen de discussies tussen bepaalde programma's onder de redactionele verantwoordelijkheid of niet? Wat zijn de gevolgen van de wijziging voor de bestaande situatie?

De heer *Jurgen Verstrepen* antwoordt dat er al dergelijke systemen bestaan. Een radiozender kan in een bepaald zendgebied een computer op afstand laten draaien. Het amendement heeft tot doel om de verantwoordelijkheid over zulke geautomatiseerde systemen duidelijk vast te leggen. In sommige gevallen zou een IT-verantwoordelijke dan als redactioneel verantwoordelijke aangeduid worden terwijl hij maar een programmeur is.

Minister-president *Kris Peeters* herhaalt dat redactionele verantwoordelijkheid het uitoefenen van effectieve controle op de keuze en de organisatie van programma's is. De programmeur oefent die controle niet uit.

De heer *Jurgen Verstrepen* meent dat de rechthabende van de toepassingssoftware de persoon is die de licentie neemt en dus de software aankoopt. Die persoon wordt dan verantwoordelijk geacht voor de selectie die de software maakt.

Minister-president *Kris Peeters* vindt niet dat die persoon de programma's kiest.

De heer *Jos Stassen* is het eens met de doelstelling van het amendement, maar betwijfelt of het juridisch juist geformuleerd is. Er bestaan immers systemen die automatisch draaien, en waarvoor volgens de huidige formulering niemand verantwoordelijk kan worden gesteld.

De heer *Jurgen Verstrepen* noteert de opmerkingen van de commissieleden en trekt zijn amendement nr. 17 in.

Betreffende de definitie van onafhankelijke producent (48°)

Amendement nr. 18 voorgesteld door de heren *Carl Decaluwe* en *Dany Vandenbossche*, mevrouw *Margriet Hermans* en de heren *Jos Stassen*, *Kris Van Dijk* en *Jurgen Verstrepen* (stuk 2014/5) strekt ertoe een 48° toe te voegen, dat luidt als volgt:

“48° onafhankelijke producent: de producent

- a) waarvan de rechtspersoonlijkheid onderscheiden is van die van een omroeporganisatie;
- b) die rechtstreeks noch onrechtstreeks over meer dan 15 percent van het kapitaal van een omroeporganisatie beschikt;
- c) die gedurende een periode van 3 jaar niet meer dan 90 percent van zijn omzetcijfer behaalt uit de verkoop van producties aan eenzelfde omroeporganisatie;
- d) waarvan het kapitaal voor niet meer dan 15 percent in handen is van een vennootschap die rechtstreeks of onrechtstreeks meer dan 15 percent van het kapitaal van een omroeporganisatie bezit.”.

De heer *Dany Vandenbossche* verduidelijkt dat het ontwerp van decreet geen eenduidige definitie bevat van het begrip ‘onafhankelijke producent’. Dit amendement strekt ertoe zulke definitie in te voeren. De tekst is gebaseerd op de definitie van onafhankelijke producent die in het mediadecreet van de Franse Gemeenschap gebruikt wordt.

Het amendement nr. 18 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Betreffende het ontbreken van een definitie van ‘Vlaamse productie’ en ‘Nederlandstalige productie’

Mevrouw *Margriet Hermans* dringt samen met de heer *Johan Verstreken* aan om ten behoeve van onder andere de VRT een duidelijke definitie op te nemen van ‘Vlaams productie’ en ‘Nederlandstalige productie’. Een Vlaamse productie zou kunnen worden gedefinieerd als een muzikaal werk waarbij de creatieve inbreng van een inwoner van het Vlaams

Gewest als uitvoerder, auteur, producent, arrangeur een bepalende rol speelt, ongeacht het taalgebruik. Een Nederlandstalige productie is een muzikaal werk aangemaakt of vervaardigd in de Nederlandse taal.

Voor tal van onderhandelingen met een aantal spelers op het veld, dringt zich een duidelijke omschrijving van het Nederlandstalige lied op. Door deze omschrijving wordt de communicatie een stuk eenvoudiger en duidelijker. Daarom pleiten beiden voor een duidelijke opname van beide definities in het decreet.

De heren *Kris Van Dijk* en *Paul Delva* zijn het ermee eens dat het onderscheid tussen beide belangrijk is, maar vinden de omschrijving niet correct. De inwoners van Brussel vallen er dan niet onder.

De heer *Bart Caron* meent dat dit probleem kan worden opgelost door te spreken van ‘de inbreng van een persoon behorende tot de Vlaamse Gemeenschap’.

De heer *Dany Vandebossche* vindt de definitie toch problematisch, want wat is precies ‘een bepalende rol spelen’?

Voor mevrouw *Margriet Hermans* speelt diegene wiens naam onder het werk staat, de bepalende rol.

De heer *Carl Decaluwe* wil in elk geval niet dat de definitie ook geldt voor de commerciële omroepen. Hij wil hen geen quota of definities opleggen. Hij ziet trouwens niet in waarom een definitie toegevoegd wordt van iets wat verder in het ontwerp van decreet niet eens aan bod komt.

Mevrouw *Margriet Hermans* benadrukt dat het niet de bedoeling is quota of eisen op te leggen. Ze wil alleen maar dat de termen duidelijk gedefinieerd zijn om in de toekomst eventueel te kunnen toepassen op situaties die voor de beleidsmakers aanvaardbaar lijken.

De heer *Bart Caron* is geen voorstander van quota. Maar een begrip dat decretaal gedefinieerd wordt, heeft als voordeel dat er later in een beheersovereenkomst, in een contract enzovoort kan naar verwezen worden.

De heer *Jos Stassen* vindt de ‘bepalende rol’ eveneens onduidelijk. La Petite Bande krijgt de kritiek dat er te veel buitenlandse muzikanten werken, terwijl het

duidelijk een Vlaams orkest is. Wat is dan de bepalende rol in dat orkest? Is dat de leiding, de traditie, de muziek?

Mevrouw *Margriet Hermans* wijst erop dat de muziekwereld Vlaamse producties belangrijk vindt. Dat is terecht maar Europa staat daarvoor geen uitzonderingen toe. Een Vlaams product is immers niet noodzakelijk Nederlandstalig. Om dergelijke discussies te vermijden, zijn duidelijke definities nodig. Europa staat alleen favoriserende maatregelen toe die taal- of cultuurgebonden zijn.

De heer *Jurgen Verstrepen* werpt op dat producties ruimer zijn dan alleen muzikale werken.

Minister-president *Kris Peeters* pleit ervoor om het probleem niet in dit ontwerp van decreet aan te pakken. De definities in artikel 2 worden immers verder in het ontwerp van decreet gebruikt.

Mevrouw *Margriet Hermans* heeft begrip voor de argumenten. Ze wil er echter voor zorgen dat alle actoren in de sector dezelfde taal spreken. Een definitie in de beheersovereenkomst van de publieke omroep volstaat niet. Ze zal geen amendement indienen, maar rekent erop dat het probleem op een andere wijze wordt geregeld.

Ter stemming voorgelegd wordt het geamendeerde artikel 2 unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 3 tot en met 5

Deze artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 6

De heer *Carl Decaluwe* informeert waarom de Vlaamse Regering alleen op de Belgische kapitaalmarkt openbare leningen voor de VRT mag uitgeven.

Minister-president *Kris Peeters* zal dit laten onderzoeken.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 7

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 8

Dit artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikelen 9 tot en met 11

Deze artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 12

De heer *Carl Decaluwe* merkt op dat partijvoorzitters zonder parlementair mandaat lid kunnen zijn van de raad van bestuur van een openbare omroep. Hij vraagt om het mandaat onverenigbaar te maken met de functie van partijvoorzitter.

Minister-president *Kris Peeters* vraagt hoe ver de onverenigbaarheid met de functie van partijvoorzitter dan wel moet doorgetrokken worden. Wat met de lokale en provinciale partijvoorzitters bijvoorbeeld?

De heer *Jurgen Verstrepen* vindt de uitsluitingbepaling “de elektronische media inbegrepen” te breed. Tegenwoordig heeft bijvoorbeeld zowat iedereen een weblog.

Minister-president *Kris Peeters* wijst de heer *Verstrepen* op de volledige bepaling die een mandaat van bestuurder onder andere onverenigbaar stelt met “een functie of mandaat, uitgeoefend in een persbedrijf, de elektronische media inbegrepen”.

De heer *Jurgen Verstrepen* informeert wat dan de definitie is van persbedrijf.

Minister-president *Kris Peeters* wijst erop dat niet alle termen gedefinieerd zijn in artikel 2. Het ontwerp van decreet neemt de vroegere teksten over, en dat aspect heeft tot nog toe nooit tot grote problemen of discussies geleid.

De heer *Jos Stassen* herinnert eraan dat mevrouw Paskal Deboosere ooit door Groen! afgevaardigd is in de raad van bestuur van de VRT. Toen ze bij

Telenet in dienst trad, heeft ze ontslag genomen. De vraag is of Telenet een persbedrijf is. Misschien is het beter te spreken over een ‘mediabedrijf’ of ‘een bedrijf actief in de mediasector’.

Volgens de heer *Carl Decaluwe* ligt dit niet zo eenvoudig. Zijn Telenet en Belgacom mediabedrijven?

De heer *Jurgen Verstrepen* wijst er aanvullend op dat een consultingvennootschap die media maakt, verkoopt of consulteert, ook onder de definitie van mediabedrijf valt. In het maatschappelijk doel van de vennootschap staat dan immers het deelnemen aan media-activiteiten. Persbedrijf is niet juist, maar de term mediabedrijf is nog breder.

Volgens de heer *Dany Vandenbossche* zijn de voorgestelde definities veel te ruim. De heer *Jurgen Verstrepen* vraagt om toch aandacht te besteden aan een correcte definitie.

Minister-president *Kris Peeters* stelt voor de huidige bepaling te behouden. Hij zal onderzoeken of de term mediabedrijf beter is.

Artikel 12 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 13

De heer *Johan Deckmyn* stelt dat artikel 13, §1, 7°, over de bevoegdheden van de raad van bestuur stelt dat het aanstellen en ontslaan van de leden van het directiecollege gebeurt op voordracht van de gedelegeerd bestuurder. Betekent dit dat niemand van het directiecollege ontslagen kan worden zonder toestemming van de gedelegeerd bestuurder?

Minister-president *Kris Peeters* beaamt dat de gedelegeerd bestuurder zijn eigen directiecollege samenstelt. De voorzitter vult aan dat de gedelegeerd bestuurder in het vorige decreet almachtig was voor interne aangelegenheden.

Artikel 13 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikelen 14 tot en met 34

Deze artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

TITEL X

Televisieprogramma's door levensbeschouwelijke verenigingen en radioprogramma's door levensbeschouwelijke en sociaaleconomische verenigingen en zendtijd voor politieke partijen

Amendement nr. 1 (stuk 2014/1) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijck en Johan Deckmyn strekt ertoe in het opschrift de woorden "Televisieprogramma's door levensbeschouwelijke verenigingen en radioprogramma's door levensbeschouwelijke en sociaaleconomische verenigingen en" te schrappen.

Amendement nr. 1 wordt ingetrokken en vervangen door amendement nr. 20 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Wim Van Dijck en Johan Deckmyn dat ertoe strekt in het opschrift de woorden "Televisieprogramma's door levensbeschouwelijke verenigingen en radioprogramma's door levensbeschouwelijke en sociaaleconomische verenigingen en" te schrappen.

De heer *Johan Deckmyn* stelt dat het – na het afschaffen van de uitzendingen voor politieke derden op radio en televisie en het schrappen van uitzendingen voor sociaal-economische derden – onnuttig lijkt om uitzendingen door levensbeschouwelijke derden te behouden.

Amendement nr. 19 voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen strekt ertoe om in het opschrift van titel X de woorden "en zendtijd voor politieke partijen" te schrappen.

De indieners zijn voorstander van het afschaffen van de zendtijd voor politieke partijen. Deze zendtijd wordt niet enkel geschrapt uit titel X, maar met dit doel wordt ook voorgesteld om artikel 36 te schrappen. Onder de bespreking van artikel 36 wordt dit amendement duidelijk gemotiveerd.

Amendement nr. 20 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 19 tot aanpassing van titel X wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 35

Amendement nr. 21 voorgesteld door de heren Wim Van Dijck en Johan Deckmyn strekt ertoe dit artikel te schrappen. De indieners verwijzen naar de verantwoording onder hun amendement nr. 20

De heer *Carl Decaluwe* wil artikel 35 behouden zoals het is, maar wijst erop dat §7 een oud zeer is. In dat artikel staat dat de gedelegeerd bestuurder het uitzendschema van de erkende levensbeschouwelijke verenigingen bepaalt. Het lid hoopt dat de VRT beter programmeert zodat die programma's op een gunstiger uur uitgezonden worden.

De heer *Jos Stassen* is het hiermee eens en wil dat het parlement de VRT blijft verplichten om programma's van levensbeschouwelijke en sociaaleconomische verenigingen een plaats te geven. Ook hij pleit voor gunstigere zenduren. Misschien zal de digitale evolutie dat probleem oplossen. Daarenboven moet de VRT ook plaats maken voor nieuwe erkende verenigingen.

De heer *Jurgen Verstrepen* stelt voor de VRT te vragen om de levensbeschouwelijke programma's digitaal opvraagbaar te maken, bij voorkeur onder een afzonderlijke rubriek.

De heer *Kris Van Dijck* vindt dat de openbare omroep voldoende ruimte moet bieden aan de verschillende overtuigingen en niet alleen in een digitale rubriek maar ook op het open net. Zo wordt de pluriformiteit van Vlaanderen geëtaleerd, wat de tolerantie alleen maar kan bevorderen.

Amendement nr. 21 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 35 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 36

Amendement nr. 2 voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijck en Johan Deckmyn (stuk 2014/2) strekt ertoe dit artikel te schrappen.

De heer *Werner Marginet* stelt dat het – na het afschaffen van de uitzendingen voor politieke derden op radio en televisie en het schrappen van uitzendingen voor sociaaleconomische derden – onnuttig lijkt om uitzendingen door levensbeschouwelijke derden te behouden.

De heer *Dany Vandenbossche* merkt op dat de heer Marginet verschillende amendementen indiende om artikelen te schrappen, omdat hij vindt dat er te veel geregeld wordt. Hij stelt voor om artikel 36 te schrappen uit het ontwerp van decreet, maar dat artikel gaat niet over de levensbeschouwelijke organisaties zoals het lid lijkt te denken. Het is overigens zo dat de uitzendingen door sociaaleconomische derden wel degelijk nog bestaan.

Het klopt wel dat tijdens de vorige legislatuur, na langdurige debatten, de uitzendingen door politieke derden zijn geschrapt. Daaruit ontstond ter compensatie Villa Politica. Wat thans in artikel 36 staat – de zendtijd voor politieke partijen in de aanloop naar de verkiezingen – is een totaal andere discussie. De voorzitter is volledig tegen het behoud van die zendtijd voor politieke partijen en vindt het daarom logisch dat men de discussie voert over de schrapping van dat artikel.

Anderzijds vindt de heer Vandenbossche dat uitzendingen door levensbeschouwelijke organisaties – en dat zijn meestal erkende erediensten – voor de openbare omroep een verplichting zouden moeten zijn. Zij vormen immers een alternatief voor mensen die, om welke reden ook, de diensten zelf niet meer kunnen bijwonen. De voorzitter vat samen dat hij wel wil discussiëren over de schrapping van artikel 36 – omdat het de schrapping betreft van de politieke zendtijd waar de meerderheid achter staat – maar dat de verantwoording van het amendement van Vlaams Belang niet klopt.

De heer *Werner Marginet* stelt dat het een technische vergissing betreft in zijn amendement dat dan ook wordt ingetrokken. De spreker bedoelde in feite de schrapping van artikel 35.

Amendement nr. 22 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen en Jurgen Verstrepen strekt er eveneens toe dit artikel te schrappen, maar dan met een andere motivatie. De indieners wijzen erop dat volgens het ontwerp van decreet in de aanloop naar de verkiezingen, zendtijd

kan worden toegekend aan politieke partijen die een fractie hebben in het Vlaams Parlement. Dit geeft telkens aanleiding tot discussies en moeilijkheden bij de berekening van de betrokken zendtijd. Om die reden wensen de indieners dat deze zendtijd op de openbare omroep wordt geschrapt.

Mevrouw *Margriet Hermans* wijst erop dat zij dit amendement mee heeft ondertekend. Ze vindt wel dat dan commerciële, betaalde zendtijd in de plaats moet komen.

De heer *Kris Van Dijck* is het niet eens met dit amendement. Hij vindt dat de schrapping van de politieke zendtijd bij verkiezingen nogal pover beargumenteerd wordt. Het is niet omdat er discussie is over welke partij al dan niet erkend is, dat de zendtijd moet worden afgeschaft. Hij heeft de indruk dat het politieke bedrijf opnieuw in het verdomhoekje gezet wordt. Kijkers zijn niet altijd voorstander van die programma's, maar ze zijn wel verplicht te stemmen. In een democratie heeft de openbare omroep daarin een opdracht. De gewone uitzendingen door politieke partijen zijn al geschrapt, maar bij verkiezingen moeten politieke partijen de mogelijkheid hebben hun boodschap te brengen. De verkiezingsuitgaven zijn ook al beperkt: gadgets mogen niet meer, grote affiches in de sperperiode evenmin.

Het lid staat huiverig tegenover enkel betalende verkiezingsboodschappen. Minister Ceysens heeft ooit gezegd dat ze vindt dat alles wat met politiek te maken heeft, door de handen van onafhankelijke journalisten moet gaan. Journalisten zijn ook mensen, en de juiste inhoud van onafhankelijk en objectief is ook voor discussie vatbaar. Als een programma uitgezonden wordt door een partij, is het duidelijk wie de boodschapper is. Ook andere commissieleden hebben trouwens al gepleit voor het behoud van de politieke zendtijd bij verkiezingen. Politiek is een nobel bedrijf, bedoeld om de samenleving vorm te geven. Daarom moeten politieke partijen in verkiezingstijd hun boodschap kunnen brengen. De juiste werkwijze en de zendtijdverdeling zullen niet gemakkelijk zijn, maar het gaat niet op om dan maar alles te schrappen.

De heer *Jos Stassen* zegt dat het onderscheid tussen politieke reclame en uitzendingen door derden al een hele tijd terug gemaakt werd. Dat paste in het verzuilde Vlaanderen. Het is niet toevallig dat de vorige meerderheid de politieke derden heeft afgeschaft. De achterliggende idee was dat politieke programma's

moeten worden gemaakt door een onafhankelijke redactie. Die onafhankelijkheid is nu gegarandeerd, zowel in de openbare als in de commerciële omroepen.

Het medialandschap is sterk veranderd, de mogelijkheden om een bepaalde boodschap ook via beeld en klank te brengen, zijn toegenomen. Het is dus logisch het artikel te schrappen. Alles wat op de openbare omroep uitgezonden wordt, moet langs een objectieve redactie passeren.

Een goed gemaakt spotje kost al snel 25.000 euro. Het artikel schrappen, betekent dat de partijen meer zelf kunnen beslissen hoe ze hun middelen spenderen.

De heer *Jurgen Verstrepen* vindt het logisch dat de openbare omroep verlost wordt van dergelijke ancienregimetoestanden. Hij gaat er wel vanuit dat de openbare omroep in de verkiezingsperiode aandacht besteedt aan alle partijen. Misschien moet die taak nog wel duidelijker omschreven worden, bijvoorbeeld in de beheersovereenkomst. In 2007 heeft de VRT veel geïnvesteerd in politieke discussieprogramma's. Het lid gaat er vanuit dat betalende politieke reclame wel mogelijk wordt.

De heer *Johan Deckmyn* is het deels eens met het betoog van de heer Van Dijck. De politieke zendtijd op de openbare omroep afschaffen, is vooral in het voordeel van politieke partijen die gemakkelijker toegang hebben tot de media.

De heer *Kris Van Dijck* vraagt hoe die uitspraak te rijmen is met het amendement van Vlaams Belang tot schrapping van artikel 35?

Voor de heer *Johan Deckmyn* is politieke boodschappen in verkiezingstijd een andere kwestie. Vlamingen zijn immers verplicht te stemmen. De burgers hebben het recht om via hun openbare omroep te vernemen waarvoor de politieke partijen staan. De zogenaamde objectieve journalistiek is nog nooit in het voordeel van Vlaams Belang uitgedraaid. De heer Stassen heeft blijkbaar gemakkelijk praten dat alles door de handen van de journalisten moet gaan. Een recente peiling heeft immers uitgewezen dat 20 percent van de journalisten de groene overtuiging toegedaan is. Daarom heeft Vlaams Belang problemen met het schrappen van de politieke zendtijd tijdens verkiezingen.

Mevrouw *Margriet Hermans* beaamt dat de politiek al jarenlang gemarginaliseerd wordt. De digitale mogelijkheden zijn echter zo groot, dat politieke zendtijd totaal achterhaald is. Alle partners moeten gelijke kansen krijgen op elk niveau. Voor 5000 euro is het mogelijk een spot voor de nationale televisie te maken. De regionale en lokale radio's en televisies kunnen ook een rol spelen. Op de openbare omroep komen enkel de lijsttrekkers aan bod. Alle middelen worden dus voor hen aangewend. Trouwens, vaak zappen de kijkers weg bij politieke boodschappen. Om al die redenen is het lid voorstander van een liberalisering van deze aangelegenheid.

De heer *Jo Vermeulen* vindt de motivering van amendement nr. 22 eveneens nogal mager, maar voor het overige is de politieke zendtijd inderdaad achterhaald en een restant uit het verleden. De schrapping is zeker te verantwoorden. Gezien de duiding in politieke informatieprogramma's en dergelijke, wordt het een overbodig residu. Daarenboven is er de kwestie van de praktische haalbaarheid. Niet alle politieke bewegingen zijn immers vertegenwoordigd in het parlement. Het is de verantwoordelijkheid van de journalistieke redacties om daar aandacht aan te besteden. Dat doen ze trouwens ook, zij het niet altijd op de juiste manier. Het lid is trouwens absoluut tegen het gebruik van opiniepeilingen op een openbare omroep. Dat is meer toonzetting dan duiding.

De heer *Kris Van Dijck* verwacht een initiatief om de zendtijd te vervangen en stelt dat het schrappen van zendtijd bij verkiezingen ervoor zal zorgen dat radio en televisie geen rol meer zullen spelen in de verkiezingspropaganda. Het federale niveau is niet van plan de wetgeving op de verkiezingsuitgaven aan te passen. Het wil de financiering van alle boodschappen op radio en televisie naar aanleiding van verkiezingen blijven verbieden.

De *voorzitter* zegt dat het niet de oorspronkelijke bedoeling was het amendement te koppelen aan een regeling die het wel mogelijk maakt politieke boodschappen te brengen. Dat is een zaak van de federale wetgever.

De heer *Carl Decaluwe* is het daarmee eens. Als commerciële boodschappen op elk moment mogelijk zijn, zou het kunnen dat vooral de rijkere partijen daarvan gebruik maken. Dat creëert dan de perceptie dat ze actiever zijn dan de anderen.

Mevrouw *Margriet Hermans* wijst erop dat het niet de bedoeling is om het politieke bedrijf van het scherm te weren, maar wel om de mogelijkheden voor alle spelers gelijk te maken. De huidige papierslag in de verkiezingsperiode is niet meer verantwoord, het is beter de boodschap te verkondigen via de media.

Amendement nr. 22 tot schrapping van artikel 36 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen twee.

Artikel 37 (vernummerd artikel 36)

Amendement nr. 3 (stuk 2014/2) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijck en Johan Deckmyn strekt ertoe de paragrafen 1 tot en met 4 te schrappen.

Amendement nr. 3 wordt ingetrokken en vervangen door een amendement nr. 23 voorgesteld door de heren Wim Van Dijck en Johan Deckmyn (stuk 2014/5) dat ertoe strekt de paragrafen 1 tot en met 4 te schrappen.

De indieners verwijzen voor de verantwoording van dit amendement naar amendement nr. 20.

Amendement nr. 24 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen en Jurgen Verstrepen strekt ertoe paragraaf 6 te schrappen.

De indieners stellen dat volgens het ontwerp van decreet in de aanloop naar de verkiezingen zendtijd kan worden toegekend aan politieke partijen die een fractie hebben in het Vlaams Parlement. Dit geeft telkens aanleiding tot discussies en moeilijkheden bij de berekening van de betrokken zendtijd. Om die reden wensen de indieners dat deze zendtijd op de openbare omroep wordt geschrapt.

Het amendement nr. 23 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 24 en het aldus geamendeerde artikel worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 38 (vernummerd artikel 37)

Dit artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 39 (vernummerd artikel 38)

Amendement nr. 4 (stuk 2014/2) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijck en Johan Deckmyn, strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Het amendement nr. 4 wordt ingetrokken en vervangen door een amendement nr. 26 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Wim Van Dijck en Johan Deckmyn (stuk 2014/5) dat ertoe strekt dit artikel te schrappen.

De indieners wijzen erop dat in artikel 39 van het ontwerp van decreet staat dat “omroepactiviteiten niet mogen aansporen tot haat”. Zoals in de hoorzitting over dit ontwerp van decreet werd gesteld is dit te beperkend, want mag men dan bijvoorbeeld wel aansporen tot geweld? Bovendien is dit reeds geregeld in de federale discriminatie en racismewetgeving.

Amendement nr. 25 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heer Jurgen Verstrepen strekt ertoe de woorden “en geweld” toe te voegen.

De heer *Jurgen Verstrepen* stelt dat de uiterste grens van de vrijheid van mening universeel gekend is als oproepen tot haat en geweld. Het ontbreken van het woord ‘geweld’ zou de mogelijkheid openlaten tot het oproepen van onmiddellijke geweldacties zonder voorafgaande haatcampagnes. Gezien oorzaak en gevolg moet men in deze tijden van snelle communicatie daar terdege rekening mee houden.

Minister-president *Kris Peeters* wijst erop dat de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten het heeft over aanzetten tot haat op grond van ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit. Het schrappen van artikel 39 zoals voorgesteld in amendement nr. 26 is dus niet aan de orde, want het betreft het omzetten van een element uit de richtlijn. Tegen het aanvullen van het artikel met het verbod tot aanzetten tot geweld heeft hij echter geen bezwaar.

Amendement nr. 26 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 25 wordt aangenomen met 10 stemmen bij twee onthoudingen.

Het geamendeerde artikel worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikelen 40 en 41
(vernummerde artikelen 39 en 40)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 42 (vernummerd artikel 41)

Amendement nr. 5 (stuk 2014/2) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijck en Johan Deckmyn strekt ertoe tussen de woorden “lineaire” en “televisieomroeporganisaties” telkens de woorden “en niet-lineaire” in te voegen.

Dit amendement wordt ingetrokken en vervangen door amendement nr. 27 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Wim Van Dijck en Johan Deckmyn dat ertoe strekt tussen de woorden “lineaire” en “televisieomroeporganisaties” telkens de woorden “en niet-lineaire” in te voegen.

De indieners menen dat er in het belang van de bescherming van minderjarigen geen onderscheid mag worden gemaakt tussen lineaire en niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Dit amendement zou ook een antwoord kunnen bieden op de stelling van de VRM inzake teletekst.

Minister-president *Kris Peeters* wijst erop dat de regering ook in dit geval gewoon de richtlijn heeft toegepast. Hij vraagt of de bepaling van artikel 45 over de niet-lineaire televisieomroeporganisaties dan niet volstaat?

De heer *Wim Van Dijck* benadrukt dat zijn fractie alleen de opmerking op de hoorzitting in amendementen heeft gegoten. Artikel 45 volstaat dus duidelijk niet.

Amendement nr. 27 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 43 (vernummerd artikel 42)

Dit artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 44 (vernummerd artikel 43)

Amendement nr. 6 (stuk 2014/2) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijck en Johan Deckmyn strekt ertoe tussen de woorden “lineaire” en “televisieomroeporganisaties” telkens de woorden “en niet-lineaire” in te voegen.

Dit amendement wordt ingetrokken en vervangen door amendement nr. 28 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Wim Van Dijck en Johan Deckmyn dat ertoe strekt tussen de woorden “lineaire” en “televisieomroeporganisaties” telkens de woorden “en niet-lineaire” in te voegen.

De indieners verwijzen voor de verantwoording van dit amendement naar amendement nr. 27 op artikel 42.

De heer *Carl Decaluwe* verwijst eveneens naar artikel 42 waar werd verduidelijkt waarom dit amendement niet kan worden gesteund.

Amendement nr. 28 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 45 (vernummerd artikel 44)

Dit artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 46 (vernummerd artikel 45)

Amendement nr. 29 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche, Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen strekt ertoe in het derde lid, op de derde laatste regel na “noch op de” het woord “commerciële” in te voegen.

De heer *Carl Decaluwe* wijst er namens de indieners op dat boodschappen van algemeen nut afkomstig van sociale, humanitaire en welzijnsverenigingen niet gericht mogen zijn op de commerciële promotie van individuele producten of diensten. Zij mogen ook niet gericht zijn op de promotie van het lidmaatschap van die verenigingen. Dit amendement strekt ertoe

om duidelijk te maken dat de commerciële promotie van het lidmaatschap uitgesloten is, naar analogie met de commerciële promotie van individuele producten of diensten.

Mevrouw *Margriet Hermans* wijst erop dat zij dit amendement niet kan steunen. Wat is het verschil tussen commercieel en niet-commercieel lidmaatschap? In dergelijk lidmaatschap zit toch altijd een vorm van commercie? De promotie voor de CM als mutualiteit in de boodschappen van algemeen nut sloeg toch ook op een lidmaatschap?

Volgens de heer *Carl Decaluwe* zit het verschil juist in het al dan niet actief opgeroepen om lid te worden van een commerciële vereniging. De spots van de ziekenfondsen kunnen geïnterpreteerd worden als algemene gezondheidsboodschappen, maar even goed als een verdoken oproep tot lidmaatschap. De omschrijving van het amendement zal de oproepen tot lidmaatschap in een boodschap van algemeen nut onmogelijk maken. De VRM zal eventuele discussies over de draagwijdte van die bepaling beslechten.

Mevrouw *Margriet Hermans* vindt dat het amendement de verwarring helaas nog vergroot. Haar fractie zal zich bij de stemming van dit amendement onthouden.

Volgens minister-president *Kris Peeters* vervolledigt het amendement het artikel. Het gaat al over commerciële promotie, nu ook over de commerciële promotie van het lidmaatschap.

Amendement nr. 29 wordt aangenomen met 10 stemmen bij twee onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 47 (vernummerd artikel 46)

Amendement nr. 7 (stuk 2014/2) voorgesteld door de heren *Werner Marginet*, *Erik Arckens*, *Wim Van Dijck* en *Johan Deckmyn* strekt ertoe dit artikel te schrappen.

De heer *Werner Marginet* stelt dat dit artikel best wordt geschrapt, gelet op de uitspraken ter zake van het Europees Hof en gelet op het feit dat in het kader van de vrije meningsuiting ook kleinere partijen en kandidaten bij verkiezingen de kans moeten krijgen om op televisie en radio aan bod te kunnen komen.

Na discussie wordt dit amendement ingetrokken.

Artikel 47 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 48 (vernummerd artikel 47)

Amendement nr. 32 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren *Wim Van Dijck* en *Johan Deckmyn* strekt ertoe dit artikel te schrappen.

De heer *Wim Van Dijck* preciseert dat dit artikel best wordt geschrapt, gelet op de uitspraken ter zake van het Europees Hof en gelet op het feit dat in het kader van de vrije meningsuiting ook kleinere partijen en kandidaten bij verkiezingen de kans moeten krijgen om op televisie en radio aan bod te kunnen komen.

De heer *Jurgen Verstrepen* is het hier niet mee eens. Hij wil het verbod op het tegen betaling ter beschikking stellen van politieke zendtijd vervangen door het toestaan ervan, want als het volledige artikel geschrapt wordt, is het verbod sowieso opgeheven.

De spreker wijst erop dat dit artikel trouwens samenhangt met de schrapping van artikel 36. Niet alleen wordt dan de politieke zendtijd afgeschaft door de schrapping van artikel 36, maar in artikel 48 wordt dan ook nog eens betalende zendtijd verboden. In dit geval zal het politieke bedrijf niet meer aan bod kunnen komen op de televisie, tenzij in duidingprogramma's. De televisiekijker krijgt dan een vertekend beeld, namelijk het beeld van elke redactie op de politieke wereld.

Het amendement nr. 32 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 31 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heer *Jurgen Verstrepen* strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Het is toegestaan om tegen betaling aan politieke mandatarissen of kandidaat-mandatarissen en aan politieke partijen zendtijd ter beschikking te stellen, beperkt in tijd tot twee maanden voor de verkiezingen en gekoppeld aan de bestaande reglementeringen voor de verkiezingsuitgaven.”.

De heer *Jurgen Verstrepen* stelt dat het schrappen van artikel 36 de toegang van de politieke partijen en mandatarissen tot radio en televisie beperkt. Aange-

zien betaalde politieke reclame wel toegelaten is via print en internet, is het logisch dat het complementaire medium radio en televisie ook wordt opgenomen in de lijst van mogelijke verkiezingsuitgaven. De politieke reclame valt dus in deze ook onder de algemene bepalingen van de mediadecreten naar vorm en inhoud. Gezien deze aanpassing rechtstreekse impact heeft op de federale wet op de verkiezingsuitgaven, moet alles in het werk worden gesteld om op dat niveau de aanpassingen door te voeren met alle partners.

De heer *Jos Stassen* is het ermee eens dat de loutere schrapping van het artikel niet voldoende is om commerciële zendtijd voor politieke partijen mogelijk te maken. De partijen zijn immers nog gebonden aan de wet op de verkiezingsuitgaven en de partijfinanciering, en die staat dergelijke zendtijd niet toe.

De heer *Carl Decaluwe* beaamt die stelling. Het amendement van de heer *Verstrepen* kan ervoor zorgen dat politieke partijen, in de sperperiode en binnen de uitgavenplafonds, spots voor televisie kunnen maken en zendtijd ervoor kunnen kopen. Als het artikel helemaal geschrapt wordt, kunnen partijen vrij en op elk moment reclamespots laten uitzenden. Dat kan niet de bedoeling zijn. Beide redeneringen staan echter los van de federale ontwikkelingen. Daarenboven weet het lid niet of de commerciële omroepen zo geneigd zullen zijn om politieke spots zonder beperkingen te aanvaarden. Ze moeten zich immers ook houden aan de 20 procentregel.

Een ander mogelijk neveneffect is dat parlementsleden die weinig actief zijn in het parlement maar over veel geld beschikken, geregeld op televisie spots over zichzelf kunnen laten uitzenden en zo de perceptie creëren dat ze hard werken.

De heer *Jurgen Verstrepen* vindt dat Vlaanderen niet altijd op het federale niveau moet wachten. Het schrappen van de politieke zendtijd op de VRT hangt voor het lid samen met het toestaan van commerciële zendtijd. Weinig actieve parlementsleden kunnen nu toch ook vrij advertentieruimte kopen in de kranten. Politieke boodschappen op radio en televisie zijn niet beperkt tot de nationale commerciële omroepen, maar kunnen ook op de regionale en lokale zenders worden uitgezonden. Het klopt dat ook spots aan grenzen in tijd en uitgaven gebonden moeten zijn. Het kan niet zijn dat de rijkere politieke partijen de reclameblokken gaan monopoliseren. Commerciële zenders die vooral boodschappen van een bepaalde

strekking uitzenden, schieten in eigen voet. Ook dat zal een regulerende factor zijn. Het lid ziet alleen maar positieve kanten aan reclameboodschappen over politiek. Zo wordt bijvoorbeeld vergelijkende reclame mogelijk.

Mevrouw *Margriet Hermans* wijst op het grote aantal beperkingen dat misbruiken vermijdt: de wet op de verkiezingsuitgaven, de sperperiode. De politieke spots vallen daarenboven onder commerciële boodschappen waardoor de zenders zelf er beperkingen aan zullen stellen. Het is onvermijdelijk dat bepaalde parlementsleden meer aan bod komen in de media, zelfs als ze niet echt actief zijn in het parlement. Dat is trouwens nu ook al zo. De partijen moeten zelf die kwesties behartigen.

De heer *Jurgen Verstrepen* benadrukt dat het toestaan van politieke reclame betekent dat de andere bepalingen van dit ontwerp van decreet op die reclame van toepassing blijven.

De heer *Carl Decaluwe* vreest dat parlementsleden bepaalde regionale omroepen bijna zullen moeten sponsoren om algemeen politiek nieuws te brengen. De regionale omroepen zijn meer geïnteresseerd in provinciale en lokale politici, omdat die meer rechtstreeks verantwoordelijk zijn voor hun sponsoring.

De heer *Bart Caron* begrijpt die opmerking, maar interfereren in de redactionele autonomie kan niet de bedoeling zijn. Reclame beperkt tot de sperperiode en binnen het verkiezingsbudget is aangewezen. Het is inderdaad niet de bedoeling dat politici die in het parlement inactief zijn maar voldoende middelen hebben, een heel jaar zichzelf kunnen promoten. Het lid heeft er geen problemen mee dat Vlaanderen binnen de voornoemde beperkingen politieke reclame toestaat.

Ook de heer *Jos Stassen* wijst op de federale regels. De wet op de verkiezingsuitgaven legt geen drastische beperkingen op. Naast het partijbudget, zijn er de persoonlijke budgetten die, afhankelijk van de keuzes die partijen maken, groot kunnen zijn. Een voorkeurskandidaat voor een bepaalde provincie kan dan daarmee behoorlijk wat zendtijd kopen.

Op basis van deze discussie wordt het amendement nr. 31 van de heer *Verstrepen* ingetrokken en vervangen door amendement nr. 30 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren *Carl Decaluwe* en *Dany Vandenbossche*, mevrouw *Margriet Hermans* en de

heer Jurgen Verstrepen dat ertoe strekt artikel 48 te vervangen door wat volgt:

“Het is toegestaan om tegen betaling aan politieke mandatarissen of kandidaat-mandatarissen en aan politieke partijen commerciële communicatie ter beschikking te stellen tijdens de sperperiode voor de verkiezingen mits naleving van de wetgeving betreffende de verkiezingsuitgaven.”.

De indieners wijzen erop dat de eerdere schrapping van artikel 36 de politieke partijen en mandatarissen beperkt in hun toegang tot radio en televisie. Aangezien betaalde politieke reclame wel toegelaten is via print en internet, is het logisch dat het complementaire medium radio en televisie ook wordt opgenomen in de lijst van mogelijke verkiezingsuitgaven. Dergelijke politieke reclame moet uiteraard ook in overeenstemming zijn met de algemene bepalingen van dit mediadecreet inzake reclame. De indieners van dit amendement engageren zich ertoe om de federale wetgeving inzake de verkiezingsuitgaven aan te passen naar aanleiding van de goedkeuring van dit amendement.

Amendement nr. 31 tot vervanging van artikel 48 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 49 (vernummerd artikel 48)

Amendement nr. 8 (stuk 2014/2) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijk en Johan Deckmyn strekt ertoe in het eerste lid op de derde regel de woorden “van radioreclame en” te schrappen.

De heer *Werner Marginet* stelt dat de financiering van de openbare omroep zo zuiver mogelijk van overheidswege moet komen. Deze financiering kan dus, met uitzondering van merchandising, niet uit reclame komen.

De meeste commissieleden zijn het hier niet mee eens. De Vlaamse overheid opteert voor een gemengde financiering van de openbare omroep opdat deze de voeling met de markt niet zou verliezen.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

De heer *Carl Decaluwe* stelt voor om een vierde lid aan artikel 49 toe te voegen om duidelijk te maken

dat de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap geen sponsoring en productplaatsing mag brengen in de met de programma's meegestuurd additionele informatie. Reclame, sponsoring en productplaatsing zouden wel mogen op teletekst en in andere additionele informatie die door de particuliere omroeporganisaties met de programma's wordt meegestuurd.

De heer *Jurgen Verstrepen* is het daarmee eens, maar heeft een bijkomende opmerking. Als reclame verboden is op de traditionele media, is het ook nodig om de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap te verbieden om reclame te maken op de nieuwe digitale platformen, de programmagidsen en de online-televisie.

Amendement nr. 34 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heer Jurgen Verstrepen strekt ertoe een vierde lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Het is de omroeporganisaties van de Vlaamse Gemeenschap verboden om reclame te brengen op de nieuwe digitale platformen, programmagidsen, online-televisie, programma's op aanvraag, digitale algemene netspelers of 'skins'.”.

De heer *Jurgen Verstrepen* verduidelijkt dat er door dit amendement een discussie kan ontstaan over de terminologie ‘reclameverbod’ bij de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap in nieuwe digitale toepassingen, ook online, aangezien de definitie van reclame (artikel 2, 34°) beperkt is tot uitzenden in een lineaire omroepdienst. De nieuwe non-lineaire digitale toepassingen bieden veel meer mogelijkheden om reclame te plaatsen dan lineaire. Een reclameverbod lineair moet dus ook non-lineair worden doorgetrokken.

De heer *Carl Decaluwe* informeert of het amendement van de heer Verstrepen gaat over de niet-lineaire diensten.

De heer *Jurgen Verstrepen* geeft het voorbeeld van een reclamespot voor de internetradio die VRT opstart. Hij wil gewoon vermijden dat reclame in ondemand-diensten mogelijk wordt. Hij illustreert dit met een voorbeeld. Bij het bezoek aan Alfacam hebben de parlementsleden kennis gemaakt met een nieuw draagbaar televisietoestel dat alle ontvangst- en distributiemogelijkheden in één toestel met één zapper combineert. Het is dus mogelijk te zappen tussen de gewone uitzendingen en de digitale platformen. Het

zou zeer vreemd zijn als er op het ene wel en op het andere geen reclame mogelijk is.

De heer *Carl Decaluwe* heeft geen probleem met reclame bij online-radio, want bij de gewone radio mag reclame ook. Voor televisie ligt het anders. Hij informeert of het de bedoeling van de heer *Verstrepen* is dat de websites van de VRT onder het amendement vallen. De nieuwswebsite van de VRT wordt in tegenstelling tot de krantenwebsites met belastinggeld betaald. De draagwijdte van het amendement is de spreker nog niet duidelijk.

Minister-president *Kris Peeters* wijst erop dat reclame in artikel 2 gedefinieerd wordt als de boodschap die in een lineaire omroepdienst wordt uitgezonden. Hij wil niet in een situatie terechtkomen dat een verbod op reclame in niet-lineaire diensten leidt tot vragen om de dotaties te verhogen.

De heer *Jurgen Verstrepen* wijst op de verantwoording van het amendement. Daarin staat dat de reclame beperkt blijft tot de lineaire diensten. Recente cijfers bewijzen dat investeringen in ‘webvertising’ blijven stijgen. Zonder het amendement is reclame in de non-lineaire omgeving mogelijk.

De heer *Carl Decaluwe* vernam dat de commerciële inkomsten van de commerciële stations dalen. De daling van de reclame op de online-diensten is echter veel minder sterk. Veel adverteerders lijken definitief voor die weg te kiezen. Als de openbare omroep op die kanalen reclame mag brengen, rijst er inderdaad een probleem.

De heer *Jos Stassen* wijst erop dat een dergelijk verbod de financiering van de VRT wel drastisch zal veranderen, want momenteel maakt de openbare omroep op alle websites buiten de informatiekkanalen promotie. De gevolgen moeten vooraf duidelijk zijn.

De heer *Jurgen Verstrepen* wil weten hoe het beperken van wat de VRT nog niet doet, budgettaire gevolgen kan hebben. Als zijn amendement omgevormd wordt tot een verbod voor de niet-lineaire diensten, is ten minste reclame op alle televisievormen verboden.

De heer *Carl Decaluwe* wil niet snoeien in de middelen van de openbare omroep, maar anderzijds mogen de recente ontwikkelingen geen negatieve gevolgen hebben voor andere actoren. Is het niet mogelijk om een en ander te plafonneren?

De *voorzitter* meent dat dit onderhandelingsstof is voor de beheersovereenkomst. Minister-president *Kris Peeters* verwijst naar artikel 17, §2, dat de basis vormt om plafonds in de beheersovereenkomst op te leggen. De overheid moet nu al middelen bijpassen wegens te weinig reclame-inkomsten.

De heer *Carl Decaluwe* wil vermijden dat alleen de lineaire diensten aan plafonds gebonden zijn. Ook de niet-lineaire diensten moeten worden gelimiteerd.

Minister-president *Kris Peeters* bevestigt dat het de uitdrukkelijke bedoeling van de regering is om verder regels te bepalen voor de commerciële communicatie van de VRT.

De heer *Jurgen Verstrepen* wil de VRT niet kortwieken. Een plafond betekent echter dat de VRT in de non-lineaire diensten reclame mag maken, zij het dan tot een bepaalde grens. Nu doet de VRT dat nog niet.

Volgens de heer *Carl Decaluwe* zullen plafonds allicht niet volstaan, er bestaan mogelijkheden om die te omzeilen. De regeringscommissaris bij de VRT zal daarom voldoende middelen moeten hebben om te controleren of de wil van de regering en het parlement uitgevoerd wordt.

Op basis van de gevoerde discussie wordt het amendement nr. 34 van de heer *Verstrepen* ter stemming voorgelegd en unaniem verworpen met 12 stemmen.

Amendement nr. 33 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren *Carl Decaluwe* en *Dany Vandenbossche*, mevrouw *Margriet Hermans* en de heren *Jos Stassen*, *Kris Van Dijk* en *Jurgen Verstrepen* strekt ertoe een vierde lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Het is de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden om sponsoring en productplaatsing te gebruiken in de met de programma’s meegestuurde additionele informatie.”.

Dit amendement moet volgens de indieners duidelijk maken dat de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap geen sponsoring en productplaatsing mag brengen in de met de programma’s meegestuurde additionele informatie. In de memorie van toelichting bij de definitie van het begrip “programma” in artikel 2, 30°, van het ontwerp wordt gesteld dat teletekst kan worden beschouwd als een

voorbeeld van zulke additioneel meegestuurde informatie.

Reclame, sponsoring en productplaatsing zijn echter wel mogelijk op teletekst en in andere additionele informatie die door de particuliere omroeporganisaties met de programma's wordt meegestuurd. Dit blijkt uit artikel 74 waarin wordt gespecificeerd dat de onderafdeling over televisiereclame en telewinkelen, van toepassing is op de lineaire televisiediensten. Uit artikel 86 van het ontwerp blijkt dat de bepalingen over sponsoring van toepassing zijn op alle televisiediensten. Artikel 94 stelt dat de artikelen over productplaatsing van toepassing zijn op televisiediensten.

Dit impliceert telkens dat de betrokken bepalingen ook van toepassing zijn op de additioneel meegeestuurde informatie zoals teletekst. Televisiediensten worden immers gedefinieerd als audiovisuele omroepdiensten (artikel 2, 42°). Dit zijn met toepassing van artikel 2, 25°, diensten die bestaan in de levering van programma's, waartoe krachtens artikel 2, 30°, ook de additioneel meegestuurde informatie behoort.

Amendement nr. 33 en het aldus geamendeerde artikel 49 worden aangenomen met 10 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikelen 50 tot en met 55
(vernummerde artikelen 49 tot en met 54)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 56 (vernummerd artikel 55)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 57 tot en met 69
(vernummerde artikelen 56 tot en met 68)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 70 (vernummerd artikel 69)

De heer *Carl Decaluwe* vraagt hoe gemeten wordt of commerciële communicatie bij kinderen en jongeren geen gevoelens van angst of ongemak oproept.

Minister-president *Kris Peeters* wijst erop dat over die bepalingen overlegd is. Het is moeilijk om dat concreet te meten. Het is een belangrijk signaal en de sector heeft toegezegd zich daaraan te houden. De bepaling is afkomstig uit de Code voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie.

Artikel 70 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 71 tot en met 73
(vernummerde artikelen 70 tot en met 72)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 74 (vernummerd artikel 73)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 75 (vernummerd artikel 74)

Op dit artikel worden door de heren *Carl Decaluwe* en *Dany Vandenbossche*, mevrouw *Margriet Hermans* en de heren *Jos Stassen*, *Kris Van Dijck* en *Jurgen Verstrepen* twee amendementen voorgesteld (stuk 2014/5).

Amendement nr. 35 strekt ertoe in §1, eerste lid, het woord “telewinkelprogramma's” telkens te vervangen door “telewinkelen”.

Dit betreft volgens de indieners een technisch amendement. Hoewel deze bepaling letterlijk werd hernomen uit artikel 10, 1°, van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten, is het toch correcter om te spreken van ‘telewinkelen’ in plaats van ‘telewinkelprogramma's’. Dit blijkt uit de andere tekstversies van de richtlijn. De Engelse versie gebruikt het woord ‘teleshopping’ in plaats van ‘teleshopping windows’, de Duitse versie spreekt van ‘Teleshopping’ in plaats van ‘Teleshopping Fenster’, de Franse versie heeft het over ‘le téléachat’ in plaats van ‘fenêtres de téléachat’.

Amendement nr. 36 strekt ertoe in paragraaf 1, het tweede lid te schrappen.

De indieners stellen dat de geschrapte bepaling volledig overlapt met artikel 78, §1, van het ontwerp van

decreet. De bepaling kan dus in dit artikel geschrapt worden.

Beide amendementen en het aldus geamendeerde artikel 75 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 76 (vernummerd artikel 75)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 77 (vernummerd artikel 76)

Op dit artikel worden door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen twee amendementen voorgesteld (stuk 2014/5).

Amendement nr. 37 strekt ertoe in §2, eerste lid, de woorden “en betaalde boodschappen van algemeen nut” te schrappen en ook het tweede lid te schrappen.

De heer *Carl Decaluwe* deelt mee dat het amendement ertoe strekt om de betaalde boodschappen van algemeen nut niet meer mee te tellen bij de berekening van de 20 percent zendtijd die de omroeporganisaties per klokuur mogen besteden aan reclame en telewinkelen. Boodschappen van algemeen nut zijn per definitie geen commerciële communicatie. De uitzondering die was ingeschreven voor de regionale televisieomroepen heeft geen zin meer en wordt geschrapt, nu deze boodschappen hoe dan ook niet meer worden meegeteld.

Amendement nr. 38 strekt ertoe een §5 toe te voegen, die luidt als volgt:

“§5 . De regionale en private lineaire televisieomroeporganisaties mogen publi-reportages uitzenden die niet worden in aanmerking genomen bij de berekening van de percentages vermeld in §2 van dit artikel, mits deze publi-reportages in overeenstemming zijn met alle bepalingen van dit hoofdstuk.

Onder publi-reportages wordt begrepen commerciële communicatie die meer tijd in beslag neemt dan reclamespots omdat het accent ligt op redactionele en informatieve inhoud.”.

De heer *Carl Decaluwe* deelt mee dat volgens artikel 101, §7, 1° en 2°, van de huidige mediadecreten de regionale televisieomroeporganisaties niet gebonden zijn door de beperkingen inzake reclamezendtijd per uur en per dag. De reclamezendtijd voor regionale televisieomroepen mag echter niet meer bedragen dan 15 percent van de jaarlijkse zendtijd, met een maximum van zeshonderd uur. Gelet op de nieuwe richtlijn Audiovisuele Mediadiensten is dit afwijkend regime voor regionale televisieomroepen niet meer te verantwoorden. De richtlijn Audiovisuele Mediadiensten laat wel toe dat publi-reportages worden uitgezonden, die dan niet worden meegerekend bij de 20 percent zendtijd die per uur aan reclame en telewinkelen mag worden besteed. Dit amendement strekt ertoe zulke publi-reportages toe te laten op de regionale televisie.

Beide amendementen en het aldus geamendeerde artikel 77 worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 78 (vernummerd artikel 77)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 79 tot en met 81 (vernummerde artikelen 78 tot en met 80)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 82 (vernummerd artikel 81)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 83 (vernummerd artikel 82)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikelen 84 tot en met 87 (vernummerde artikelen 83 tot en met 86)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 88 (vernummerd artikel 87)

Amendement nr. 9 (stuk 204/2) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijck en Johan Deckmyn strekt ertoe dit artikel te vervangen door “Gesponsorde omroepdiensten en programma’s op de VRT zijn verboden.”.

De financiering van de openbare omroep moet zo zuiver mogelijk van overheidswege komen en kan dus, met uitzondering van merchandising, niet uit sponsoring komen.

Na discussie wordt dit amendement ingetrokken.

Artikel 88 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikelen 89 tot en met 91
(vernummerde artikelen 88 tot en met 90)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 92 (vernummerd artikel 91)

Amendement nr. 39 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen strekt ertoe het eerste lid te vervangen door wat volgt:

“Journaals en politieke informatieprogramma’s mogen niet worden gesponsord.”.

De indieners stellen dat het onduidelijk is wat precies wordt bedoeld met de termen ‘duidingsprogramma’s’ en ‘algemene nieuwsmagazines’ in artikel 92, eerste lid. Om discussies te vermijden wordt voor de sponsoring van journaals en informatieprogramma’s teruggegrepen naar de bestaande regeling in artikel 109, laatste lid. Deze regeling blijkt in de praktijk tot ieders tevredenheid te werken.

De heer *Wim Van Dijck* heeft begrepen dat men de duidingsprogramma’s uit de oorspronkelijke tekst van het artikel wil halen, omdat onduidelijk is wat daarmee bedoeld wordt. Hij acht het een betere oplossing om het woord te handhaven – volgens de oorspronkelijke bedoeling van de indieners – en het ontwerp van decreet aan te vullen met een definitie.

Minister-president *Kris Peeters* legt uit dat men inderdaad eerst de formulering uit de Europese richtlijn had overgenomen, waarna bleek dat dit veel discussie meebracht. Hij verkiest daarom het behouden van de formulering uit de huidige gecoördineerde decreten boven verdere oeverloze discussies.

De heer *Wim Van Dijck* vraagt of de weglating impliceert dat duidingsprogramma’s voortaan wel kunnen worden gesponsord.

De heer *Jurgen Verstrepen* legt uit dat men met de brede definitie nieuwe ontwikkelingen onmogelijk maakt, zoals het maken van programma’s door redacties van kranten en weekbladen, die ze vervolgens verkopen aan tv-omroepen onder de naam van hun blad. In Duitsland bestaat dat al. Het eerder aangehaalde voorbeeld van het Antwerpse duidingsprogramma *Wakker op Zondag* zou dan voortaan ook niet meer door reclame of sponsoring onderbroken mogen worden. Vandaar het voorstel om het verbod te beperken tot journaals en politieke informatieprogramma’s.

De heer *Wim Van Dijck* repliceert dat men in het andere uiterste vervalt door de brede definitie te vervangen door helemaal geen definitie. Minister-president *Kris Peeters* merkt op dat de huidige situatie, die men wil behouden, geen aanleiding geeft tot problemen. De heer *Jo Vermeulen* bevestigt dat en vult aan dat politieke duidingsprogramma’s onder de politieke informatieprogramma’s vallen, waarop de heer *Wim Van Dijck* informeert naar de definitie daarvan, die evenzeer ontbreekt.

De heer *Bart Caron* begrijpt dat men, door terug te grijpen naar de oude formulering, voor een aantal informatieve programma’s die men stricto sensu niet kan beschouwen als journaals of daar direct bij aansluitende informatieprogramma’s, wel degelijk een vorm van sponsoring wil toestaan, met als doel het voor de producenten betaalbaar te maken. Met die aanpak kan hij zich verzoenen, aangezien niemand er baat bij heeft dat op die zenders minder politieke informatie zou worden aangeboden dan vandaag.

De heer *Jos Stassen* meent dat programma’s die gemaakt worden door of onder de verantwoordelijkheid van de nieuwsredacties van een omroep, niet kunnen gesponsord worden. Dat is vrij duidelijk. Men kan niet zeggen dat *Terzake* of *Phara* geen informatieprogramma’s zijn, ook al zit er duiding bij. De heer *Carl Decaluwe* vult aan dat zonder het

amendement een programma als Telefacts niet meer mogelijk zou zijn op de huidige manier. Wat wint men daarmee?

Amendement nr. 39 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 92 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikelen 93 en 94
(vernummerde artikelen 92 tot en met 93)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 95 (vernummerd artikel 94)

Amendement nr. 40 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandebossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen strekt ertoe in 1° de eerste zin te vervangen door “het opnemen van of het verwijzen naar een product of dienst of een desbetreffend handelsmerk tegen betaling.”.

De heer *Carl Decaluwe* legt uit dat het amendement een suggestie van de VRM overneemt. De huidige formulering van artikel 95, 1°, is onduidelijk. De nieuwe formulering is correcter en sluit beter aan bij de definitie van productplaatsing in artikel 1, 29°.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 96 tot en met 103
(vernummerde artikelen 95 tot en met 102)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 104 (vernummerd artikel 103)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 105 (vernummerd artikel 104)

De heer *Jurgen Verstrepen* stelt voor om na de woorden “de eerstvolgende uitzending van het programma” de volgende woorden in te voegen: “reke-

ning houdend met hetzelfde kijkcijferbereik en tijdsmoment”. Anders kunnen omroepen bijvoorbeeld volstaan met het laatavondjournaal als recht van antwoord op een uitspraak in het primetimejournaal, dat tien keer meer kijkers heeft. Daarbij komt dat sommige nieuwsuitzendingen, in tegenstelling tot andere, in de vorm van een lus worden herhaald. Zijn voorstel volgt de analogie met de geschreven pers, waar het recht van antwoord dezelfde grootte moet hebben als het artikel.

De heer *Carl Decaluwe* vindt deze opmerking zinvol en verwijst naar de Vlaamse decretale regeling van het recht van antwoord, waarvan hij de indiener was. Voor de geschreven pers wordt voor een recht van antwoord inderdaad dezelfde plaats en grootte voorgeschreven. Hij vraagt zich echter af of de huidige formulering van het artikel ruimte laat voor interpretatie door de omroep.

Ook minister-president *Kris Peeters* begrijpt de zorg van de heer Verstrepen, al is hij voorstander van een andere formulering bij een in te dienen amendement.

Amendement nr. 41 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Jurgen Verstrepen, Carl Decaluwe, Dany Vandebossche, Jos Stassen, Kris Van Dijck en mevrouw Margriet Hermans strekt ertoe in §1, eerste lid, na de woorden “de eerstvolgende uitzending van” het woord “het” te vervangen door “hetzelfde”.

De indieners benadrukken dat als het recht van antwoord van toepassing is op een nieuwsuitzending, men rekening moet houden met dezelfde impact. Er zijn zeer grote kijkcijfersverschillen tussen het middagjournaal, primetime en laatavond. Daardoor wordt het recht van antwoord ondergraven in haar effectiviteit. Het is wenselijk om voor nieuwsuitzendingen deze aanpassing in te voegen.

Hat amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 106 tot en met 114
(vernummerde artikelen 105 tot en met 113)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 115 (vernummerd artikel 114)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 116 en 117
(vernummerde artikelen 115 tot en met 116)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 118 (vernummerd artikel 117)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 119 tot en met 124
(vernummerde artikelen 118 tot en met 123)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 125 (vernummerd artikel 124)

Op vraag van de heer *Carl Decaluwe* legt minister-president *Kris Peeters* uit dat dit artikel de bestaande toestand continueert. Ook vandaag kan de Vlaamse Regering al uitzonderingen toestaan.

Dit artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 126 (vernummerd artikel 125)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 127 tot en met 129
(vernummerde artikelen 126 tot en met 128)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 130 (vernummerd artikel 129)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 131 tot en met 139
(vernummerde artikelen 130 tot en met 138)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 140 (vernummerd artikel 139)

Amendement nr. 42 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren *Carl Decaluwe* en *Dany Vandenbossche*, mevrouw *Margriet Hermans* en de heren *Jos Stassen*, *Kris Van Dijck* en *Jurgen Verstrepen* strekt ertoe een laatste lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Samenwerkingsverbanden zoals bedoeld in dit artikel worden minimaal veertien kalenderdagen voor de start ervan aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media. Die aanmelding gebeurt conform artikel 215 van dit decreet.”.

De heer *Carl Decaluwe* legt uit dat het amendement moet gezien worden in het kader van de beperking van de administratieve last. Het volstaat om een samenwerkingsverband van lokale radio's gewoon te melden. In artikel 140 wordt de samenwerking tussen lokale radio's immers toegestaan, zolang dit beperkt blijft tot maximum 60 radio's, en zolang dit niet leidt tot gestructureerde eenvormigheid in het programmeleid. Het samenwerkingsverband als dusdanig wordt echter niet erkend. Dit leidt tot heel wat administratieve overlast wanneer het samenwerkingsverband als dusdanig niet kan worden aangesproken of aangeschreven.

Het amendement strekt ertoe het probleem van de administratieve overlast op te lossen door een kennisgeving van de betrokken samenwerkingsverbanden. De kennisgeving moet worden hernieuwd bij elke gewijzigde samenstelling van het samenwerkingsverband. Los van het samenwerkingsverband, blijft elk van de leden-lokale radio's ook nog afzonderlijk erkend, en verplicht de aan zijn erkenning gekoppelde verplichtingen uit te voeren.

Amendement nr. 42 en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 141 (vernummerd artikel 140)

Op dit artikel worden door de heren *Carl Decaluwe* en *Dany Vandenbossche*, mevrouw *Margriet Hermans* en de heren *Jos Stassen*, *Kris Van Dijck* en *Jurgen Verstrepen* twee amendementen nrs. 43 en 44 voorgesteld (stuk 2014/5).

Amendement nr. 43 trekt ertoe aan 2°, c), een zin toe te voegen, die luidt als volgt:

“Lokale radio-omroeporganisaties mogen voor wat betreft de lokale journaals samenwerken met

andere lokale radio-omroeporganisaties voor zover de samenwerkende radio-omroeporganisaties zich bevinden binnen verzorgingsgebieden die gelijk zijn aan de verzorgingsgebieden van de regionale televisieomroeporganisaties;”.

De heer *Carl Decaluwe* memoreert dat er tijdens de hoorzitting werd opgewezen dat het niet eenvoudig is om geld te vinden voor het maken van kwaliteitsvolle lokale journaals. Het amendement stelt daarom voor om samenwerking tussen verschillende radio-omroeporganisaties mogelijk te maken binnen de verzorgingsgebieden van de regionale televisieomroeporganisaties. Dit impliceert ook dat men efficiënter kan gaan werken, door redactioneel te mogen samenwerken.

Amendement nr. 44 strekt ertoe in 2°, het punt d) te schrappen.

De heer *Carl Decaluwe* verduidelijkt dat dit amendement een administratieve vereenvoudiging beoogt. Het is de bedoeling om de Vlaamse Regulator voor de Media te ontheffen van de controle op de herkeningsmelodie, die door de RDS-technologie achterhaald is. Deze bepaling werd in 2002 reeds geschrapt, maar werd in 2005 om onduidelijke redenen hernomen. Het heeft echter geen zin om deze bepaling te behouden. Deze wordt ofwel niet gerespecteerd ofwel gemakkelijk omzeild door op verschillende locaties een computer te laten draaien met een andere muziekprogrammatie per locatie.

Amendement nr. 45 (stuk 204/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen en Jurgen Verstrepen strekt ertoe in 2°, het punt f) te schrappen.

De heer *Jo Vermeulen* wijst op de realiteit van de lokale ontkoppeling. De oude regeling werd slechts op papier gevolgd. Het zicht op de samenwerking en het behouden van het lokale aspect worden voldoende gegarandeerd in het ontwerp van decreet.

De heer *Kris Van Dijck* kan zich niet akkoord verklaren met dit amendement en wijst erop dat de herneming van de betrokken bepaling in de coördinatie van de mediadecreten in 2002 niet toevallig is gebeurd. De herneming vond plaats in het kader van de aanpassing van de regelgeving voor lokale radio's, meer bepaald de creatie van mogelijkheden voor ketenvorming. Volgens het lid staat men vandaag

voor een principiële beslissing. Ofwel vraagt men effectief een lokale binding aan de zenders die opereren onder de noemer 'lokale radio', ofwel opteert men voor lokale radio in de ruime betekenis, met mogelijkheid tot samenwerking en clustervorming. Als men in het tweede geval de lokale verankering loslaat, kan men beter toegeven dat men bijkomende landelijke commerciële radiostations wenst. Precies om die reden werd in 2005 een minimumaantal uren (21 uur per week en 2 uur per dag) voorgeschreven als voorwaarde voor samenwerking als keten. Wie dit vandaag opnieuw schrapt, haalt de doelstelling van het decreet van 2005 voor een stuk onderuit.

De heer *Jo Vermeulen* repliceert dat aan de zorg van de heer Van Dijck tegemoetgekomen wordt in andere artikelen. Voor de bovenlokale journaals wordt een duidelijk gebied vastgelegd. De ketenvorming wordt tot groepen van maximum van 60 beperkt. Daarbij komt dat de oude verplichting in de praktijk vaak niet meer dan aparte playlists opleverde. Men moet durven redeneren in termen van bovenlokale radio. Maar de puur lokale radio's die vandaag nog bestaan, worden niet benadeeld. De schrapping vergemakkelijkt wel de overleving van een aantal andere radio's.

De heer *Kris Van Dijck* wijst erop dat destijds sommige goede initiatieven het niet hebben gehaald omdat hun dossiers niet voldeden aan de eisen inzake lokale binding. Andere die misschien niet zo oprecht waren, haalden het wel en krijgen vandaag amnestie. Het lid betreurt dat men deze ingreep doet, jaren na een zeer zware selectie.

Mevrouw *Margriet Hermans* erkent dat soms pijnlijke beslissingen zijn genomen. Maar de realiteit van vier jaar later noopt het parlement ertoe om de leefbaarheid van de lokale radio's te bekijken. Anderzijds kunnen de echt lokale initiatieven zich wel blijven richten op hun stad of gemeente. Ook de heer *Carl Decaluwe* vindt de zorg van de heer Van Dijck voor een stuk terecht, maar de realiteit is vandaag inderdaad anders. Bovendien heeft de Vlaamse Regulator voor de Media niet de capaciteit om al die cijfers op te volgen. Het alternatief is massale rompslomp en controle. Daarom is het belangrijk dat ruimte wordt gegeven voor een degelijk bovenlokaal journaal. En wie toch wil blijven verder werken zoals vandaag, kan dat ook. Dit biedt ook ruimte voor reorganisatie in het perspectief van 2016.

De amendementen nrs. 43 en 44 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Amendement nr. 45 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Het aldus geamendeerde artikel 141 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 142 tot en met 144
(vernummerde artikelen 141 tot en met 143)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 145 (vernummerd artikel 144)

Amendement nr. 46 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heer Jurgén Verstrepen strekt ertoe paragraaf 1 te vervangen door wat volgt

“§1. Eenieder kan radiodiensten aanbieden via het internet voor zover de rechtspersoon gekend is bij de Vlaamse Regulator voor de Media.

Voorwaarden gelden voor aanbieders die via een kabelomroepnetwerk, een etheromroepnetwerk en satellietnetwerk opereren:

- 1° opgericht als rechtspersoon en onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt;
- 2° de omroeporganisatie voldoet aan de voorwaarden vermeld in de artikelen 125, 126 en 127.”.

De heer *Jurgén Verstrepen* meent dat men – door de invoering van de in het decreet voorgestelde artikels – burgers en politici beperkt om hun mening te uiten via nieuwe technieken die niet behoren tot een schaars goed, en meer bepaald het internet. Vooral via internet is er een exponentiële groei van persoonlijke initiatieven, die zoals hier omschreven radiodiensten zijn. Het opleggen van de verplichting van een afzonderlijke rechtsstructuur, een redactie samen te stellen, een redactiestatuut in te voeren, gaat in tegen de liberalisering van radiodiensten via het internet in Europa. De beperkingen die in dit artikel werden ingevoerd, zijn volgens de spreker niet terug te vinden in artikel 146 voor de particulier.

Minister-president *Kris Peeters* begrijpt de zorg van de heer Verstrepen, maar vindt zijn beoordeling van de tekst te streng. Natuurlijke personen krijgen in het ontwerp van decreet veel mogelijkheden, maar

hier gaat het expliciet over radiodiensten en niet over iemand die persoonlijk het initiatief neemt om via het internet wat dingen de wereld in te sturen. Radiodiensten worden gedefinieerd in 32° van artikel 2, dat het heeft over omroepdiensten, die op hun beurt in artikel 2, 25°, worden omschreven. De regering gaat ervan uit dat men daarvoor best de vorm van een rechtspersoon aanneemt. Hij verwacht geen problemen omdat weinig natuurlijke personen dit soort activiteiten ontwikkelen.

De heer *Jurgén Verstrepen* zou dat aantal initiatiefnemers niet onderschatten. Hij wijst op de belangstelling van jongeren, ook georganiseerd, en op de historische ervaring met schaarse goederen als CB en vrije radio. De instap is vandaag veel gemakkelijker. De apparatuur en de software is voor een habbekrats in de winkel te koop. In principe kan men op grond van de tekst van het ontwerp van decreet al die mensen vervolgen, zelfs al doet men het in de praktijk niet omdat men beseft dat het internet niet op die manier te reguleren valt.

Minister-president *Kris Peeters* wijst erop dat het diensten betreft met een economisch karakter. Een dienst heeft een economisch karakter als hij normaal tegen een vergoeding wordt aangeboden. Door die eerste voorwaarde worden niet-commerciële weblogs en private websites niet als omroepdiensten beschouwd. Een student die het algemene publiek wil benaderen, kan dat perfect binnen de voorliggende tekst.

De heer *Jurgén Verstrepen* wijst erop dat iedereen die ermee begint als hobbyist, wil dat het initiatief minimaal zelfbedruipend is. Er bestaan nu al automatische systemen om advertenties online te brengen. Als men dat doet voor een familielid dat sponsort, of men vermeldt de sponsors van een fuif, dan is men economisch bezig, en dan is de student met zijn online radio dus vatbaar voor deze bepaling.

Minister-president *Kris Peeters* onderstreept dat het hoofddoel moet zijn: de levering aan het algemene publiek van audiovisuele of auditieve programma's ter informatie, vermaak, educatie of met culturele inslag, via elektronische communicatienetwerken, en/of commerciële communicatie. De voorbeelden van de heer Verstrepen vallen daar niet onder.

De heer *Carl Decaluwe* vindt de fundamentele vraag of men alles vrij moet laten als er een bepaalde economische activiteit mee gemoeid is. Hij vindt het pro-

blematisch dat men, zoals het amendement voorstelt, zonder enige structuur of kennisgeving daarvan honderden of duizenden mensen kan bereiken.

De heer *Jurgen Verstrepen* repliceert dat het nog problematischer wordt in artikel 146, waar dezelfde verplichtingen en restricties ook worden opgelegd aan niet-lineaire diensten. Hij geeft het voorbeeld van een podcast met het verhaal van een politicus die zich voorstelt voor de verkiezingen.

Volgens minister-president *Kris Peeters* is dat binnen de voorliggende bepalingen perfect mogelijk.

Mevrouw *Margriet Hermans* wil het internet zo vrij mogelijk laten, maar vindt tegelijk dat, van zodra men economische activiteiten ontwikkelt, het gaat over een omroep. Men neemt dan een marktpositie in en dan moet men verantwoording afleggen. Minister-president *Kris Peeters* treedt haar bij. Natuurlijke personen moeten, van zodra hun activiteiten op het internet omroepdiensten worden, de vorm van een rechtspersoon aannemen. Maar de eerder genoemde student en politicus worden niet getroffen.

De heer *Jurgen Verstrepen* blijft erbij dat men daarmee de initiatiefnemers op het internet beperkt.

De *voorzitter* wijst erop dat de structurering van een domein via rechtspersoonlijkheid in veel sectoren van onze samenleving bestaat.

Minister-president *Kris Peeters* begrijpt dat de heer *Verstrepen* in deze regeling een instapdrempel ziet. Deze drempel zorgt er wel voor dat er in Vlaanderen sprake is van een level playing field voor iedereen.

Het amendement wordt unaniem verworpen met 12 stemmen.

Artikel 145 wordt ongewijzigd unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 146 (vernummerd artikel 145)

Amendement nr. 47 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heer *Jurgen Verstrepen* strekt ertoe in §1, eerste lid, de woorden “voor zover hij is opgericht als een rechtspersoon” te schrappen.

De heer *Jurgen Verstrepen* meent dat de formulering van §1, eerste lid, het individu verplicht tot oprichting van een rechtspersoon. Dit zorgt voor een belemme-

ring voor het nemen van initiatieven, meer bepaald niet-lineaire radiodiensten zoals ‘podcastings’ en andere audiobestanden. Hij gaat ermee akkoord dat men aan voorwaarden moet voldoen ten aanzien van schaarse goederen zoals kabel- of satellietruimte, maar niet hier.

De commissieleden verwijzen naar de discussie bij artikel 145 over een gelijkaardige problematiek.

Het amendement wordt unaniem verworpen met 12 stemmen.

Artikel 146 wordt ongewijzigd unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 147 tot en met 158 (vernummerde artikelen 146 tot en met 157)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 159 (vernummerd artikel 158)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 160 tot en met 163 (vernummerde artikelen 159 tot en met 162)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 164 (vernummerd artikel 163)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 165 (vernummerd artikel 164)

Amendement nr. 48 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren *Carl Decaluwe* en *Dany Vandenbossche*, mevrouw *Margriet Hermans* en de heren *Jos Stassen*, *Kris Van Dijk* en *Jurgen Verstrepen* strekt ertoe

A. 1° te vervangen door wat volgt:

“1° de vorm hebben van een vereniging zonder winstoogmerk, waarvan de beheerders geen

beheerder mogen zijn van een andere vereniging die een regionale televisieomroeporganisatie in eigendom heeft en/of beheert;”.

B. In 3° de woorden “of de vennootschap” te schrappen.

C. In 4° het woord “rechtspersoon” te vervangen door het woord “vereniging”.

De heer *Carl Decaluwe* legt uit dat het vzw-statuuut van de regionale televisieomroeporganisaties volgens de indieners moet behouden blijven. Dit strekt ertoe om de regionale gebondenheid van deze omroeporganisaties te garanderen, om de afwezigheid van een zuiver commerciële doelstelling te verzekeren, en om het onafhankelijk en pluralistisch karakter van de regionale televisie te waarborgen. Hij verwijst voor de verantwoording ook naar de hoorzitting, en meer bepaald de bijdrage van het platform van de regionale tv-omroepen. Met dit voorstel wordt volgens het lid een buffer gecreëerd tussen regionale omroepen en commerciële belangen.

Het amendement nr. 48 en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 166 en 167

(vernummerde artikelen 165 tot en met 166)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 168 (vernummerd artikel 167)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 169 (vernummerd artikel 168)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 170 (vernummerd artikel 169)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 171 tot en met 175 (vernummerde artikelen 170 tot en met 174)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 176 (vernummerd artikel 175)

Amendement nr. 49 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepren strekt ertoe in het tweede lid, aan de eerste zin de volgende zinsnede toe te voegen:

“, en brengen de afnemers van hun diensten van deze maatregelen op de hoogte.”.

De indieners verduidelijken dat in artikel 176, tweede lid, de dienstenverdelers verplicht worden om alle redelijke technische maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat minderjarigen geen toegang hebben tot omroepdiensten die schadelijk kunnen zijn voor hun ontwikkeling. Dienstenverdelers worden echter niet verplicht om de gebruikers van deze maatregelen op de hoogte te stellen. Dit amendement strekt ertoe om – in overeenstemming met de suggestie van de VRM tijdens de hoorzitting – dienstenverdelers te verplichten om de technische maatregelen die zij nemen ook mee te delen aan de gebruiker.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 177 tot en met 188 (vernummerde artikelen 176 tot en met 187)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 189 (vernummerd artikel 188)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 190 tot en met 196 (vernummerde artikelen 189 tot en met 195)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 197 (vernummerd artikel 196)

Amendement nr. 50 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen strekt ertoe in §1 de woorden “vergunning” en “vergunningen” telkens te vervangen door respectievelijk “licentie” en “licenties”.

De indieners wijzen op het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 dat de voorwaarden en de procedure bepaalt voor het verkrijgen van een licentie voor het aanbieden van een radio- of televisieomroepnetwerk en de bijbehorende zendvergunningen. Dit besluit maakt een duidelijk onderscheid tussen de licentie enerzijds en de zendvergunning anderzijds. Deze verduidelijking kwam er op initiatief van de Raad van State. Ook in het ontwerp van decreet wordt dit onderscheid gemaakt, maar dit is minder duidelijk. De artikelen 189 tot 192 van het ontwerp van decreet betreffen de zendvergunningen die de VRM kan uitreiken aan lineaire omroeporganisaties en aan aanbieders van etheromroepnetwerken. De artikelen 197 tot 201 hebben betrekking op het aanbieden van etheromroepnetwerken. Dit amendement strekt ertoe de duidelijke terminologie uit het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 door te trekken naar het ontwerp van decreet. Om die reden wordt in de artikelen 197 en 198 de term “vergunning” vervangen door “licentie”.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 198 (vernummerd artikel 197)

Amendement nr. 51 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen strekt ertoe in de eerste zin het woord “vergunning” te vervangen door “licentie”.

Voor de verantwoording van dit amendement verwijzen de indieners naar amendement nr. 50.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 199 tot en met 211 (vernummerde artikelen 198 tot en met 210)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 212 (vernummerd artikel 211)

Amendement nr. 52 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen strekt ertoe in §5, op de voorlaatste regel, het woord “zes” te vervangen door het woord “negen”.

De heer *Carl Decaluwe* licht toe dat artikel 212, §5, laatste lid, bepaalt dat de voorzitter van een kamer het ontslag van ambtswege van een lid vaststelt, nadat dit lid zes opeenvolgende keren afwezig is geweest. Dit amendement strekt ertoe de betrokken regeling slechts toepasselijk te maken na negen opeenvolgende afwezigheden. Gelet op de frequentie van vergaderen van de algemene kamer (twee maal per maand) is deze regeling redelijker.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 213 (vernummerd artikel 212)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 214 (vernummerd artikel 213)

Amendement nr. 10 (stuk 2014/2) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijck en Johan Deckmyn strekt ertoe in §2 een 11° in te voegen, dat luidt als volgt:

“11° het maandelijks bezorgen aan de voorzitter van het Vlaams Parlement van een lijst van politici die aan bod zijn gekomen in televisieprogramma's, met vermelding van de omroep, de partij van de politicus en de tijdsduur dat ze aan bod kwamen.”.

Een dergelijke lijst zal volgens de indieners het in dit decreet opgenomen neutraliteitsbeginsel versterken.

Amendement nr. 10 wordt ingetrokken en vervangen door amendement nr. 54 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Wim Van Dijk en Johan Deckmyn dat ertoe strekt in §2 een 11° in te voegen, die luidt als volgt:

“11° het maandelijks bezorgen aan de voorzitter van het Vlaams Parlement van een lijst van politici die aan bod zijn gekomen in televisieprogramma's, met vermelding van de omroep, de partij van de politicus en de tijdsduur dat ze aan bod kwamen.”.

Minister-president *Kris Peeters* gaat ervan uit dat men dat zelf kan volgen en heeft er vragen bij dat de VRM zich daarop zou moeten gaan toeleggen. Een dergelijke maandelijks rapportering staat niet in verhouding tot haar toegevoegde waarde.

De heer *Wim Van Dijk* wijst erop dat in Frankrijk toch een analoge regeling van toepassing is.

Amendement nr. 24 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 11 (stuk 2014/2) voorgesteld door de heren Werner Marginet, Erik Arckens, Wim Van Dijk en Johan Deckmyn strekt ertoe een §7 toe te voegen, die luidt als volgt:

“§7. In haar schoot richt de VRM een kenniscentrum Mediawijsheid op. Dit kenniscentrum verzamelt kennis over technologische ontwikkelingen, voert onderzoek of laat onderzoek uitvoeren naar de effecten en educatieve mogelijkheden van nieuwe media, internet, games en interactieve software en zet sensibiliseringscampagnes op voor jongeren, ouders, leerkrachten en opvoeders.

Over de werkzaamheden van dit kenniscentrum Mediawijsheid brengt de VRM verslag uit in het jaarlijkse activiteitenverslag dat conform artikel 214, §5, aan de Vlaamse Regering en Vlaams Parlement wordt voorgelegd.”.

De heer *Johan Deckmyn* wijst erop dat dit amendement gebaseerd is op de goedgekeurde resolutie van het Vlaams Parlement betreffende de ondersteuning van de gamesector in Vlaanderen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1735/3*).

De *voorzitter* wijst erop dat er nog een aanvullende hoorzitting zal worden georganiseerd om een ant-

woord te vinden onder welke vorm dit kenniscentrum Mediawijsheid precies zal worden opgericht. Op dit ogenblik kan de commissie hier geen antwoord op verstrekken. Eventueel kan dit nog aanleiding geven tot het indienen van amendementen bij de plenaire behandeling van het voorliggende ontwerp van decreet.

Op basis van deze mededeling besluiten de indieners hun amendement nr. 11 in te trekken tot na de hoorzitting.

Amendement nr. 53 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijk en Jurgen Verstrepen strekt ertoe in §3, eerste lid, de laatste regel te vervangen door wat volgt:

“artikelen 39, 40, 42, 45, 172, 1° en 176, tweede lid.”.

Het betreft volgens de indieners een louter technische verbetering van het decreet, gesuggereerd door de Vlaamse Regulator voor de Media. In het ontwerp van decreet is de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen bevoegd voor het toezicht op de bescherming van minderjarigen in lineaire diensten zoals geregeld in artikel 42 van het ontwerp. Naar analogie daarmee wordt deze bevoegdheid uitgebreid tot de bescherming van minderjarigen in niet-lineaire diensten, zoals geregeld in artikel 45 van het ontwerp van decreet. In die optiek is het ook logisch dat de tweede kamer tevens bevoegd wordt voor het toezicht op de maatregelen die dienstenverdelers nemen ter bescherming van minderjarigen, zoals geregeld in artikel 176 van dit ontwerp van decreet. Dit amendement strekt er tevens toe de bevoegdheid van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen inzake geschillen over de schorsing van programma's niet alleen van toepassing te maken op artikel 172, 1° (niet-lineaire diensten), maar ook op artikel 44 (lineaire diensten).

Amendement nr. 53 en het aldus geamendeerde artikel 214 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 215 (vernummerd artikel 214)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 216 (vernummerd artikel 215)

Amendement nr. 55 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgén Verstrepén strekt ertoe in §1, tweede lid, op de eerste regel de woorden “commerciële boodschappen” te vervangen door het woord “reclame”.

De indieners wijzen erop dat in artikel 216, §1, laatste lid, het begrip ‘commerciële boodschappen’ wordt gebruikt. Dit begrip is echter niet gedefinieerd, hetgeen tot verwarring aanleiding zou kunnen geven. Dit amendement strekt ertoe de term ‘commerciële boodschappen’ te vervangen door ‘reclame’. De bedoeling van deze bepaling is immers om, voor wat betreft de inhoud van reclameboodschappen, alle kansen te geven aan de zelfregulering door de JEP (Jury Ethische Praktijken inzake reclame), die vandaag goed werkt. Het behoort tot de taak van de Jury om te onderzoeken of reclameboodschappen die verspreid worden via de media in overeenstemming zijn met de regels inzake reclame-ethiek. Om dit te beoordelen baseert de JEP zich op de wetten en de zelfdisciplinaire codes.

Amendement nr. 55 en het aldus geamendeerde artikel 216 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 217 tot en met 223 (vernummerde artikelen 216 tot en met 222)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 224 (vernummerd artikel 223)

Amendement nr. 56 (stuk 204/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgén Verstrepén strekt ertoe in 7° de woorden “44 en” te schrappen.

De heer *Dany Vandenbossche* verduidelijkt dat dit een amendement is van technische aard. De richtlijn Audiovisuele Mediadiensten stelt dat de doorgifte van lineaire televisiediensten kan worden geschorst indien de bepalingen van artikel 39 (niet aanzetten tot haat) en 42 (bescherming van minderjarigen) worden geschonden. Dit werd omgezet in artikel 44

van dit ontwerp van decreet. Dezelfde richtlijn bevat ook een dergelijke schorsingsregeling voor niet-lineaire diensten (artikel 2bis, vierde tot zesde lid). Deze bepaling werd omgezet in artikel 172 van het ontwerp van decreet. Dit amendement strekt ertoe de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen niet alleen bevoegd te maken voor het toezicht op artikel 172, 1°, maar ook op artikel 44. Daarnaast wordt artikel 44 geschrapt in de lijst van artikelen op basis waarvan de algemene kamer van de VRM de doorgifteschorsing kan bevelen. Het toezicht op artikel 44 behoort immers tot de bevoegdheid van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 225 tot en met 236 (vernummerde artikelen 224 tot en met 235)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 237 (vernummerd artikel 236)

Amendement nr. 57 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen, Kris Van Dijck en Jurgén Verstrepén strekt ertoe een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Samenwerkingsverbanden tussen lokale radio-omroepen zoals bedoeld in artikel 140 van dit decreet die actief zijn op de datum van inwerkingtreding van dit decreet, dienen de aanmelding bij de Vlaamse Regulator voor de Media bedoeld in dit artikel uit te voeren binnen de veertien kalenderdagen na de inwerkingtreding van dit decreet.”.

De indieners verwijzen naar de motivering bij amendement nr. 42.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 238 (vernummerd artikel 237)

Amendement nr. 58 (stuk 2014/5) voorgesteld door de heren Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jos Stassen,

Kris Van Dijck en Jurgen Verstrepen strekt ertoe een tweede lid toe te voegen dat luidt als volgt:

“Alle erkenningen en vergunningen die voor de inwerkingtreding van dit decreet werden uitgereikt aan particuliere radio-omroeporganisaties, blijven gelden tot 25 september 2016. Erkenningen en vergunningen die aan particuliere radio-omroeporganisaties worden uitgereikt na de inwerkingtreding van dit decreet vervallen op 25 september 2016.”.

De heer *Carl Decaluwe* wijst erop dat dit amendement ertoe strekt alle erkenningen en vergunningen die reeds werden uitgereikt aan particuliere radio-omroeporganisaties te verlengen tot 25 september 2016. Deze verlenging van de erkenningen en vergunningen van alle particuliere radio's heeft een aantal voordelen. Verlenging van alle radio-erkenningen en vergunningen tot 2016 betekent dat in 2016 gelijktijdig nieuwe erkenningen en vergunningen kunnen worden uitgereikt aan alle radio-omroeporganisaties. Dit biedt kansen om een geheel nieuw radiolandschap uit te bouwen, rekening houdend met de mogelijkheden op dat moment van de analoge en digitale technologie. Verlenging van alle erkenningen en vergunningen tot 2016 biedt de mogelijkheid om – desgewenst – intussen een ‘zero-base’-onderzoek te doen. Verlenging van de erkenningen en vergunningen biedt erkende radio's de mogelijkheid om intussen te investeren in digitale radio. In de resolutie van het Vlaams Parlement van 11 juni 2008 betreffende de huidige duur van de zendvergunningen van de particuliere radio-omroepen, de opmaak van een nieuw radiofrequentieplan en de stimulering van de digitalisering van de radiosector, werd reeds voor zulke verlenging gepleit (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1659/3*). De datum van 25 september 2016 wordt ingegeven door het feit dat op 24 september 2007 nog 15 lokale radio-omroeporganisaties werden erkend, voor een termijn van 9 jaar met ingang van de datum van ondertekening van het erkenningsbesluit.

Mevrouw *Margriet Hermans* deelt mee dat haar fractie eerder de visie van het Radiocentrum volgt, dat pleit voor een verlenging tot 2013. Anderzijds blijft ze het amendement wel ondersteunen. Minister-president Kris Peeters motiveert de keuze voor 2016 met een verwijzing naar een 15-tal lokale radio's die over een vergunning beschikken die later afloopt dan in 2013.

De heer *Jurgen Verstrepen* leest in de verantwoording bij het amendement dat de verlenging de mogelijkheid biedt om desgewenst intussen een zero base onderzoek te doen. Hij vindt dat een niet onbelangrijke zin.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 239 tot en met 240
(vernummerde artikelen 238 tot en met 239)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

VI. VRAAG VOOR TWEEDE LEZING CONFORM ARTIKEL 68, 1°, B), VAN HET REGELEMENT VAN HET VLAAMS PARLEMENT EN AANKONDIGING VAN EEN REFLECTIENOTA

Nadat de commissie over het ontwerp van decreet artikelsgewijs had gestemd, en voor de eindstemming, werd door de heer *Win Van Dijck* een tweede lezing gevraagd van het ontwerp van decreet. De in eerste lezing aangenomen artikelen werden met het oog hierop gebundeld (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/6*).

De tweede lezing werd georganiseerd op 19 februari 2009. Er werden geen aanvullende wijzigingen aangebracht aan de in eerste lezing aangenomen artikelen.

Voor het aanvangen van de eindstemming werd door de heren *Wim Van Dijck*, *Johan Deckmyn* en *Werner Marginet* een reflectienota aangekondigd conform artikel 56 van het Reglement van het Vlaams Parlement.

Na kennisneming van deze aankondiging werd op 19 februari 2009 overgegaan tot de eindstemming.

VII. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

Bij wege van technische correctie werd in de tekst van het ontwerp van decreet waar mogelijk de term “en/of” vervangen door de woorden “en” of “of”.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Jurgen VERSTREPEN
Paul DELVA

Dany
VANDENBOSSCHE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

DEEL I

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaan-gelegenheid. Het zet de bepalingen om van de richtlijn 2007/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot wijziging van richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° applicatieprogramma-interface, afgekort API: software-interface tussen externe toepassingen, die beschikbaar gesteld wordt door omroeporganisaties, dienstenverdelers of netwerkoperatoren, en de hulpmiddelen voor digitale televisie- en radio-omroep in de geavanceerde digitale eindapparatuur;
- 2° breedbeeldtelevisieprogramma: programma dat geheel of gedeeltelijk is geproduceerd en gemoniteerd om te worden weergegeven in een schermvullend breedbeeldformaat. Het 16:9-formaat geldt als referentiekader voor breedbeeldtelevisieprogramma's;
- 3° boodschappen van algemeen nut:
 - a) elke boodschap over hun beleid, die uitgaat van overheden of openbare instellingen, verenigingen of overheidsbedrijven die een meerderheid van overheidsvertegenwoordigers in de raad van bestuur hebben en een taak van openbare dienst vervullen die niet door de particuliere sector wordt uitgeoefend, en die bevoegd zijn voor en zich geheel of gedeeltelijk richten tot de Vlaamse Gemeenschap of de Nederlandstalige bevolking van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze;

- b) elke boodschap over hun opdracht van algemeen belang, die uitgaat van sociale en humanitaire verenigingen of van verenigingen die behoren tot het domein van het algemeen welzijn, ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze;

- c) elke boodschap die uitgaat van door openbare besturen erkende of gesubsidieerde culturele verenigingen, en die ertoe strekt hun culturele activiteiten aan het publiek kenbaar te maken, ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze;

- 4° collectieve antenne ten behoeve van een gesloten gebruikersgroep: een installatie voor het opvangen van signalen van radio-omroep en televisie, waaraan verscheidene eindontvangstoestellen zijn verbonden en voor het gebruik waarvan – buiten het aandeel van de gebruiker in de werkelijke kosten die uit de installatie, de werking en het onderhoud van de installatie voortvloeien – geen enkel abonnementsgeld wordt geëist;

- 5° commerciële communicatie: beelden of geluiden die dienen om rechtstreeks of onrechtstreeks de goederen, de diensten of het imago van een natuurlijke persoon of rechtspersoon die een economische activiteit verricht, te promoten. Dergelijke beelden of geluiden vergezellen of maken deel uit van een programma, tegen betaling of een soortgelijke vergoeding of voor zelfpromotie. Vormen van commerciële communicatie zijn onder meer reclame, sponsoring, telewinkelen en productplaatsing;

- 6° competitie: een reeks van wedstrijden van een groep van clubs waarbij elke club tegen alle andere clubs moet spelen of waarbij telkens twee clubs tegen elkaar moeten spelen, waarbij de verliezer wordt uitgeschakeld;

- 7° dienstenverdelers: elke rechtspersoon die door middel van elektronische communicatienetwerken een of meer omroepdiensten levert aan het publiek. De omroeporganisatie die alleen de eigen omroepdiensten ter beschikking van het publiek stelt, is geen dienstenverdelers;

- 8° elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen die het mogelijk maken om signalen van radio-omroep en de televisie over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische

sche middelen, voor zover die voor de overdracht van signalen van radio-omroep en televisie worden gebruikt, waaronder satellietomroepnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele netwerken, elektriciteitsnetten, etheromroepnetwerken en kabelomroepnetwerken;

9° elektronische communicatiedienst: een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen, waaronder schakel- en routeringsverrichtingen, van signalen van radio-omroep en televisie via elektronische communicatienetwerken;

10° etheromroepnetwerk: elektronisch communicatienetwerk waardoor signalen van radio-omroep en televisie in digitale vorm, al dan niet gecodeerd, via aardse zenders aan derden worden doorgegeven. Een etheromroepnetwerk kan radio-omroep- en televisiesignalen doorgeven in de hele Vlaamse Gemeenschap of in een deel ervan;

11° Europese producties:

a) de volgende producties:

- 1) producties die afkomstig zijn uit lidstaten van de Europese Gemeenschap;
- 2) producties die afkomstig zijn uit derde Europese staten die partij zijn bij het Europees Verdrag inzake grensoverschrijdende televisie van de Raad van Europa en die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in punt b);
- 3) coproducties die zijn vervaardigd in het kader van tussen de Europese Gemeenschap en derde landen gesloten overeenkomsten met betrekking tot de audiovisuele sector en die voldoen aan de voorwaarden van de betrokken overeenkomsten. Voorwaarde voor de toepassing van punten 2) en 3) is dat producties die afkomstig zijn uit lidstaten, in de betrokken derde landen niet worden getroffen door discriminerende maatregelen;

b) de producties, vermeld in punt a), 1), en a), 2), zijn producties die voornamelijk tot stand

zijn gebracht met hulp van auteurs en medewerkers die in een of meer van de staten, vermeld in punt a), 1), en a), 2), woonachtig zijn en die aan een van de volgende drie voorwaarden voldoen:

- 1) de producties zijn tot stand gebracht door een of meer in een of meer van deze staten gevestigde producenten;
- 2) de vervaardiging ervan geschiedt onder het toezicht en de feitelijke controle van een of meer in een of meer van deze staten gevestigde producenten;
- 3) de bijdrage van de coproducten van deze staten in de totale kosten van de coproductie is doorslaggevend en de coproductie staat niet onder controle van een of meer buiten deze staten gevestigde producenten;

c) producties die geen Europese producties zijn als vermeld in a), maar die vervaardigd worden in het kader van tussen de lidstaten en derde landen gesloten bilaterale coproductieverdragen, worden als Europese producties beschouwd mits de coproducten uit de Europese Gemeenschap een meerderheidsaandeel hebben in de totale productiekosten en de productie niet onder controle staat van een of meer buiten de lidstaten gevestigde producenten;

12° evenement: een voor het publiek toegankelijke gebeurtenis. De gebeurtenis vormt een afgerond geheel met een natuurlijk begin en einde. Als een evenement zich uitstrekt over verschillende dagen, wordt elke dag als een afzonderlijk evenement beschouwd;

13° exclusiviteitshouder: elke omroeporganisatie die ressorteert onder de Vlaamse Gemeenschap, een andere gemeenschap of een andere lidstaat van de Europese Unie die voor evenementen exclusieve uitzendrechten heeft verworven voor de Vlaamse Gemeenschap;

14° geavanceerde digitale eindapparatuur: settop-boxen en geïntegreerde digitale televisietoestellen voor de ontvangst van digitale interactieve omroepprogramma's;

- 15° jongere: een persoon vanaf twaalf jaar tot onder de leeftijd van zestien jaar;
- 16° kabelomroepnetwerk: elektronisch communicatienetwerk waardoor signalen van radio-omroep en televisie al dan niet in gecodeerde vorm via elk soort van draad aan derden worden doorgegeven;
- 17° kaderdecreet van 18 juli 2003: het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003;
- 18° kind: een persoon onder de leeftijd van twaalf jaar;
- 19° kinderprogramma: een programma dat zich voornamelijk richt tot kinderen, wat onder meer kan blijken uit de inhoud, het tijdstip van uitzenden, de vormgeving, de presentatie en de wijze van aankondiging;
- 20° lineaire radiodienst: een lineaire auditieve omroepdienst, dat is een door een omroeporganisatie aangeboden omroepdienst voor het gelijktijdig beluisteren van auditieve programma's op basis van een programmaschema;
- 21° lineaire televisiedienst: een lineaire audiovisuele omroepdienst, dat is een door een omroeporganisatie aangeboden omroepdienst voor het gelijktijdig bekijken van audiovisuele programma's op basis van een programmaschema;
- 22° netwerkoperator: de aanbieder van een elektronisch communicatienetwerk. Onder aanbieden wordt begrepen het bouwen, exploiteren, leiden en beschikbaar stellen van een elektronisch communicatienetwerk;
- 23° niet-lineaire radiodienst: een niet-lineaire auditieve omroepdienst of auditieve omroepdienst op aanvraag, dat is een door een omroeporganisatie aangeboden omroepdienst die de gebruiker de mogelijkheid biedt om auditieve programma's te beluisteren op zijn individuele verzoek en op het door hem gekozen moment op basis van een door de omroeporganisatie geselecteerde programmacatalogus;
- 24° niet-lineaire televisiedienst: een niet-lineaire audiovisuele omroepdienst of audiovisuele omroepdienst op aanvraag, dat is een door een omroeporganisatie aangeboden omroepdienst die de gebruiker de mogelijkheid biedt om audiovisuele programma's te bekijken op zijn individuele verzoek en op het door hem gekozen moment op basis van een door de omroeporganisatie geselecteerde programmacatalogus;
- 25° omroepactiviteit: elke activiteit die bestaat in het ter beschikking stellen van bewegende beelden, al dan niet met geluid, of van een reeks van klanken of geluiden bestemd voor het algemene publiek of een deel ervan via elektronische communicatienetwerken. Omroepactiviteit wordt ook wel radio-omroep en televisie genoemd;
- 26° omroepdienst:
- a) een dienst als vermeld in artikelen 49 en 50 van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, die valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van de aanbieder van de dienst, met als hoofddoel de levering aan het algemene publiek van audiovisuele of auditieve programma's ter informatie, vermaak, educatie of met culturele inslag, via elektronische communicatienetwerken; en/of
 - b) de commerciële communicatie;
- 27° omroeporganisatie: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die de redactionele verantwoordelijkheid draagt voor de keuze van de inhoud van de omroepdienst en die bepaalt hoe die wordt georganiseerd;
- 28° omroepprogramma: het geheel van programma's en alle additioneel meegestuurde informatie dat door een omroeporganisatie op basis van een programmaschema wordt aangeboden onder een merk of titel;
- 29° organisator:
- a) de persoon of vereniging die een evenement organiseert;
 - b) de houder van de exploitatierechten op het evenement;
- 30° productplaatsing: elke vorm van audiovisuele commerciële communicatie die bestaat in het opnemen van of het verwijzen naar een product of dienst of een desbetreffend handelsmerk binnen het kader van een televisieprogramma;
- 31° programma: een reeks bewegende beelden, al dan niet met geluid, of een reeks van klanken

of geluiden, alsook de additioneel meegestuurde informatie, die een afzonderlijk element van een door een omroeporganisatie opgesteld schema of een catalogus vormt; voorbeelden van programma's zijn bioscoopfilms, sportevenementen, komische series, documentaires, kinderprogramma's en origineel drama;

- 32° programma-aanbod: het geheel van aangeboden programma's;
- 33° radiodienst: een auditieve omroepdienst;
- 34° radio-omroeporganisatie: een aanbieder van radiodiensten;
- 35° reclame: de audiovisuele of auditieve boodschap van een publieke of particuliere onderneming of natuurlijke persoon – in welke vorm dan ook – over de uitoefening van een commerciële, industriële, ambachtelijke activiteit of van een beroep, ter bevordering van de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen, die tegen betaling of soortgelijke vergoeding dan wel voor zelfpromotie in een lineaire omroepdienst wordt uitgezonden;
- 36° redactiestatuut: een schriftelijk referentiekader waarin de onderlinge verhoudingen worden vastgelegd tussen redactie, hoofdredactie en directie. Het garandeert de onafhankelijke werking van de redactie ten opzichte van de omroeporganisatie;
- 37° redactionele verantwoordelijkheid: de uitoefening van effectieve controle op de keuze van programma's en de organisatie ervan in hetzij een chronologisch schema, in geval van lineaire televisie- en radiodiensten, hetzij een catalogus, in geval van niet-lineaire televisie- en radiodiensten;
- 38° richtlijn audiovisuele mediadiensten: richtlijn 89/552/EEG van 3 oktober 1989 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten, en de latere wijzigingen ervan;
- 39° satellietomroepnetwerk: elektronisch communicatienetwerk waardoor radio-omroep- en televisiesignalen in digitale vorm, al dan niet

gecodeerd, via satelliet aan derden worden doorgegeven;

- 40° secundaire lineaire omroeporganisatie: de omroep van de Vlaamse Gemeenschap of elke lineaire omroeporganisatie die geen exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap heeft verworven, als er exclusieve uitzendrechten op het evenement zijn verleend;
- 41° sponsoring: elke bijdrage van een publieke of particuliere onderneming, een overheid of een natuurlijke persoon die zich niet bezighoudt met het aanbieden van omroepdiensten of met de vervaardiging van audiovisuele of auditieve producties, aan de financiering van omroepdiensten of programma's met het doel zijn of haar naam, handelsmerk, imago, activiteiten of producten meer bekendheid te geven;
- 42° systeem voor voorwaardelijke toegang: elke technische maatregel of regeling waarbij toegang tot een beschermd radio- of televisieomroepprogramma in begrijpelijke vorm afhankelijk wordt gemaakt van een abonnement of een andere vorm van voorafgaande individuele machtiging;
- 43° televisiedienst: een audiovisuele omroepdienst;
- 44° televisieomroeporganisatie: een aanbieder van televisiediensten;
- 45° telewinkelen: rechtstreekse aanbiedingen aan het publiek die worden uitgezonden met het oog op de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen;
- 46° zelfpromotie: de aanprijzing door een omroepdienst van eigen producten, diensten, programma's of netten;
- 47° zendapparatuur: ieder apparaat dat geheel of gedeeltelijk bestemd is om naar het publiek signalen van radio-omroep en televisie draadloos uit te zenden;
- 48° zendvergunning: vergunning voor de exploitatie van ieder apparaat dat is bestemd om draadloos signalen van radio-omroep of televisie uit te zenden;
- 49° onafhankelijke producent: de producent;

- a) waarvan de rechtspersoonlijkheid onderscheiden is van die van een omroeporganisatie;
- b) die rechtstreeks noch onrechtstreeks over meer dan 15 percent van het kapitaal van een omroeporganisatie beschikt;
- c) die gedurende een periode van drie jaar niet meer dan 90 percent van zijn omzetcijfer behaalt uit de verkoop van producties aan eenzelfde omroeporganisatie;
- d) waarvan het kapitaal voor niet meer dan 15 percent in handen is van een vennootschap die rechtstreeks of onrechtstreeks meer dan 15 percent van het kapitaal van een omroeporganisatie bezit.

DEEL II

De openbare omroeporganisatie
van de Vlaamse Gemeenschap

TITEL I

Statuut van de VRT

Artikel 3

De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, afgekort VRT, is een omroeporganisatie in de vorm van een naamloze vennootschap van publiek recht. Voor alles wat niet uitdrukkelijk anders is geregeld in dit decreet, is hij onderworpen aan de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen die van toepassing zijn op de naamloze vennootschap.

Artikel 4

De duur van de VRT is onbepaald.

Artikel 5

De Vlaamse Gemeenschap kan haar aandelen in de VRT niet overdragen. Artikel 646, §1, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen is niet van toepassing op de VRT.

Aan alle aandelen zijn dezelfde rechten en verplichtingen verbonden. Alle aandelen zijn en blijven op naam.

TITEL II

Maatschappelijk doel, bevoegdheid
en de openbare-omroepopdracht

Artikel 6

§1. De VRT heeft als maatschappelijk doel om radio-programma's, televisieprogramma's en andere soorten programma's te verzorgen binnen de opdracht van de openbare omroeporganisatie die hierna wordt omschreven, en activiteiten uit te voeren die daartoe rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen, waaronder het produceren, laten produceren of verwerven van programma's, het samenstellen van het programma-aanbod, het omroepen, het laten omroepen en het bekendmaken ervan, in de ruimste omvang van de betekenis die aan elk van die begrippen is gegeven in artikel 2.

§2. Als openbare omroeporganisatie heeft de VRT de opdracht een zo groot mogelijk aantal mediagebruikers te bereiken met een diversiteit aan hoogkwalitatieve programma's die de belangstelling van de mediagebruikers wekken en eraan voldoen.

De VRT zorgt voor een kwalitatief hoogstaand aanbod in de sectoren informatie, cultuur, educatie en ontspanning. Prioritair moet de VRT op de kijker en luisteraar gerichte informatie- en cultuurprogramma's brengen. Daarnaast worden ook sport, eigentijdse educatie, eigen drama en ontspanning verzorgd. Het hele aanbod van de VRT wordt gekenmerkt door een hoge kwaliteit van de programma's, zowel naar inhoud, naar vorm als naar taalgebruik. In al zijn programma's streeft de VRT naar een zo groot mogelijke kwaliteit, professionaliteit, creativiteit en originaliteit, waarbij ook nieuwe talenten en vernieuwende expressievormen aangeboord moeten worden. Het programma-aanbod wordt op een aangepaste manier gericht op bepaalde bevolkings- en leeftijdsgroepen, meer in het bijzonder op de kinderen en de jeugd.

De programma's dragen bij tot de verdere ontwikkeling van de identiteit en de diversiteit van de Vlaamse cultuur en van een democratische en verdraagzame

samenleving. De VRT draagt via de programma's bij tot een onafhankelijke, objectieve en pluralistische opinievorming in Vlaanderen. Daarom streeft hij naar een leidinggevende rol op het gebied van informatie en cultuur.

Om de betrokkenheid van een zo groot mogelijk aantal Vlamingen bij de omroeporganisatie te realiseren en om de geloofwaardigheid van de openbare omroeporganisatie veilig te stellen, is een voldoende aantal programma's erop gericht een breed en algemeen publiek te boeien. Naast die algemene programma's komen andere programma's aan specifieke belangstellingssferen van kijkers en luisteraars tegemoet. De beoogde doelgroepen zijn voldoende ruim en ze worden door de programma's in kwestie ook bereikt.

De VRT volgt de technologische ontwikkelingen op de voet zodat hij zijn programma's, als dat nodig en wenselijk is, ook via nieuwe mediatoepassingen aan zijn kijkers en luisteraars kan aanbieden.

Tot de openbare opdracht van de VRT behoren ook alle activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de uitvoering ervan.

§3. Met de machtiging van de Vlaamse Regering kan de VRT ter uitvoering van zijn taken van openbare dienst betreffende de openbare-omroepopdracht, vermeld in §2, onroerende goederen onteigenen tot algemeen nut.

§4. De VRT kan in het kader van zijn maatschappelijk doel deelnemen aan vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden, voor zover die deelname bijdraagt tot de verwezenlijking van de omroepactiviteiten.

De VRT kan een naamloze vennootschap alleen oprichten, kan inschrijven op alle aandelen van die vennootschap, en kan, in afwijking van artikel 646 van het Wetboek van Vennootschappen, alle aandelen bezitten in een naamloze vennootschap, zonder beperking van duur en zonder geacht te worden hoofdelijk borg te staan voor de verbintenissen van die vennootschap.

§5. De VRT mag leningen aangaan of schuldeffekten uitgeven binnen het kader van het financieel plan dat werd vastgelegd in de beheersovereenkomst. De Vlaamse Regering kan er de Vlaamse Gemeenschapswaarborg aan verlenen.

De Vlaamse Regering kan voor de VRT openbare leningen op de Belgische kapitaalmarkt uitgeven, voor zover die leningen bijdragen tot de verwezenlijking van de omroepactiviteiten.

§6. De VRT mag schenkingen en legaten ontvangen.

Artikel 7

De VRT stelt autonoom zijn programma-aanbod en uitzendschema vast.

Artikel 8

Buiten zijn openbare-omroepopdracht kan de VRT, als ze samenhangen of verband houden met de openbare-omroepopdracht, en als ze opgenomen zijn in een kader dat vooraf werd goedgekeurd door de raad van bestuur, merchandising- en nevenactiviteiten verrichten, rekening houdend met de volgende voorwaarden:

- 1° de activiteiten hebben als doel de programma's uit het aanbod van de VRT en diensten binnen de publieke opdracht te ondersteunen, de verspreiding ervan te faciliteren of de kosten van het aanbieden ervan te verlichten;
- 2° de activiteiten zijn zelfbedruipend en de transparantie van de ermee gepaard gaande uitgaven en inkomsten is via een gescheiden boekhouding verzekerd;
- 3° de activiteiten worden tegen marktconforme voorwaarden uitgevoerd en brengen geen ernstige concurrentievervalsing met zich mee.

Met merchandisingactiviteiten als vermeld in het eerste lid, worden alle activiteiten bedoeld die gericht zijn op het behalen van voordeel uit de bekendheid van programma's uit het aanbod van de VRT. Met

nevenactiviteiten als vermeld in het eerste lid, worden alle andere activiteiten bedoeld.

TITEL III

Organisatie

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 9

De organen van de VRT zijn:

- 1° de algemene vergadering van de aandeelhouders;
- 2° de raad van bestuur;
- 3° de gedelegeerd bestuurder.

Voor zover die niet geregeld zijn in dit decreet, worden de bevoegdheid en de werking van die organen overeenkomstig het Wetboek van Vennootschappen bepaald in de statuten.

Artikel 10

De raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder leggen in onderling overleg, en in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet en de statuten, in een VRT-charter Deugdelijk Bestuur de wijze vast waarop ze hun bevoegdheden als vermeld in artikelen 13 en 14, uitoefenen. Het VRT-charter Deugdelijk Bestuur wordt ter kennisgeving bezorgd aan de Vlaamse Regering.

HOOFDSTUK II

Algemene vergadering

Artikel 11

De algemene vergadering verleent aan de bestuurders, de commissaris(sen) en de gedelegeerd bestuurder kwijting overeenkomstig de bepalingen van artikel 554 van het Wetboek van Vennootschappen.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid heeft de algemene vergadering geen andere bevoegdheden dan die welke haar in het Wetboek van Vennootschappen zijn voorbehouden.

HOOFDSTUK III

Raad van bestuur

Artikel 12

§1. De raad van bestuur bestaat uit minimaal twaalf en maximaal vijftien leden.

Twaalf leden van de raad van bestuur worden aangewezen door de Vlaamse Regering, met inachtneming van de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in het Vlaams Parlement.

De door de Vlaamse Regering aangewezen leden van de raad van bestuur kunnen maximaal drie bestuurders coöpteren, op basis van aantoonbare expertise op het vlak van het mediabeleid of het bedrijfsbeleid.

De raad van bestuur kiest onder zijn leden een voorzitter en een ondervoorzitter.

§2. Het mandaat van bestuurder is onverenigbaar met:

- 1° het lidmaatschap van een wetgevende of decreetgevende of ordonnantiegevende vergadering en van het Europees Parlement;
- 2° het ambt van minister en staatssecretaris;
- 3° het ambt van provinciegouverneur;
- 4° het lidmaatschap van de bestendige deputatie;
- 5° het ambt van provinciegriffier;
- 6° het ambt van ambtenaar-generaal van een ministerie;
- 7° het ambt van lid van een ministerieel kabinet;
- 8° het ambt van burgemeester, schepen of voorzitter van het OCMW.

Het mandaat van bestuurder is ook onverenigbaar met:

- 1° een functie of mandaat van vast of contractueel personeel van de VRT;
- 2° een functie of mandaat, uitgeoefend in:
 - a) een persbedrijf, de elektronische media inbegrepen;
 - b) in een advertentie- of reclamebedrijf;
- 3° een leidende functie of mandaat in een productie-firma die toelevert aan de elektronische media, en in een andere onderneming die aan de VRT diensten levert, leveringen doet of er werkzaamheden voor uitvoert.

Een uitzondering op de onverenigbaarheid, vermeld in §2, tweede lid, betreft een functie of mandaat in de vennootschappen, verenigingen of samenwerkingsverbanden, vermeld in artikel 6, §4.

§3. De werking van de raad van bestuur wordt geregeld in de statuten. De raad kan alleen geldig beraadslagen als de meerderheid van de bestuurders aanwezig of vertegenwoordigd is. De raad kan in overeenstemming met de bepalingen van deze titel en met de statuten in een reglement de wijze bepalen waarop hij zijn bevoegdheden, vermeld in artikel 13, uitoefent.

§4. De duur van het mandaat van de leden van de raad van bestuur bedraagt vijf jaar.

Artikel 13

§1. De raad van bestuur heeft de volgende bevoegdheden:

- 1° het vastleggen van de algemene strategie van de VRT;
- 2° het nemen van beslissingen over aangelegenheden met strategisch karakter. Een aangelegenheid heeft een strategisch karakter als ze een belangrijke impact heeft op het handelen van de VRT in de Vlaamse samenleving of op het medialandschap. De raad van bestuur beslist over het strategische karakter van een aangelegenheid;

- 3° het goedkeuren, namens de VRT, van de beheers-overeenkomst en van elke wijziging ervan;
- 4° het goedkeuren van het jaarlijkse ondernemingsplan en van strategische meerjarenplannen die de doelstellingen en de strategie op de halflange termijn vastleggen. Het jaarlijkse ondernemingsplan bevat onder meer het algemene program-mabeleid, de strategie inzake communicatie en public relations, de raming van de inkomsten en uitgaven en van het personeelscontingent;
- 5° het opmaken van de inventaris en de jaarrekening met de balans, de resultatenrekening en de toelichting, en het opstellen van het jaarverslag;
- 6° het goedkeuren van de regels voor de aanwerving en de rechtspositie van het personeel;
- 7° het aanstellen en ontslaan van de leden van het directiecollege, op voordracht van de gedelegeerd bestuurder;
- 8° het uitoefenen van toezicht op de gedelegeerd bestuurder bij de uitvoering van de beheers-overeenkomst, het ondernemingsplan en de beslissin-gen van de raad van bestuur;
- 9° het bemiddelen bij personele conflicten binnen het directiecollege;
- 10° het beslissen over deelneming van de VRT aan vennootschappen, verenigingen en samenwer-kingsverbanden;
- 11° het beslissen over de oprichting van vennoot-schappen door de VRT;
- 12° het toezicht op de werking en de resultaten van de vennootschappen, verenigingen en samenwer-kingsverbanden, vermeld in punten 10° en 11°;
- 13° de aanwijzing van de vertegenwoordigers van de VRT in de bestuursorganen van de vennoot-schappen, verenigingen en samenwerkingsver-banden, vermeld in punten 10° en 11°;
- 14° het bijeenroepen van de algemene vergadering en het vaststellen van de agenda;
- 15° het opstellen van het kader waarbinnen de VRT merchandising- en nevenactiviteiten uitoefent.

§2. De bevoegdheden, vermeld in §1, kunnen niet worden gedelegeerd aan de gedelegeerd bestuurder of aan andere personeelsleden van de VRT.

De beslissingen van de raad van bestuur worden genomen op initiatief en op voorstel van de gedelegeerd bestuurder, de voorzitter van de raad van bestuur of ten minste een derde van de leden van de raad van bestuur.

De gedelegeerd bestuurder verstrekt aan de raad van bestuur alle nuttige inlichtingen en brengt alle aangelegenheden die voor een behoorlijke uitoefening van de bevoegdheden van de raad van bestuur nuttig of nodig zijn, op de agenda van de raad van bestuur.

§3. Ter uitvoering van de bevoegdheden, vermeld in §1, kunnen de leden van de raad van bestuur, via de voorzitter, op elk moment alle documenten en geschriften van de VRT inzien. De voorzitter kan via de gedelegeerd bestuurder van de leden van het directiecollege en van alle andere personeelsleden alle verduidelijkingen en alle verificaties vorderen die de raad of een lid nodig achten voor de uitvoering van de bevoegdheden van de raad van bestuur.

HOOFDSTUK IV

De gedelegeerd bestuurder

Artikel 14

§1. De gedelegeerd bestuurder wordt benoemd en ontslagen door de algemene vergadering.

§2. De gedelegeerd bestuurder is belast met en exclusief bevoegd voor de volgende taken van het operationele bestuur van de VRT:

- 1° op het vlak van het management van de dienstverlening: de voorbereiding en de uitvoering van de jaarlijkse ondernemingsplannen en strategische meerjarenplannen, die voortvloeien uit de beheersovereenkomst en goedgekeurd worden door de raad van bestuur;
- 2° inzake de productontwikkeling: het ontwikkelen van nieuwe en het verbeteren van bestaande diensten, producten en processen die passen in het beleid van de VRT;
- 3° inzake het personeelsbeleid: het voeren van een coherent personeelsbeleid, dat afgestemd is op

de strategische ontwikkeling van de VRT en de omgevingsfactoren waarbinnen de dienstverlening plaatsvindt, overeenkomstig de rechtspositieregeling van het personeel en de richtlijnen van de raad van bestuur binnen het jaarlijkse ondernemingsplan daarover;

- 4° inzake het financiële beleid: de uitvoering van alle budgettaire en boekhoudkundige verrichtingen binnen het jaarlijkse ondernemingsplan, met inbegrip van het registreren van de verbintenissen, de goedkeuring en de boeking van de verplichtingen, de boeking van de vorderingen en het doen van alle ontvangsten en uitgaven binnen de machtigende begroting;
- 5° inzake het beheer van de infrastructuur: het voeren van een coherent beleid voor gebouwen, verbruiks- en patrimoniumgoederen, een efficiënt voorraadbeheer en het optimale beheer van de infrastructuur van de VRT binnen de limieten van het door de raad van bestuur goedgekeurde investeringsprogramma;
- 6° inzake communicatie en public relations: het voeren van een eigentijds intern en extern communicatiebeleid, in overeenstemming met de door de raad van bestuur vastgelegde richtlijnen daarover;
- 7° het vaststellen van het programma-aanbod en het uitzendschema;
- 8° het nemen van andere operationele beslissingen die nuttig of nodig zijn voor de goede werking van de VRT en die niet tot de bevoegdheden behoren van de raad van bestuur.

De gedelegeerd bestuurder neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de raad van bestuur. De gedelegeerd bestuurder is belast met de voorbereiding van de beslissingen van de raad van bestuur. Hij verstrekt aan de raad van bestuur alle nodige inlichtingen en brengt alle voorstellen die voor de werking van de VRT nuttig of nodig zijn, op de agenda van de raad van bestuur.

De gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigt de VRT in de gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen, met inbegrip van het optreden voor administratieve rechtscolleges, en treedt rechtsgeldig op in naam en voor rekening van de VRT, zonder dat hij dat aan de hand van een beslissing van de raad van bestuur moet staven.

Met behoud van de toepassing van de rechtspositieregeling van het personeel mag de gedelegeerd bestuurder onder zijn verantwoordelijkheid een of meer specifieke bevoegdheden, met inbegrip van die welke vermeld worden in dit artikel, delegeren aan een of meer personeelsleden van de VRT.

De gedelegeerd bestuurder voert de beslissingen van de raad van bestuur uit.

§3. De gedelegeerd bestuurder wordt bijgestaan door het directiecollege, bestaande uit minimaal twee leden plus de gedelegeerd bestuurder. De gedelegeerd bestuurder zit het directiecollege voor.

De gedelegeerd bestuurder kan onder zijn uitsluitende verantwoordelijkheid een deel van zijn bevoegdheden delegeren aan een of meer leden van het directiecollege en aan de personeelsleden van de VRT. De gedelegeerd bestuurder bepaalt in een reglement de grenzen waarbinnen en de vormen waarin die delegaties en verdere subdelegaties worden uitgeoefend.

§4. De gedelegeerd bestuurder en de andere leden van het directiecollege worden tewerkgesteld met een overeenkomst die gesloten wordt met de VRT.

HOOFDSTUK V

De commissarissen

Artikel 15

De commissaris(sen) wordt (worden) benoemd door de algemene vergadering op voordracht van de gedelegeerd bestuurder, en oefenen de bevoegdheden uit die in het Wetboek van Vennootschappen zijn toegekend.

TITEL IV

Beheersovereenkomst

Artikel 16

De bijzondere regels en voorwaarden voor de toekenning van de financiële middelen ter uitvoering van de openbare-omroepopdracht, vermeld in artikel 6,

worden vastgelegd in een beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT.

De beheersovereenkomst treedt in werking op de datum die door de Vlaamse Regering bepaald is.

Artikel 17

§1. De beheersovereenkomst regelt in het bijzonder de volgende aangelegenheden:

- 1° de meetbare doelstellingen met betrekking tot het omroepaanbod, uitgaande van de openbare-omroepopdracht van de VRT en de vooropgestelde strategie, die invulling geeft aan de openbare-omroepopdracht, vermeld in artikel 6, §2. De meetbare doelstellingen hebben onder meer betrekking op de kwaliteitscontrole en op hetzij bereikcijfers, hetzij waarderingcijfers;
- 2° de doelstellingen betreffende de onderzoeks- en innovatieopdracht van de VRT, uitgaande van de openbare-omroepopdracht van de VRT en de vooropgestelde strategie die invulling geeft aan de openbare-omroepopdracht, vermeld in artikel 6, §2, vijfde lid, en in artikel 8;
- 3° de doelstellingen betreffende het personeelsbeleid, het financiële beleid, technologie en transmissie;
- 4° de berekening van de enveloppe aan financiële middelen die noodzakelijk is voor het verzorgen van het openbare radio- en televisieaanbod, vermeld in punt 1°, en de uitbetalingsvoorwaarden ervan. De bepalingen van de Europese richtlijn 2006/111/EG van 16 november 2006 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven en de financiële doorzichtigheid binnen bepaalde ondernemingen zijn van toepassing;
- 5° de berekening van de financiering voor de toegevoegde opdracht voor onderzoek en innovatie;
- 6° het uitbrengen van een jaarlijks rapport voor 1 juni van het volgende jaar betreffende de uitvoering van de beheersovereenkomst gedurende het afgelopen kalenderjaar, en het uitbrengen van andere documenten die jaarlijks, al dan niet ter goedkeuring door de Vlaamse Regering, moeten worden voorgelegd;

7° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit de beheersovereenkomst.

Onder bereikcijfer als vermeld in het eerste lid, 1°, wordt begrepen het percentage van de bevolking dat binnen een bepaalde periode, namelijk een maand, week of dag, gedurende een bepaalde tijd afstemt op een bepaalde omroeporganisatie of op televisie of radio in het algemeen.

Onder waarderingscijfer als vermeld in het eerste lid, 1°, wordt begrepen het gemiddelde van de door de kijker of luisteraar gegeven score.

§2. De Vlaamse Regering kan in de beheersovereenkomst verdere regels bepalen voor de commerciële communicatie die de VRT krachtens artikel 46 kan brengen.

Artikel 18

§1. De VRT kan nieuwe diensten of activiteiten die niet door de beheersovereenkomst zijn gedekt, pas uitoefenen na uitdrukkelijke toestemming van de Vlaamse Regering.

§2. De Vlaamse Regering vraagt daarover het advies van de sectorraad Media van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, opgericht bij het decreet van 30 november 2007. In zijn advies houdt de sectorraad Media rekening met de observaties van derden. Het advies van de sectorraad Media wordt gepubliceerd op zijn website.

Het advies van de sectorraad Media houdt rekening met de belangrijke evoluties in de mediamarkt en in de technologie, met het evoluerende medialandschap en met de rol van de VRT daarin.

§3. De sectorraad Media van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media evalueert de mediamarkt op basis van de wijzigingen in de bedrijfseconomische situatie in het Vlaamse medialandschap, het algemeen media-aanbod in de Vlaamse markt, de technologische evoluties, de internationale tendensen, de bescherming en promotie van de Vlaamse cultuur en identiteit en de verwachtingen en behoeften van de mediagebruiker.

Artikel 19

§1. De beheersovereenkomst wordt gesloten voor een periode van vijf jaar.

§2. De VRT legt uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van de beheersovereenkomst aan de Vlaamse Regering een ontwerp van nieuwe beheersovereenkomst voor.

Als bij het verstrijken van de beheersovereenkomst geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden, wordt de beheersovereenkomst van rechtswege verlengd tot het ogenblik dat een nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden.

§3. Elke beheersovereenkomst en elke wijziging en verlenging van de beheersovereenkomst worden onmiddellijk meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

Artikel 20

§1. Ter voorbereiding van elke nieuwe beheersovereenkomst met de VRT organiseert de sectorraad Media van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een publieke bevraging over de omvang van de openbare-omroepopdracht en de invulling ervan tijdens de nieuwe beheersovereenkomst, rekening houdend met belangrijke evoluties in de mediamarkt en in de technologie, met het evoluerende medialandschap en met de rol van de VRT daarin.

De sectorraad Media evalueert de mediamarkt op basis van de wijzigingen in de bedrijfseconomische situatie in het Vlaamse medialandschap, het algemeen media-aanbod in de Vlaamse markt, de technologische evoluties, de internationale tendensen, de bescherming en promotie van de Vlaamse cultuur en identiteit en de verwachtingen en behoeften van de mediagebruiker.

§2. Voor de begeleiding van die publieke bevraging doet de sectorraad Media van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een beroep op wetenschappelijke experts.

§3. Op basis van de resultaten van deze publieke bevraging formuleert de sectorraad Media van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een advies

voor de Vlaamse Regering over de nieuwe beheers-overeenkomst met de VRT. Dat advies wordt gepubliceerd op de website van de sectorraad Media.

Artikel 21

Het jaarlijkse rapport, vermeld in artikel 17, §1, 6°, wordt door de Vlaamse Regering voorgelegd aan het Vlaams Parlement voor 30 september.

TITEL V

Inkomsten en boekhouding

Artikel 22

De VRT heeft als inkomsten de enveloppe aan financiële middelen die overeengekomen is in de beheers-overeenkomst, en de inkomsten uit de activiteiten die de VRT zijn toegestaan overeenkomstig dit decreet, met inbegrip van de inkomsten uit om het even welke distributievorm van het programma-aanbod of delen ervan aan het publiek.

Artikel 23

De boekhouding van de VRT wordt gevoerd volgens de wetgeving op de boekhouding en jaarrekeningen van de ondernemingen.

Artikel 24

Het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof is van toepassing op de VRT.

Artikel 25

De VRT wordt gemachtigd om een reservefonds aan te leggen. In de begroting bevindt het reservefonds zich op het niveau van de totaliteit van de VRT.

De VRT mag de middelen in het reservefonds aanwenden voor de uitoefening van de openbare-omroepopdracht, met inbegrip van het verwerven en beheren van patrimonium.

Artikel 26

§1. De mogelijkheid voor de VRT om bij het afsluiten van elk boekjaar over te gaan tot reservering van een eventueel gecumuleerd nettosurplus uit de exploitatie van de openbare-omroepopdracht in het boekjaar in kwestie, is beperkt tot 10 percent van de in het boekjaar in kwestie ontvangen overheidsmiddelen.

Met de term netto-surplus als vermeld in het eerste lid wordt het verschil tussen de overheidsdotatie en de nettokosten van de publieke opdracht bedoeld.

Bij overschrijding van de grens van 10 percent, vermeld in het eerste lid, wordt het excedent terugbetaald aan de Vlaamse Gemeenschap.

§2. Een eventueel nettosurplus als vermeld in paragraaf 1, over de gehele duur van een beheersovereenkomst wordt, naar aanleiding van de afsluiting van de rekeningen over die periode, verrekend op de overheidsfinanciering voor de onmiddellijk daaropvolgende beheersovereenkomst.

§3. De controle op die mechanismen van terugbetaling en compensatie gebeurt a priori door de Inspectie van Financiën op basis van de goedgekeurde jaarrekening van de VRT.

§4. Paragrafen 1 tot 3 zijn niet van toepassing op het reservefonds van 55 miljoen euro, vermeld in artikel 39, §2, van de beheersovereenkomst 2007-2011, dat zoals in dat artikel bepaald is, zal worden aangewend tijdens de duur van de beheersovereenkomst voor de financiering van de in de beheersovereenkomst voorziene deficits in de financiering van de openbare-omroepopdracht van de VRT.

§5. Paragrafen 1 tot 3 zijn evenmin van toepassing op de opbrengsten die voortvloeien uit de verzelfstandiging van het zenderpark waarvan de opbrengsten bestemd zijn voor initiatieven als vermeld in artikel

35, §3, tweede lid, van de beheersovereenkomst 2007-2011.

TITEL VI

Personeel

Artikel 27

§1. Met behoud van de toepassing van artikel 14, §4, met betrekking tot de gedelegeerd bestuurder en de andere leden van het directiecollege worden de personeelsleden van het middenkader overeenkomstig de hiernavolgende bepalingen met een arbeidsovereenkomst tewerkgesteld.

§2. De gedelegeerd bestuurder stelt de organisatiestructuur vast. Hij heft het ambt op van de personeelsleden die op 12 februari 1996 een ambt bekleedden van rang 13, behalve als die rang verkregen is door bevordering in de vlakke loopbaan, tot en met 15, en van de personeelsleden die een functie uitoefenden die overeenstemt met rang 13 tot en met 15.

§3. In afwijking van artikel 13, §1, 6°, stelt de gedelegeerd bestuurder, om redenen van reorganisatie van de dienst, de verordenende maatregelen vast betreffende de administratieve en financiële situatie van de personeelsleden van wie het ambt overeenkomstig §2 werd opgeheven.

Hij verklaart de nieuwe, door hem vast te stellen betrekkingen van het middenkader vacant, selecteert en werft de kandidaten voor die betrekkingen. De aangeworven kandidaten worden met een arbeidsovereenkomst tewerkgesteld.

De statutaire personeelsleden die ter uitvoering van het tweede lid contractueel worden tewerkgesteld, behouden voor de volledige duur van hun contractuele tewerkstelling de statutaire en financiële toestand die zij hadden bij de aanvang van hun contractuele tewerkstelling, tenzij zij daar bij de ondertekening van de overeenkomst van afzien.

Artikel 28

De personeelsleden van de VRT, behalve de personeelsleden vermeld in artikel 27, worden met een

arbeidsovereenkomst in dienst genomen. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de statutaire rechtspositie van de personeelsleden die al in dienst zijn.

TITEL VII

Bijzondere bepalingen over de programma's

Artikel 29

§1. De programma's van de nieuwsdienst beantwoorden aan de normen inzake journalistieke deontologie, zoals vastgelegd in een deontologische code, en waarborgen de gangbare redactionele onafhankelijkheid, zoals vastgelegd in een redactiestatuut.

De deontologische code en het redactiestatuut worden vastgesteld door de gedelegeerd bestuurder in overleg met de representatieve vakverenigingen.

§2. In het kader van zijn informatieopdracht, vermeld in artikel 6, verzorgt de VRT, de maanden juli en augustus uitgezonderd, tweewekelijks een televisieprogramma van dertig minuten of wekelijks een televisieprogramma van vijftien minuten ter duiding van sociaaleconomische onderwerpen. Die programma's worden gemaakt door de nieuwsdienst van de VRT in samenwerking met de organisaties die vertegenwoordigd zijn in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

TITEL VIII

Toezicht

Artikel 30

§1. De Vlaamse Regering wijst een gemeenschapsafgevaardigde aan die erop toeziet dat de VRT zijn activiteiten uitoefent conform de wetten, decreten, besluiten en de beheersovereenkomst. De Vlaamse Gemeenschap draagt de kosten die verbonden zijn aan de uitoefening van zijn ambt.

De gemeenschapsafgevaardigde woont met raadgevende stem de vergaderingen bij van de algemene vergadering en van de raad van bestuur. Hij ontvangt de volledige dagorde van de vergaderingen van de algemene vergadering, de raad van bestuur en het direc-

tiecollege, en alle documenten ter zake, ten minste vijf werkdagen voor de datum van de vergaderingen. Hij ontvangt de notulen van die vergaderingen.

De gemeenschapsafgevaardigde kan op elk moment ter plaatse inzage nemen van alle documenten en geschriften van de VRT. Hij kan van de bestuurders, de gedelegeerd bestuurder en de leden van het directiecollege van de VRT alle inlichtingen en ophelderingen vorderen en hij kan alle verificaties verrichten die hij nodig acht voor de uitvoering van zijn mandaat.

§2. Binnen een termijn van vier werkdagen, te rekenen vanaf de kennisname of de ontvangst van de beslissing in kwestie, kan de gemeenschapsafgevaardigde bij de Vlaamse Regering een gemotiveerd beroep instellen tegen elke beslissing van de raad van bestuur, de gedelegeerd bestuurder, het directiecollege en van de organen of de personen van de VRT aan wie zij hun bevoegdheid hebben gedelegeerd, die betrekking heeft op de openbare-omroepopdracht, vermeld in artikel 6, en waarvan hij meent dat ze niet strookt met de wetten, decreten, besluiten of de beheersovereenkomst. Het Vlaams Parlement wordt onmiddellijk door de Vlaamse Regering in kennis gesteld van het beroep.

Het beroep schort de beslissing op. Als de Vlaamse Regering binnen een termijn van twintig werkdagen, die ingaat op dezelfde dag als de termijn waarover de gemeenschapsafgevaardigde beschikt, de nietigverklaring niet heeft uitgesproken, wordt de beslissing definitief. In voorkomend geval wordt de nietigverklaring binnen de gestelde termijn aan het Vlaams Parlement en aan de gedelegeerd bestuurder meegedeeld.

§3. Beslissingen van de raad van bestuur, de gedelegeerd bestuurder, het directiecollege en van de organen of de personen van de VRT aan wie zij hun bevoegdheid gedelegeerd hebben, die betrekking hebben op de uitvoering van het decreet van 13 april 1999 tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT-filharmonisch orkest en het VRT-koor of die een wijziging van de loonkosten, vermeld in artikel 4, §1, van het voormelde decreet, tot gevolg hebben, moeten onmiddellijk aan de gemeenschapsafgevaardigde meegedeeld worden.

Binnen een termijn van vier werkdagen, te rekenen vanaf de kennisneming of de ontvangst van de beslissing in kwestie, kan de gemeenschapsafgevaar-

digde bij de Vlaamse Regering tegen die beslissing een gemotiveerd beroep instellen als hij meent dat de beslissing in kwestie redelijkerwijs onverantwoord is en de belangen van de Vlaamse Gemeenschap schaadt.

Dat beroep schort de beslissing op.

Als de Vlaamse Regering binnen een termijn van twintig werkdagen, te rekenen vanaf dezelfde dag als de termijn waarover de gemeenschapsafgevaardigde beschikt om beroep in te stellen, de beslissing in kwestie niet nietig heeft verklaard, wordt de beslissing definitief.

Als de Vlaamse Regering de beslissing in kwestie vernietigt, wordt de nietigverklaring binnen de termijn, vermeld in het vierde lid, aan de gedelegeerd bestuurder meegedeeld.

Artikel 31

Een interne-auditentiteit binnen de VRT evalueert de doeltreffendheid van het risico- en controlebeheer en de beleidsprocessen, gaat na of ze adequaat zijn en formuleert aanbevelingen tot verbetering ervan. Ze voert daartoe audits uit voor een door de raad van bestuur ingesteld auditcomité, dat wordt voorgezeten door een door de raad van bestuur aangewezen lid van de raad van bestuur, uitgezonderd de voorzitter en de gedelegeerd bestuurder. Ze voert ook audits uit voor een auditcel bij het VRT-directiecollege met het oog op een zo optimaal mogelijk operationeel beheer.

De interne-auditentiteit opereert onafhankelijk van de gedelegeerd bestuurder en ressorteert rechtstreeks onder de voorzitter van het auditcomité.

Artikel 32

Het Rekenhof is belast met de controle van de rekeningen van de VRT die voor 31 mei aan het Rekenhof worden voorgelegd. Het brengt daarover jaarlijks verslag uit aan het Vlaams Parlement. Het Rekenhof kan ter plaatse inzage krijgen van alle documenten en geschriften die het nodig heeft voor de uitvoering van zijn opdracht. Het kan daartoe ook alle ophelderingen en inlichtingen vragen en alle verificaties verrichten.

Artikel 33

§1. De entiteit Interne Audit van de Vlaamse Gemeenschap, vermeld in artikel 34 van het kaderdecreet van 18 juli 2003, evalueert de interne controlesystemen van de VRT, gaat na of ze adequaat zijn en formuleert aanbevelingen tot verbetering ervan. Ze voert daartoe financiële audits, overeenstemmingsaudits en operationele audits uit en is gemachtigd alle bedrijfsprocessen en activiteiten te onderzoeken.

De entiteit Interne Audit is ook bevoegd voor de uitvoering van administratieve onderzoeken bij de VRT. De vertrouwelijkheid van commerciële en industriële informatie, gewaarborgd volgens artikel 14, 3°, van het decreet van 26 maart 2004 inzake openbaarheid van bestuur, geldt onverkort.

§2. Om haar bevoegdheid te kunnen uitoefenen, heeft de entiteit Interne Audit toegang tot alle informatie en documenten van de VRT. Ze kan aan ieder personeelslid van de VRT de inlichtingen vragen die ze voor de uitvoering van haar opdrachten nodig acht. Ieder personeelslid van de VRT is ertoe gehouden op een volledige wijze te antwoorden en alle relevante informatie en documenten te verstrekken.

TITEL IX

Mededelingen van de Vlaamse overheid

Artikel 34

§1. De VRT is verplicht maximaal vijftien minuten per maand kosteloos mededelingen uit te zenden van de Vlaamse Regering, het Vlaams Parlement, de ministers en de staatssecretarissen van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, volgens de regels en de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.

§2. De mededelingen worden uitgezonden in aansluiting op een hoofdjournaal. Dezelfde mededeling wordt slechts eenmaal per net uitgezonden. De mededelingen strekken tot voorlichting van de Vlaamse bevolking over aangelegenheden van algemeen belang. De VRT draagt geen verantwoordelijkheid voor die mededelingen.

§3. De mededelingen voldoen aan de voorwaarden en de regels die de Vlaamse Regering vaststelt. Ze moeten duidelijk herkenbaar zijn en mogen geen aanlei-

ding geven tot verwarring met de eigen programma's van de VRT. Voor en na de mededelingen wordt gesteld dat ze vanwege de Vlaamse overheid of de overheid van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest zijn verstrekt.

§4. De aanmaakkosten van de mededelingen worden gedragen door de aanvragende overheid.

§5. Behoudens voor dringende gevallen, erkend door de gedelegeerd bestuurder, worden de mededelingen opgeschort tijdens de twee maanden die aan de gemeenteraads-, provincieraads-, federale, Vlaamse en Europese verkiezingen voorafgaan. In zulke gevallen mogen de mededelingen noch de naam, noch de beeltenis van een minister, een staatssecretaris of een parlementslid bevatten en moeten ze louter zakelijk zijn.

TITEL X

Televisieprogramma's door levensbeschouwelijke verenigingen en radioprogramma's door levensbeschouwelijke en sociaaleconomische verenigingen

Artikel 35

§1. Aan levensbeschouwelijke verenigingen die daartoe erkend worden door de Vlaamse Regering, wordt de mogelijkheid gegeven om televisieprogramma's te verzorgen. Die levensbeschouwelijke verenigingen zijn niet-commerciële verenigingen die tot doel hebben programma's te verzorgen die rechtstreeks zijn afgestemd op het verschaffen van opiniëring vanuit representatieve levensbeschouwelijke stromingen.

§2. De Vlaamse Regering erkent de levensbeschouwelijke verenigingen die overeenstemmen met de meest representatieve levensbeschouwelijke stromingen in Vlaanderen.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden, de duur en de procedure van erkenning.

De erkenning van een levensbeschouwelijke vereniging die veroordeeld is voor de inhoud van een door haar verzorgd programma op grond van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, vervalt van rechtswege.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks de zendtijd van elke erkende levensbeschouwelijke vereniging. De gezamenlijke zendtijd van de erkende levensbeschouwelijke verenigingen bedraagt maximaal vijftig uur per jaar. De Vlaamse Regering kan deze zendtijd proportioneel laten stijgen bij de erkenning van nieuwe verenigingen.

§5. De erkende levensbeschouwelijke verenigingen hebben recht op een subsidie waarvan het bedrag rechtstreeks ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Die subsidie dekt de kosten van de vereniging, met inbegrip van de technische kosten. Ze wordt rechtstreeks aan de vereniging in kwestie betaald, op de wijze die bepaald wordt door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks het bedrag dat aan elke erkende levensbeschouwelijke vereniging wordt toegekend.

§6. De VRT stelt, volgens de bepalingen die met de erkende levensbeschouwelijke verenigingen overeengekomen zijn, het technisch personeel en de technische uitrusting ter beschikking tegen een vergoeding onder marktvoorwaarden.

§7. De gedelegeerd bestuurder bepaalt, op basis van de vereisten van het uitzendschema van de televisieprogramma's van de VRT, het uitzendschema van de programma's van de erkende levensbeschouwelijke verenigingen, rekening houdend met §4.

Artikel 36

§1. De Vlaamse Regering wijst, nadat de gedelegeerd bestuurder daarover een gemotiveerde uitspraak heeft gedaan, de levensbeschouwelijke en sociaal-economische verenigingen aan die erkend worden om radioprogramma's te verzorgen.

De levensbeschouwelijke verenigingen bedoeld in lid 1 zijn niet-commerciële verenigingen die tot doel hebben programma's te verzorgen die rechtstreeks zijn afgestemd op het verschaffen van opiniëring vanuit representatieve levensbeschouwelijke stromingen.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden, de duur en de procedure van erkenning.

De erkenning van een levensbeschouwelijke of een sociaal-economische vereniging die veroordeeld is voor de inhoud van een door haar verzorgd radio-programma op grond van de wet van 30 juli 1981 tot

bestrafning van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, vervalt van rechtswege.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks de zendtijd van de verenigingen, vermeld in paragraaf 1. De gezamenlijke zendtijd bedraagt maximaal 72,30 uur per jaar. De Vlaamse Regering kan deze zendtijd proportioneel laten stijgen bij de erkenning van nieuwe verenigingen.

§4. De gedelegeerd bestuurder bepaalt, volgens de vereisten van het uitzendschema van de radioprogramma's van de VRT, het uitzendschema van de programma's van de erkende verenigingen.

De erkende verenigingen hebben recht op een subsidie waarvan het bedrag rechtstreeks ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Ze wordt rechtstreeks aan de vereniging in kwestie betaald, op de wijze die bepaald is door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag dat aan elke erkende vereniging wordt toegekend. De VRT stelt volgens bepalingen die met de verenigingen, erkend om radioprogramma's te verzorgen, overeengekomen zijn, het technisch personeel en de technische uitrusting ter beschikking tegen vergoeding onder marktvoorwaarden.

§5. In de periode van twee maanden die voorafgaat aan de gemeenteraads-, provincieraads-, wetgevende en Europese verkiezingen, worden de programma's van de erkende verenigingen, buiten de levensbeschouwelijke, opgeschort.

DEEL III

Radio-omroep en televisie

TITEL I

Bepalingen over omroepactiviteiten

Artikel 37

De vrijheid van meningsuiting is gewaarborgd voor omroepactiviteiten.

De omroepactiviteiten zijn vrij en kunnen, onder voorbehoud van wat hierna is bepaald voor omroep-

diensten, aan geen enkele vormvereiste of voorafgaande controle worden onderworpen.

Artikel 38

Omroepactiviteiten mogen niet aansporen tot haat en geweld.

TITEL II

Bepalingen over omroepdiensten

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 39

In de programma's wordt elke vorm van discriminatie geweerd. Het programma-aanbod verloopt zo dat het geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen.

De informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen worden in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid verzorgd.

Artikel 40

Aanbieders van omroepdiensten stellen de volgende informatie gemakkelijk, rechtstreeks en permanent ter beschikking van de kijkers en luisteraars:

- 1° de naam van de aanbieder van de omroepdienst;
- 2° het geografische adres waar de aanbieder van de omroepdienst gevestigd is;
- 3° nadere gegevens van de aanbieder van de omroepdienst, waaronder zijn e-mail- of webadres, zodat hij snel, rechtstreeks en doeltreffend kan worden bereikt;
- 4° voor zover dat van toepassing is, de bevoegde regulerende of toezichthoudende organen.

HOOFDSTUK II

Specifieke bepalingen over de bescherming van minderjarigen bij het bekijken van lineaire en niet-lineaire televisiediensten

Artikel 41

Lineaire televisieomroeporganisaties mogen geen programma's uitzenden die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen aantasten, met name programma's waarin pornografische scènes of beelden van node-loos geweld voorkomen.

Deze bepaling geldt ook voor andere programma's die schade kunnen toebrengen aan de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen, tenzij door de keuze van het tijdstip van uitzending of door technische maatregelen wordt gewaarborgd dat minderjarigen in het verzorgingsgebied of zendgebied de uitzendingen normaliter niet zullen zien of beluisteren.

Als dergelijke programma's ongecodeerd worden uitgezonden, moeten ze voorafgegaan worden door een akoestische waarschuwing of moeten ze gedurende de hele uitzending herkenbaar zijn aan een visueel symbool.

De bepalingen van het eerste en het tweede lid gelden ook voor aankondigingen van programma's die uitgezonden worden door lineaire televisieomroeporganisaties.

Artikel 42

De Vlaamse Regering kan de lineaire televisieomroeporganisaties en niet-lineaire televisiediensten regels opleggen voor het vermelden van bepaalde beelden en signalen bij de vertoning van programma's die een invloed kunnen hebben op kinderen en jongeren, waarbij aangegeven wordt voor welke leeftijdsgroep ze geschikt zijn.

Artikel 43

De Vlaamse Regulator voor de Media kan de dienstenverdelers of de netwerkopérateur verplichten het

doorgeven van een programma van een lineaire televisieomroeporganisatie voorlopig te schorsen als dat een duidelijke, belangrijke en ernstige inbreuk vormt op de bepalingen van artikel 38 en artikel 41, eerste en tweede lid, en als de lineaire televisieomroeporganisatie in kwestie in de voorgaande twaalf maanden al ten minste tweemaal een inbreuk gepleegd heeft op dezelfde bepalingen, waarover de Vlaamse Regulator voor de Media zich heeft uitgesproken.

De Vlaamse Regulator voor de Media brengt daartoe vooraf de lineaire televisieomroeporganisatie in kwestie schriftelijk op de hoogte van de ten laste gelegde inbreuken en van het voornemen om beperkingen aan de doorgifte op te leggen als nogmaals een dergelijke inbreuk gepleegd wordt.

Als het gaat om een lineaire televisieomroeporganisatie uit een andere lidstaat van de Europese Unie, brengt de Vlaamse Regulator voor de Media de Europese Commissie schriftelijk op de hoogte van de ten laste gelegde inbreuken en van het voornemen om beperkingen aan de doorgifte op te leggen als nogmaals een dergelijke inbreuk gepleegd wordt.

Als binnen een termijn van vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf die kennisgeving, overleg met de Europese Commissie en de lidstaat van de Europese Unie van waaruit uitgezonden wordt, niet tot een minnelijke schikking heeft geleid en de ten laste gelegde inbreuk blijft doorgaan, wordt de voorlopige schorsing effectief.

Artikel 44

Niet-lineaire televisieomroeporganisaties stellen de door hen verstrekte diensten op aanvraag die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen schaden zodanig beschikbaar dat minderjarigen dergelijke televisiediensten op aanvraag normaliter niet te horen of te zien krijgen.

HOOFDSTUK III

Boodschappen van algemeen nut

Artikel 45

Omroeporganisaties zijn gemachtigd boodschappen van algemeen nut uit te zenden, met behoud van de toepassing van de bepalingen van dit decreet.

De boodschappen van algemeen nut zijn duidelijk herkenbaar en onderscheiden van de programma's. In een televisieomroepprogramma worden ze voorafgegaan en gevolgd door een passende aankondiging dat het om een boodschap van algemeen nut gaat. In een radio-omroepprogramma worden ze door middel van een auditief signaal onderscheiden van de gewone programmering.

Boodschappen van algemeen nut die afkomstig zijn van sociale en humanitaire verenigingen of van verenigingen die behoren tot het domein van het algemeen welzijn, mogen rechtstreeks noch onrechtstreeks gericht zijn op de commerciële promotie van individuele producten of diensten, noch op de commerciële promotie van het lidmaatschap van dergelijke verenigingen.

HOOFDSTUK IV

Commerciële communicatie

AFDELING I

Gebruik van commerciële communicatie

Artikel 46

Met toepassing van artikel 37 zijn omroeporganisaties vrij in het op enige wijze uitzenden, opnemen, exploiteren en voeren van commerciële communicatie, met uitzondering van de beperkingen en verplichtingen, vermeld in dit decreet.

Artikel 47

Het is toegestaan om tegen betaling aan politieke mandatarissen of kandidaat-mandatarissen en aan politieke partijen commerciële communicatie ter beschikking te stellen tijdens de sperperiode voor de verkiezingen mits naleving van de wetgeving betreffende de verkiezingsuitgaven.

Artikel 48

Het is de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden reclame te brengen, met uitzondering van radioreclame en van reclame die gericht is op zelfpromotie.

Het is de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden om telewinkelen te brengen.

Het is de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden om zijn kinderprogramma's te laten sponsoren en om in kinderprogramma's productplaatsing te gebruiken.

Het is de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden om sponsoring en productplaatsing te gebruiken in de met de programma's meegestuurde additionele informatie.

AFDELING II

Basisregels bij het gebruik van commerciële communicatie

Artikel 49

De aanbieders van omroepdiensten mogen geen commerciële communicatie uitzenden die in strijd is met wettelijke bepalingen.

Ze mogen bovendien geen commerciële communicatie uitzenden die niet in overeenstemming is met de beginselen van de bescherming van het privéleven, de eerlijke behandeling van de consument en de eerlijke mededinging.

Artikel 50

Commerciële communicatie moet gemakkelijk als zodanig herkenbaar zijn.

Artikel 51

Sluikreclame is verboden.

Onder sluikreclame als vermeld in het eerste lid, wordt verstaan commerciële communicatie bestaande uit het vermelden of vertonen van goederen, diensten, naam, handelsmerk of activiteiten van een producent van goederen of een aanbieder van diensten in programma's, als de omroeporganisatie daarmee beoogt reclame te maken en het publiek kan worden misleid omtrent de aard van de vermelding of de vertoning. Deze bedoeling wordt met name geacht aanwezig te

zijn indien de vermelding of de vertoning tegen betaling of soortgelijke vergoeding geschiedt.

Artikel 52

Commerciële communicatie mag niet zo opgezet zijn, dat ze:

- 1° de menselijke waardigheid aantast;
- 2° enige vorm van discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, nationaliteit, godsdienst of levensbeschouwing, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid bevat of bevordert;
- 3° aanzet tot gewelddadige, racistische of xenofobe gedragingen.

Artikel 53

Commerciële communicatie mag geen elementen bevatten met kwetsende of misprijzende uitlatingen over religieuze, filosofische of politieke overtuigingen.

Artikel 54

Commerciële communicatie mag degenen die een bepaald product of een bepaalde dienst niet verbruiken of gebruiken, niet in diskrediet brengen.

Artikel 55

Commerciële communicatie mag personen niet uitbeelden in hun persoonlijke of maatschappelijke hoedanigheid of naar hen verwijzen zonder hun voorafgaande toestemming.

Commerciële communicatie mag niet zonder vooraf gegeven toestemming persoonlijke eigendommen afbeelden of ernaar verwijzen op een wijze die laat veronderstellen dat de betrokkene daarin heeft toegestemd. Bij beelden van of verwijzingen naar persoonlijke eigendommen is geen toestemming vereist voor wat integrerend tot het straatbeeld behoort. Voor

gerichte en uitdrukkelijke verwijzingen is de toestemming wel vereist.

Artikel 56

Commerciële communicatie mag geen elementen bevatten die inspelen op gevoelens van angst.

Artikel 57

§1. Commerciële communicatie mag geen elementen bevatten die erop gericht zijn de consument te misleiden op het gebied van:

- 1° de kenmerken van de goederen of diensten, zoals beschikbaarheid, aard, uitvoering, samenstelling, procédé en datum van fabricage of levering, geschiktheid voor het gebruik, de gebruiksmogelijkheden, hoeveelheid, specificatie, geografische of commerciële oorsprong of van het gebruik te verwachten resultaten, of de uitslagen en essentiële uitkomsten van onderzoek van de goederen of diensten;
- 2° de prijs of de wijze van prijsberekening, alsmede de voorwaarden waaronder de goederen worden geleverd of de diensten worden verricht;
- 3° de hoedanigheid, kwalificaties en rechten van de adverteerder, zoals zijn identiteit en zijn vermogen, zijn bekwaamheden en zijn industriële, commerciële of intellectuele eigendomsrechten of zijn bekroningen en onderscheidingen.

§2. Onder misleidende commerciële communicatie wordt elke vorm van reclame verstaan die op enigerlei wijze, waaronder begrepen haar opmaak, de personen tot wie ze zich richt of die ze bereikt, misleidt of kan misleiden en die door haar misleidende karakter hun economische gedrag kan beïnvloeden, of die om die redenen een concurrent schade toebrengt of kan toebrengen.

Artikel 58

Commerciële communicatie mag niet op een verkeerde of misleidende manier gebruikmaken van wetenschappelijke en technische publicaties. Weten-

schappelijke en technische termen mogen niet worden misbruikt om bepaalde beweringen een pseudo-wetenschappelijke basis te verstrekken.

Artikel 59

Commerciële communicatie mag niet aansporen tot gedrag dat schadelijk is voor de gezondheid of de veiligheid of dat in hoge mate schadelijk is voor het milieu.

Commerciële communicatie mag geen elementen bevatten die ertoe kunnen leiden de kijker of luisteraar te misleiden over de milieueffecten.

Commerciële communicatie mag geen aanduidingen of suggesties bevatten waardoor het risico voor de gezondheid en de veiligheid voor de consumenten en voor derden wordt geminimaliseerd.

Artikel 60

De getuigenissen, attesten en aanbevelingen waarop in commerciële communicatie een beroep wordt gedaan, moeten authentiek zijn, mogen niet uit hun context gerukt zijn en mogen niet achterhaald zijn. Het gebruiken van getuigenissen, attesten en aanbevelingen is alleen toegestaan als de auteur zijn toestemming geeft.

AFDELING III

Commerciële communicatie over specifieke producten

Artikel 61

Commerciële communicatie over sigaretten en andere tabaksproducten is verboden.

Artikel 62

Commerciële communicatie over geneesmiddelen voor menselijk gebruik en medische behandelingen voor menselijk gebruik die alleen op doktersvoorschrift verkrijgbaar zijn, is verboden.

Artikel 63

Commerciële communicatie over wapens is verboden.

Artikel 64

Commerciële communicatie over alcoholhoudende dranken moet aan de volgende criteria voldoen:

- 1° ze richt zich niet specifiek tot minderjarigen en toont in het bijzonder geen minderjarigen die dit soort dranken gebruiken;
- 2° ze legt geen verband tussen alcoholgebruik en een verbetering van fysieke prestaties of gemotoriseerd rijden;
- 3° ze wekt niet de indruk dat alcoholgebruik bijdraagt tot sociale of seksuele successen;
- 4° er wordt niet in gesuggereerd dat alcoholhoudende dranken therapeutische kwaliteiten bezitten of een stimulerend, kalmerend of spanningsreducerend effect hebben;
- 5° ze moedigt geen onmatig alcoholgebruik aan, of stelt onthouding of matig alcoholgebruik niet in een negatief daglicht;
- 6° ze legt geen nadruk op het hoge alcoholgehalte van dranken als positieve eigenschap.

Artikel 65

Commerciële communicatie over suikerhoudend snoepgoed moet op een duidelijke en contrasterende wijze een gestileerde afbeelding van een tandenborstel tonen gedurende de hele uitzending van de commerciële communicatie, naar rato van een tiende van de hoogte van het filmbeeld, verhoudingsgewijs weergegeven zoals hierna afgebeeld.

AFDELING IV

Commerciële communicatie die gericht is op minderjarigen, jongeren en kinderen

Artikel 66

Commerciële communicatie die gericht is op kinderen en jongeren, moet voor hen duidelijk als zodanig herkenbaar zijn.

Artikel 67

Commerciële communicatie mag minderjarigen geen zedelijke of lichamelijke schade toebrengen. Derhalve mag ze de volgende zaken niet doen:

- 1° minderjarigen er rechtstreeks toe aanzetten een product of dienst te kopen of te huren door te profiteren van hun onervarenheid of goedgelovigheid;
- 2° minderjarigen er rechtstreeks toe aanzetten hun ouders of anderen te overreden de aangeprezen goederen of diensten aan te kopen;
- 3° minderjarigen zonder gegronde redenen in gevaarlijke situaties tonen;
- 4° profiteren van het bijzondere vertrouwen dat minderjarigen in ouders, leerkrachten of andere personen stellen.

Artikel 68

§1. Commerciële communicatie voor kinderen en jongeren moet worden opgemaakt met de nodige sociale verantwoordelijkheidszin, zodat ze positieve sociale gedragingen, levensstijlen en houdingen niet ondermijnt.

§2. Commerciële communicatie voor kinderen mag geen geweld weergeven, banaliseren, tolereren, idealiseren of aanmoedigen, noch onwettig, antisociaal of laakbaar gedrag tonen of aanmoedigen.

Commerciële communicatie voor jongeren mag geen geweld banaliseren, tolereren, idealiseren of aanmoedigen, noch onwettig, antisociaal of laakbaar gedrag aanmoedigen.

§3. Commerciële communicatie voor kinderen en jongeren mag niet het gezag, de verantwoordelijkheid of het oordeel van ouders en opvoeders ondermijnen, rekening houdend met de heersende sociale en culturele waarden.

§4. Commerciële communicatie over speelgoed dat op vuurwapens lijkt, is verboden.

Artikel 69

§1. Commerciële communicatie voor kinderen en jongeren moet respect opbrengen voor de waardigheid van kinderen en jongeren en mag kinderen en jongeren niet zo in beeld brengen dat hun fysieke of morele integriteit wordt aangetast of in gevaar wordt gebracht.

§2. Commerciële communicatie mag bij kinderen en jongeren geen gevoelens van angst of ongemak oproepen.

§3. Commerciële communicatie voor kinderen en jongeren mag geen teksten of visuele voorstellingen bevatten die kinderen en jongeren geestelijk, moreel of fysiek schade kunnen berokkenen, of die hen ertoe aanzetten gevaarlijk te handelen of zich in onveilige toestanden te begeven, die hun gezondheid of hun veiligheid ernstig in gevaar kunnen brengen, of dat soort gedrag goedpraten.

§4. Commerciële communicatie mag kinderen en jongeren niet ontraden om de gevestigde veiligheidsregels te volgen. Bijzondere aandacht moet in dat verband gaan naar onder meer:

- 1° verkeersveiligheid met kinderen en jongeren als voetganger, fietser of passagier;
- 2° huishoudelijke situaties;
- 3° medicijnen en chemische producten;
- 4° gevaarlijke gereedschappen, vuur, lucifers;

5° spel in of bij het water.

Artikel 70

§1. Commerciële communicatie voor kinderen moet de mogelijkheden en eigenschappen van het product dat in de commerciële communicatie wordt weergegeven, correct weergeven, zodat kinderen zeker niet worden misleid over een van die kenmerken.

§2. Commerciële communicatie mag kinderen niet misleiden over:

- 1° de eigenschappen, de afmetingen, de waarde, de aard, de levensduur of de prestaties van het product;
- 2° de met het product haalbare resultaten;
- 3° de effecten op de gezondheid;
- 4° de graad van handigheid of de leeftijd die vereist is voor het gebruik van het product.

Het gebruik van fantasie, inclusief animatie, is geoorloofd in commerciële communicatie voor kinderen, maar er moet over gewaakt worden dat de fantasie en de animatie hen niet misleiden over de reële eigenschappen van het product in kwestie.

Artikel 71

Commerciële communicatie voor kinderen mag niet beweren dat het hebben of gebruiken van een bepaald product hen voordeel biedt ten opzichte van andere kinderen, noch dat het niet-hebben van een bepaald product tot het tegenovergestelde effect leidt. De commerciële communicatie mag niet beweren dat kinderen die het product niet bezitten, minderwaardig of onpopulair zijn.

Commerciële communicatie voor kinderen mag de prijs van het aangeboden product niet minimaliseren,

noch suggereren dat het aangeboden product tot de mogelijkheden van elk gezinsbudget behoort.

Artikel 72

Commerciële communicatie voor kinderen en jongeren mag geen buitensporig verbruik aanmoedigen of vergoelijken van voedingsmiddelen en dranken die stoffen bevatten waarvan een overmatig gebruik niet aanbevolen is, zoals vetten, transvetzuren, zout of natrium en suikers.

AFDELING V

Specifieke vormen van commerciële communicatie

ONDERAFDELING I

Televisiereclame en telewinkelen

Artikel 73

De bepalingen van deze onderafdeling zijn van toepassing op de lineaire televisiediensten.

Artikel 74

§1. Televisiereclame, zelfpromotie uitgezonderd, en *telewinkelen* moeten duidelijk herkenbaar zijn en moeten kunnen worden onderscheiden van redactionele inhoud. Zonder afbreuk te doen aan het gebruik van nieuwe reclametechnieken, moeten reclame en *telewinkelen* met visuele en/of akoestische en/of ruimtelijke middelen van andere onderdelen van het programma worden gescheiden.

§2. Afzonderlijke reclame- en telewinkelspots blijven een uitzondering. Een afzonderlijke reclame- of telewinkelspot is toegestaan per televisieomroepprogramma per dag.

Daarnaast zijn afzonderlijke reclame- en telewinkelspots toegestaan:

1° in uitzendingen van sportevenementen;

2° als er een langdurige spot wordt uitgezonden van minimaal twee minuten;

3° als een omroeporganisatie er niet in geslaagd is voor een specifiek reclameblok meer dan een reclame- of telewinkelspot te verkopen, bij gebrek aan interesse van de klanten.

§3. In afwijking van paragraaf 2 is voor televisieomroeporganisaties die in lus uitzenden, een afzonderlijke reclame- en telewinkelspot toegestaan per lus in plaats van per dag.

Artikel 75

Televisieprogramma's mogen worden onderbroken voor reclame of telewinkelen, met dien verstande dat daarbij de integriteit en de waarde van de programma's niet mogen worden geschaad, rekening houdend met de natuurlijke pauzes in en de duur en de aard van het programma, en dat er geen afbreuk wordt gedaan aan de rechten van de rechthouders.

Uitzendingen van kinderprogramma's, religieuze erediensten, godsdienstige en levensbeschouwelijke programma's en journaals mogen niet worden onderbroken voor reclame en telewinkelen.

Artikel 76

§1. Uitzendingen van televisiefilms, cinematografische producties en nieuwsprogramma's mogen een keer per geprogrammeerd tijdvak van ten minste dertig minuten worden onderbroken voor reclame en/of telewinkelen.

§2. Het aandeel van televisiereclame- en telewinkelspots mag per klokuur niet meer dan 20 percent bedragen.

§3. Voor de berekening van het percentage, vermeld in paragraaf 2, bestaat een klokuur uit een periode van zestig opeenvolgende minuten en begint het klokuur in principe bij minuut 0 en eindigt het bij minuut 59.

Als een lineaire televisieomroeporganisatie het begin van het klokuur op een ander tijdstip dan minuut 0 wil laten aanvangen, deelt hij voor het begin van het programma aan de Vlaamse Regulator voor de

Media mee op welk tijdstip de klokuren zullen starten voor de berekening van de grenzen, vermeld in het eerste lid.

De bepalingen van paragraaf 2 zijn niet van toepassing op boodschappen van de lineaire televisieomroeporganisaties over hun eigen programma's en rechtstreeks daarvan afgeleide ondersteunende producten, op sponsorboodschappen en op productplaatsing.

§4. De openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de aanbieders van lineaire omroepdiensten delen de Vlaamse Regulator voor de Media mee welke boodschappen van algemeen nut ze gratis uitzenden.

§5. De regionale en private lineaire televisieomroeporganisaties mogen publi-reportages uitzenden die niet worden in aanmerking genomen bij de berekening van de percentages vermeld in §2 van dit artikel, mits deze publi-reportages in overeenstemming zijn met alle bepalingen van dit hoofdstuk.

Onder publi-reportages wordt begrepen commerciële communicatie die meer tijd in beslag neemt dan reclamespots omdat het accent ligt op redactionele en informatieve inhoud.

Artikel 77

§1. De lineaire televisieomroeporganisaties kunnen telewinkelprogramma's uitzenden onder de volgende voorwaarden:

- 1° telewinkelprogramma's worden met visuele en akoestische middelen duidelijk als zodanig gekenmerkt;
- 2° telewinkelprogramma's kunnen worden onderscheiden van redactionele inhoud;
- 3° telewinkelprogramma's nemen zonder onderbreking minimaal vijftien minuten in beslag;
- 4° in de onmiddellijke omgeving van kinderprogramma's worden geen telewinkelprogramma's uitgezonden. Met onmiddellijke omgeving wordt bedoeld binnen een tijdsbestek van vijftien minuten voor en na het kinderprogramma.

§2. Artikelen 76, 149 en 150 zijn niet van toepassing op lineaire televisieomroeporganisaties die uitsluitend gewijd zijn aan reclame en telewinkelen en op lineaire

televisieomroeporganisaties die uitsluitend aan zelfpromotie gewijd zijn.

Artikel 78

Reclame voor alcoholhoudende dranken mag niet worden uitgezonden in het reclameblok net voor of net na kinderprogramma's.

Artikel 79

Telewinkelen met betrekking tot geneesmiddelen voor menselijk gebruik waarvoor een vergunning nodig is om ze in de handel te brengen, en telewinkelen met betrekking tot medische behandelingen voor menselijk gebruik zijn verboden.

ONDERAFDELING II

Radioreclame

Artikel 80

De bepalingen van deze onderafdeling zijn van toepassing op de lineaire radiodiensten.

Artikel 81

§1. Radioreclame, zelfpromotie uitgezonderd, moet duidelijk herkenbaar zijn en moet kunnen worden onderscheiden van redactionele inhoud. Radioreclame moet met akoestische middelen van andere onderdelen van het programma worden gescheiden.

§2. Afzonderlijke radioreclamespots blijven een uitzondering. Een afzonderlijke radioreclamespot is toegestaan per omroepprogramma per dag.

Daarnaast zijn afzonderlijke radioreclamespots toegestaan:

- 1° in uitzendingen van sportevenementen;
- 2° als er een langdurige spot wordt uitgezonden van minimaal twee minuten;
- 3° als een omroeporganisatie er niet in geslaagd is voor een specifiek reclameblok meer dan een reclamespot te verkopen, bij gebrek aan interesse van de klanten.

Artikel 82

Radioprogramma's mogen worden onderbroken voor reclame. Daarbij moet rekening worden gehouden met de natuurlijke pauzes in en de duur en de aard van het programma, en mag er geen afbreuk worden gedaan aan de rechten van de rechthouders.

Artikel 83

Radio-uitzendingen van religieuze erediensten, godsdienstige en levensbeschouwelijke programma's en journaals mogen niet worden onderbroken voor reclame.

Artikel 84

Radioreclame voor alcoholhoudende dranken mag niet worden uitgezonden in het reclameblok net voor of net na kinderprogramma's.

ONDERAFDELING III

Sponsoring

Artikel 85

De bepalingen van deze onderafdeling zijn alleen van toepassing op televisiediensten, met uitzondering van artikel 91, dat eveneens van toepassing is op radiodiensten.

Artikel 86

Gesponsorde omroepdiensten en programma's moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° de inhoud en, in geval van lineaire uitzendingen, de programmering, worden nooit dusdanig beïnvloed door de sponsor dat daardoor de verantwoordelijkheid en de redactionele onafhankelijkheid van de omroeporganisatie worden aangetast;
- 2° ze sporen niet rechtstreeks aan tot aankoop of huur van goederen of diensten, in het bijzonder

door die goederen of diensten specifiek aan te prijzen;

- 3° de kijkers en de luisteraars worden duidelijk gewezen op het bestaan van een sponsoringovereenkomst. Gesponsorde programma's worden duidelijk als zodanig gekenmerkt door in het begin, tijdens, en/of op het einde van het programma of het programmaonderdeel op passende wijze de naam en/of het logo en/of een ander symbool van de sponsor, zoals een verwijzing naar zijn product(en) of dienst(en) of een onderscheidings-teken daarvan, te vermelden.

Als in de aankondigingsspot de sponsors vermeld worden, zal dat gebeuren overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid, 2° en 3°.

Artikel 87

De sponsorvermeldingen op de VRT mogen uitsluitend de naam van de sponsor, de handelsnaam, het logo, het product, de naam van het product, de dienst of de naam van de dienst bevatten. Klank- en beeldherkenningstekens van de sponsor of die verbonden zijn aan de sponsor zijn toegestaan, evenals imago-ondersteunende slogans van de sponsor of zijn producten of diensten.

De sponsorvermeldingen mogen uitsluitend ingevoegd worden in het begin en op het einde van het programma of van het programmaonderdeel. De vermelding mag geanimeerd zijn en mag niet langer dan vijf seconden per sponsor en tien seconden in totaal bedragen. Binnen een tijdsbestek van vijf minuten voor en na kinderprogramma's op de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap mag geen sponsorvermelding plaatsvinden.

Tijdens sportwedstrijden zijn sponsorvermeldingen op de VRT toegestaan bij het tonen van tijdsaanduidingen en de weergave van de stand.

Artikel 88

Omroepdiensten en programma's mogen niet worden gesponsord door ondernemingen waarvan de voornaamste activiteit bestaat in de vervaardiging of verkoop van sigaretten en andere tabaksproducten.

Artikel 89

Kinderprogramma's mogen niet worden gesponsord door ondernemingen waarvan de voornaamste activiteit bestaat in de vervaardiging of verkoop van alcoholhoudende dranken.

Artikel 90

Bij sponsoring van omroepdiensten of programma's door ondernemingen waarvan de activiteiten de vervaardiging of verkoop van geneesmiddelen en medische behandelingen omvatten, mag de naam of het imago van de onderneming worden aangeprezen, maar mogen geen specifieke geneesmiddelen of medische behandelingen worden aangeprezen die in België alleen op doktersvoorschrift verkrijgbaar zijn.

Artikel 91

Journaals en politieke informatieprogramma's mogen niet worden gesponsord.

Verkeersmeldingen, weerberichten of -voorspellingen en beursberichten worden niet beschouwd als vormen van programma's als vermeld in het eerste lid, mits ze duidelijk gescheiden zijn van het nieuwsprogramma.

Artikel 92

Het vermelden of vertonen van het logo van een sponsor is verboden tijdens kinderprogramma's.

ONDERAFDELING IV

Productplaatsing

Artikel 93

De bepalingen van deze onderafdeling zijn alleen van toepassing op televisiediensten.

Artikel 94

Productplaatsing is toegestaan ten aanzien van:

- 1° het opnemen of het verwijzen naar een product of dienst of een desbetreffend handelsmerk tegen betaling. In voorkomend geval is product plaatsing enkel toegestaan in (televisie)films, series,

sportprogramma's en lichte amusementsprogramma's, met uitzondering van kinderprogramma's;

- 2° goederen of diensten die gratis worden geleverd, zoals productiehulp en prijzen, met het oog op de opnemings ervan in een programma. In voorkomend geval is productplaatsing toegestaan in alle soorten programma's, behoudens in alle kinderprogramma's van de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Regering kan dit verbod uitbreiden tot de kinderprogramma's van de andere omroeporganisaties.

Artikel 95

§1. De programma's die productplaatsing bevatten, voldoen aan al de volgende voorwaarden:

- 1° de inhoud en, in geval van lineaire uitzendingen, de programmering ervan, worden nooit dusdanig beïnvloed dat de verantwoordelijkheid en de redactionele onafhankelijkheid van de omroeporganisatie worden aangetast;
- 2° ze sporen niet rechtstreeks aan tot aankoop of huur van goederen of diensten, in het bijzonder door die producten of diensten specifiek aan te prijzen;
- 3° het product of de dienst in kwestie krijgt geen overmatige aandacht;
- 4° als het programma in kwestie is geproduceerd of besteld door de omroeporganisatie zelf of door een aan hem verbonden onderneming, worden de kijkers duidelijk gewezen op de aanwezigheid van productplaatsing. Het programma in kwestie wordt in het begin en op het einde ervan, en als het na een reclamepauze wordt hervat, op passende wijze als zodanig aangeduid om verwarring bij de kijkers te voorkomen. De Vlaamse Regering kan daarover nadere regels bepalen.

§2. De voorwaarden van paragraaf 1 zijn van toepassing op programma's die na de inwerkingtreding van dit decreet zijn geproduceerd.

Artikel 96

Programma's mogen in geen geval productplaatsing bevatten voor:

- 1° tabaksproducten of sigaretten of ondernemingen waarvan de voornaamste activiteit in de productie of verkoop van sigaretten en andere tabaksproducten bestaat;
- 2° specifieke geneesmiddelen of medische behandelingen die in België alleen op voorschrift beschikbaar zijn.

HOOFDSTUK V

Recht van antwoord en recht van mededeling

Artikel 97

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op lineaire en niet-lineaire omroepdiensten.

AFDELING I

Recht van antwoord

Artikel 98

Eenieder heeft recht op informatie via radio en televisie.

Artikel 99

§1. Eenieder heeft ten aanzien van radio- en televisiediensten een recht van antwoord dat wordt uitgeoefend als vermeld in dit decreet.

§2. Met behoud van de toepassing van de andere rechtsmiddelen heeft elke natuurlijke persoon of rechtspersoon van wie de rechtmatige belangen, namelijk aanzien en reputatie, zijn aangetast door een onjuiste bewering tijdens de uitzending van een programma van een lineaire of niet-lineaire omroepdienst, het recht om een verzoek tot kosteloze opname van een antwoord in te dienen.

De verzoeker, vermeld in het eerste lid, kan het recht van antwoord met betrekking tot verschillende afleveringen van een programma die deel uitmaken van een reeks, in een keer uitoefenen.

Er behoeft evenwel geen antwoord te worden opgenomen als een van de personen, vermeld in artikel 101, §1, vrijwillig een bevredigende rechtzetting heeft aangebracht dan wel als tijdens de uitzending aan de verzoeker al een recht van weerwoord werd verleend. Als de verzoeker, vermeld in het eerste lid, die rechtzetting niet bevredigend acht en aan de voorwaarden, gesteld aan het recht van antwoord, voldoet, kan hij gebruikmaken van zijn recht van antwoord.

§3. Als de persoon, vermeld in §2, eerste lid, overleden is, komt het recht om een verzoek tot kosteloze opname van een antwoord in te dienen, toe aan alle bloedverwanten in de rechte lijn en aan de echtgenoot of de feitelijk of wettelijk samenwonende partner, of, bij ontstentenis, aan de naaste bloedverwanten. Dat recht wordt steeds eenmaal en door de meest gereede onder hen uitgeoefend. Als de termijn, vermeld in artikel 100, al aan het lopen is op de dag van het overlijden van de persoon, vermeld in §2, eerste lid, beschikken de rechthebbenden slechts over het resterende gedeelte van die termijn.

Artikel 100

Het verzoek, vermeld in artikel 99, wordt schriftelijk ingediend en binnen een termijn van een maand verzonden.

Indien het recht van antwoord betrekking heeft op een programma van een lineaire omroepdienst, begint deze termijn te lopen op de dag van de eerste uitzending.

Indien het recht van antwoord betrekking heeft op een programma van een niet-lineaire omroepdienst, begint deze termijn te lopen op de eerste dag dat het programma door de gebruiker kan opgevraagd worden.

In afwijking van het derde lid, en voor programma's van niet-lineaire omroepdiensten die reeds eerder lineair werden verdeeld, begint de termijn te lopen op het ogenblik van de eerste lineaire uitzending.

Artikel 101

§1. Het verzoek, vermeld in artikel 99, wordt toegezonden aan de hoofdredacteur of de eindredacteur

van het programma of aan elke persoon die het antwoord kan laten opnemen.

Op verzoek van de verzoeker verstrekt de omroeporganisatie onmiddellijk de nodige gegevens om de personen, vermeld in het eerste lid, te identificeren.

§2. Het verzoek bevat op straffe van onontvankelijkheid:

- 1° alle nauwkeurige inlichtingen op grond waarvan de identiteit van de omroeporganisatie, het programma in kwestie en de informatie waarop het antwoord betrekking heeft, kan worden vastgesteld;
- 2° het bewijs dat aan alle voorwaarden als vermeld in artikel 99, is voldaan;
- 3° voor natuurlijke personen, de identiteit, de woonplaats of verblijfplaats van de verzoeker; voor rechtspersonen, de naam en de zetel van de verzoeker, en de hoedanigheid van de persoon die het verzoek ondertekent; voor feitelijke verenigingen, de naam en de vestiging van de verzoeker, en de hoedanigheid van de persoon die het verzoek ondertekent;
- 4° de handtekening van de verzoeker; of voor rechtspersonen of feitelijke verenigingen, de handtekening van de persoon die in hun naam handelt;
- 5° het antwoord.

Artikel 102

De tekst van het antwoord wordt in dezelfde taal gesteld als de informatie die de aanleiding is geweest tot het verzoek.

Het antwoord moet rechtstreeks verband houden met de informatie die de aanleiding is geweest tot het verzoek.

Het antwoord mag niet beledigend of strijdig met de wetten of de goede zeden zijn en mag, tenzij dat strikt noodzakelijk is, geen derde in de zaak betrekken.

Artikel 103

De duur van het antwoord wordt beperkt tot wat strikt noodzakelijk is om te reageren op de informatie die de aanleiding is geweest tot het verzoek. Het

antwoord moet in ten hoogste drie minuten kunnen worden gelezen of mag uit ten hoogste 4500 typografische tekens bestaan.

Artikel 104

§1. Indien het recht van antwoord betrekking heeft op een programma van een lineaire omroepdienst, wordt het antwoord uiterlijk opgenomen in de eerstvolgende uitzending van hetzelfde programma na afloop van een termijn van twee werkdagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen, die ingaat op de dag waarop een van de personen, vermeld in artikel 101, §1, het antwoord ontvangt.

Als er binnen veertien kalenderdagen na de ontvangst van het verzoek geen uitzending van het programma gepland is, moet het antwoord binnen die termijn worden uitgezonden op een voor het publiek toegankelijk uitzenduur.

Indien het recht van antwoord betrekking heeft op een programma van een niet-lineaire omroepdienst, wordt het antwoord aan het betrokken programma vastgehecht, en dit na afloop van een termijn van twee werkdagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen, die ingaat op de dag waarop een van de personen, vermeld in artikel 101, §1, het antwoord ontvangt.

De verzoeker heeft in geen geval toegang tot de technische installaties die door de omroeporganisatie worden aangewend.

§2. Het antwoord moet in zijn geheel worden opgenomen, zonder tussenvoeging, op dezelfde wijze en in omstandigheden die zo veel mogelijk overeenstemmen met die waarin de informatie die de aanleiding is geweest tot het verzoek, is verspreid.

§3. Als een repliek of een commentaar op het opgenomen antwoord wordt gegeven, kan de persoon die om een recht van antwoord heeft verzocht, overeenkomstig de voorwaarden van dit decreet een nieuw recht van antwoord vorderen.

Artikel 105

§1. De afwijzing van een verzoek tot kosteloze opname van een antwoord wordt met een aangetekende brief aan de verzoeker meegedeeld binnen vier

werkdagen, te rekenen vanaf de dag waarop een van de personen, vermeld in artikel 101, §1, het antwoord ontvangt, en uiterlijk op de dag waarop de opname overeenkomstig artikel 104 zou moeten plaatsvinden.

De aangetekende brief, vermeld in het eerste lid, vermeldt de nauwkeurige redenen voor de weigering en de bepalingen van dit decreet waaraan niet is voldaan.

§2. Een van de personen, vermeld in artikel 101, §1, kan binnen de termijn, vermeld in §1, op dezelfde wijze een tegenvoorstel formuleren.

Als de verzoeker niet binnen vijftien kalenderdagen op het tegenvoorstel reageert, wordt dat laatste geacht aanvaard te zijn.

Een tegenvoorstel dat wordt opgestuurd met een aangetekende brief schorst de verplichting tot opname van een antwoord totdat de verzoeker het tegenvoorstel afwijst of aanneemt.

§3. Het te laat opnemen van een antwoord zonder dat daarbij overeenkomstig §1 en §2 een afwijzing of een tegenvoorstel is geweest, geeft recht op vergoeding van de door de rechter vast te stellen geleden schade.

Artikel 106

Met behoud van de mogelijkheid waarover de partijen beschikken om het geschil aan een bevoegd orgaan van de sector voor te leggen, behoren alle betwistingen die voortvloeien uit deze titel, tot de uitsluitende bevoegdheid van de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg, die zitting houdt zoals in kort geding.

De verzoeker moet de zaak bij de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg aanhangig maken binnen één maand, te rekenen vanaf de datum waarop het antwoord moest worden opgenomen, vanaf de datum waarop de afwijzing van de opname ter kennis is gebracht van de persoon die het verzoekschrift heeft ondertekend, vanaf de datum waarop het tegenvoorstel is afgewezen, of vanaf de datum waarop een opname heeft plaatsgevonden die niet overeenstemt met de bepalingen van dit decreet.

Als de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg beveelt dat een antwoord moet worden opgenomen, beslist hij ten gronde en in laatste aanleg.

Als het antwoord op de datum van de uitspraak niet is opgenomen, beveelt de rechter de opname ervan binnen de termijn en op de wijze die hij bepaalt, in voorkomend geval, onder verbeurte van een dwangsom.

De voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg kan de voorstellen van de partijen inwilligen die tot doel hebben de inhoud van het antwoord aan te passen.

Artikel 107

De personen, vermeld in artikel 101, §1, bewaren de dragers die de verspreide informatie bevatten, zolang een verzoek tot opname van een recht van antwoord wettelijk kan worden ingediend en, in voorkomend geval, totdat het geschil definitief is beslecht.

De personen, vermeld in artikel 101, §1, bewaren de drager die het recht van antwoord bevat gedurende dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum waarop het antwoord opgenomen werd en, in voorkomend geval, totdat het geschil definitief is beslecht.

AFDELING II

Recht van mededeling

Artikel 108

§1. Eenieder heeft ten aanzien van radio- en televisiediensten een recht van mededeling dat wordt uitgeoefend als vermeld in dit decreet.

§2. Met behoud van de toepassing van de andere rechtsmiddelen heeft elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die in een programma van omroeporganisatie als verdachte, beklaagde of beschuldigde bij naam is genoemd, herkenbaar in beeld is gebracht of impliciet is aangewezen, het recht om de kosteloze opname van een recht van mededeling te vragen.

In afwijking van het eerste lid hoeft er geen mededeling te worden opgenomen als een van de personen, vermeld in artikel 111, §1, vrijwillig een bevredigende mededeling heeft gedaan. Als de verzoeker die mededeling niet bevredigend acht, kan hij gebruikmaken van zijn recht van mededeling.

§3. Als de persoon, vermeld in §2, overleden is, komt het recht om een verzoek tot kosteloze opname van

een mededeling in te dienen toe aan alle bloedverwanten in de rechte lijn en aan de echtgenoot of de feitelijk of wettelijk samenwonende partner of, bij ontstentenis, aan de naaste bloedverwanten. Dat recht wordt slechts eenmaal en door de meest gereede onder hen uitgeoefend. Als de termijn, vermeld in artikel 110, loopt op de dag van het overlijden van de persoon, vermeld in paragraaf 2, beschikken de rechthebbenden slechts over het resterende gedeelte van die termijn.

Artikel 109

De tekst van de mededeling wordt in dezelfde taal gesteld als de informatie die de aanleiding is geweest tot het verzoek en bevat uitsluitend de volgende vermeldingen:

- 1° de identiteit van de persoon, vermeld in artikel 108, §2;
- 2° de verwijzing naar de mededeling, vermeld in artikel 108, §2, op grond waarvan het recht van mededeling opvorderbaar is;
- 3° de beslissing tot buitenvervolginstelling of tot vrijspraak van de verzoeker, de datum van de beslissing en de rechtbank die de beslissing heeft gewezen;
- 4° het gegeven dat tegen de voormelde beslissing geen verzet, hoger beroep of voorziening in cassatie mogelijk is.

Als de buitenvervolginstelling verkregen is ten gevolge van het verval van de strafvordering, is er geen recht van mededeling.

Artikel 110

Het verzoek, vermeld in artikel 108, wordt schriftelijk gedaan en binnen een termijn van drie maanden verzonden, te rekenen vanaf de dag waarop de beslissing tot buitenvervolginstelling of tot vrijspraak niet meer vatbaar is voor verzet, hoger beroep of voorziening in cassatie.

Artikel 111

§1. Het verzoek, vermeld in artikel 108, wordt toegezonden aan de hoofdredacteur of de eindredacteur

van het programma of aan elke persoon die het antwoord kan laten opnemen.

Op verzoek van de verzoeker verstrekt de omroeporganisatie onmiddellijk de juiste coördinaten van de persoon, vermeld in het eerste lid.

§2. Het verzoek bevat op straffe van onontvankelijkheid:

- 1° alle nauwkeurige inlichtingen op grond waarvan de identiteit van de lineaire omroeporganisatie, het programma in kwestie en de informatie waarop het verzoek tot de opname van het recht van mededeling betrekking heeft, kan worden vastgesteld;
- 2° voor natuurlijke personen, de identiteit, de woonplaats of de verblijfplaats van de verzoeker; voor rechtspersonen, de naam en de zetel van de verzoeker en de hoedanigheid van de persoon die het verzoek ondertekent;
- 3° de handtekening van de verzoeker; of voor rechtspersonen, van de persoon die in hun naam handelt;
- 4° de informatie, vermeld in artikel 109.

Het bewijs van de beslissing tot buitenvervolginstelling of tot vrijspraak, en een verklaring van de rechterlijke overheid waaruit blijkt dat tegen de beslissing geen beroep is ingesteld en dat ze niet meer vatbaar is voor verzet, hoger beroep of voorziening in cassatie, moeten worden bijgevoegd.

§3. Indien het recht van mededeling betrekking heeft op een programma van een lineaire omroepdienst, wordt de mededeling uiterlijk opgenomen in de eerstvolgende uitzending van het programma na afloop van een termijn van twee vrije werkdagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen, die ingaat op de dag waarop een van de personen, vermeld in paragraaf 1, het antwoord ontvangt.

Als er binnen veertien kalenderdagen na de ontvangst van het verzoek geen uitzending van het programma gepland is, moet de mededeling binnen die termijn worden uitgezonden op een voor het publiek toegankelijk uitzenduur.

Indien het recht van mededeling betrekking heeft op een programma van een niet-lineaire omroepdienst, wordt het antwoord aan het betrokken programma

vastgehecht, en dit na afloop van een termijn van twee vrije werkdagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen, die ingaat op de dag waarop een van de personen, vermeld in §1, het antwoord ontvangt.

Artikel 112

De termijnen, vermeld in dit decreet, met uitzondering van die welke vermeld worden in artikelen 104 en 110, worden berekend overeenkomstig artikel 52, eerste lid, en artikelen 53 en 54 van het Gerechtelijk Wetboek.

HOOFDSTUK VI

Recht op vrije informatiegaring en korte nieuwsverslagen

Artikel 113

Elke lineaire omroeporganisatie van of die erkend is door de Vlaamse Gemeenschap of aangemeld is bij de Vlaamse Regulator voor de Media, heeft het recht op vrije informatiegaring. Dat recht houdt in:

- 1° de vrije toegang tot evenementen waarop exclusieve uitzendrechten zijn verleend, voor zover het evenement plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voor zover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar activiteiten beschouwd kan worden als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° het recht om opnamen te maken, voor zover de evenementen waarop exclusieve uitzendrechten zijn verleend, plaatsvinden in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voor zover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar activiteiten beschouwd kan worden als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap;
- 3° het recht op korte nieuwsverslagen.

Met behoud van de toepassing van de bepalingen van dit decreet is het recht op vrije informatiegaring van toepassing op de aanbieders van lineaire omroepdiensten die ressorteren onder de bevoegdheid van de andere gemeenschappen en van de andere lidstaten van de Europese Unie.

Artikel 114

Het recht van vrije toegang en opname kan door de organisator alleen in een uitzonderlijk geval, en uitsluitend om redenen van veiligheid beperkt worden. In dat geval moet de organisator voorrang geven aan de aanbieders van lineaire omroepdiensten die exclusieve uitzendrechten hebben verworven. Als er geen aanbieders van lineaire omroepdiensten zijn die exclusieve uitzendrechten hebben verworven, moet voorrang worden verleend aan de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap of aan de aanbieders van lineaire omroepdiensten, vermeld in artikel 153, 2°.

Artikel 115

De korte nieuwsverslagen zijn uitsluitend toegestaan in journaals en regelmatig geprogrammeerde actualiteitenprogramma's.

De secundaire lineaire omroeporganisatie bepaalt autonoom de inhoud van de korte nieuwsverslagen.

Artikel 116

De duur van de korte nieuwsverslagen is beperkt tot de tijd die nodig is om de noodzakelijke informatie over het evenement uit te zenden en mag in totaal niet meer dan drie minuten klank- en/of beeldmateriaal van het evenement bevatten.

Specifiek voor competities mag het korte nieuwsverslag van een competitiespeeldag per sporttak binnen een journaal nooit langer zijn dan zes minuten. Voor een actualiteitenprogramma mag de duur niet langer zijn dan vijftien minuten. Specifieke voorwaarden kunnen door de Vlaamse Regering uitgewerkt worden.

Artikel 117

§1. De secundaire lineaire omroeporganisatie heeft in beginsel het recht om eigen opnamen te maken met respect voor de materiële voorrang van de omroeporganisaties die exclusieve uitzendrechten hebben verworven.

Voor sportevenementen is dat recht beperkt tot het maken van beelden in de marge van het evenement. Die beperking is echter niet van toepassing als de exclusiviteitshouders een inbreuk plegen op het recht,

vermeld in §2, eerste lid. Als de exclusiviteitshouders hun exclusieve uitzendrecht op een evenement niet uitoefenen, kunnen de secundaire lineaire omroeporganisaties gratis beelden van het evenement maken.

§2. De secundaire lineaire omroeporganisatie heeft het recht om tegen een billijke vergoeding te beschikken over de opnamen en/of signalen van de exclusiviteitshouders met het oog op korte nieuwsverslagen.

Voor korte nieuwsverslagen in journaals wordt de vergoeding bepaald op basis van de gemaakte technische kosten. Voor korte nieuwsverslagen in actualiteitenprogramma's kan ook rekening worden gehouden met de uitzendrechten.

§3. Bij overname van het signaal en/of de opnamen kiest de secundaire lineaire omroeporganisatie vrij de klanken of de beeldfragmenten waarmee hij zijn korte nieuwsverslagen stoffeert. Voor de klank bij de beeldfragmenten wordt alleen omgevingsgeluid doorgegeven.

Artikel 118

Bij overname van het signaal en/of de opnamen moet de secundaire lineaire omroeporganisatie het logo van de exclusiviteitshouders als bronvermelding zichtbaar presenteren tijdens de korte nieuwsverslagen.

Artikel 119

§1. In geval van overname van het signaal en/of van de opnamen van de exclusiviteitshouders mag de secundaire lineaire omroeporganisatie de korte nieuwsverslagen brengen zodra de exclusiviteitshouders het evenement geheel of gedeeltelijk, en al dan niet rechtstreeks, een eerste keer hebben uitgezonden.

Als de secundaire lineaire omroeporganisatie zelf de opnamen heeft gemaakt, mag het tijdstip van uitzending vrij gekozen worden.

§2. De korte nieuwsverslagen mogen niet heruitgezonden worden los van de actuele gebeurtenis, tenzij er een directe band bestaat tussen de inhoud ervan en een andere actuele gebeurtenis.

De korte nieuwsverslagen mogen heruitgezonden worden in overzichtsprogramma's.

§3. De korte nieuwsverslagen mogen in het archief bewaard worden, maar mogen alleen heruitgezonden worden onder de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2.

§4. Het is toegestaan dat dezelfde programma's waarin korte nieuwsverslagen volgens de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk, zijn verwerkt, en die de omroeporganisatie lineair heeft uitgezonden, eveneens door dezelfde omroeporganisatie op aanvraag worden aangeboden.

Artikel 120

De betrokken partijen kunnen in onderling overleg afwijken van de bepalingen, vermeld in artikelen 116 tot 119.

Artikel 121

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de exclusiviteitscontracten die gesloten zijn voor 1 januari 1998.

TITEL III

Radiodiensten

HOOFDSTUK I

Particuliere lineaire radio-omroeporganisaties

AFDELING I

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 122

Lineaire radio-omroeporganisaties behoren tot een van de volgende categorieën:

- 1° landelijke radio-omroeporganisaties;
- 2° regionale radio-omroeporganisaties;
- 3° lokale radio-omroeporganisaties;

4° andere radio-omroeporganisaties.

Artikel 123

Onder de voorwaarden van dit hoofdstuk kunnen lineaire radio-omroeporganisaties erkend worden door de Vlaamse Regering of moeten ze aangemeld worden bij de Vlaamse Regulator voor de Media.

De volgende radio-omroeporganisaties komen in aanmerking voor de erkenning, vermeld in het eerste lid:

- 1° landelijke radio-omroeporganisaties;
- 2° regionale radio-omroeporganisaties;
- 3° lokale radio-omroeporganisaties.

Artikel 124

De lineaire radio-omroeporganisaties moeten in het Nederlands uitzenden. Uitzonderingen daarop kunnen worden toegestaan door de Vlaamse Regering.

De programma's van de lineaire radio-omroeporganisaties worden gerealiseerd op hun eigen verantwoordelijkheid.

Artikel 125

De lineaire radio-omroeporganisaties moeten onafhankelijk zijn van een politieke partij.

Artikel 126

Journaals van lineaire radiodiensten worden onder leiding en verantwoordelijkheid van een hoofdredacteur verzorgd. De redactionele onafhankelijkheid wordt gewaarborgd en in een redactiestatuut vastgelegd.

AFDELING II

Uitzendingen via frequentiemodulatie en amplitudemodulatie

ONDERAFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 127

De landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties worden erkend door de Vlaamse Regering.

De landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties beschikken over een of meer FM- of AM-frequenties.

Artikel 128

Landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties zenden binnen het aan hen toegewezen zendgebied in FM of in AM uit. Hun omroepprogramma's kunnen worden doorgegeven via de kabelomroepnetwerken, digitaal via etheromroepnetwerken, via satellietomroepnetwerken of via het internet.

De Vlaamse Regering stelt het FM- en AM-frequentieplan op, keurt het goed en bepaalt hoeveel landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties kunnen worden erkend. Op basis van die frequentieplannen verleent de Vlaamse Regering de erkenningen.

De Vlaamse Regulator voor de Media verleent de zendvergunningen aan de erkende landelijke, regionale of lokale radio-omroeporganisaties.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan de erkende landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties, met het oog op een optimalisering van het verzorgingsgebied, verplichten om hun zendinstallatie te

verplaatsen of om een gemeenschappelijke zendinstallatie te gebruiken.

Artikel 129

De erkenningen voor landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties worden verleend voor negen jaar, met ingang van de datum van de ondertekening van het besluit dat de erkenning inhoudt.

Als de landelijke, regionale of lokale radio-omroeporganisatie negen maanden na de beslissing tot erkenning nog niet uitzendt, kan de erkenning door de Vlaamse Regulator voor de Media ambtshalve worden ingetrokken.

Ten minste een jaar voor het vervallen van de erkenning moet een nieuwe erkenningsaanvraag worden ingediend. Als de Vlaamse Regering geen beslissing heeft genomen zes maanden voor de erkenning vervalt, wordt de erkenning stilzwijgend verlengd voor een periode van een jaar, met behoud van de toepassing van de andere bepalingen van dit hoofdstuk.

Met behoud van de toepassing van de andere bepalingen van dit decreet worden erkenningen als landelijke, regionale of lokale radio-omroep die verkregen zijn voor een frequentie die tijdens een lopende erkenningsperiode vrijgekomen is, alleen toegekend voor de resterende duur van de lopende erkenningsperiode.

Artikel 130

De zendinstallaties van de landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties liggen in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en in het verzorgingsgebied van de landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisatie. De verplaatsing van de zendinstallaties is toegestaan, voor zover die inpasbaar is in het frequentieplan en nadat de aanpassing van de zendvergunning is goedgekeurd door de Vlaamse Regulator voor de Media.

De landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties gebruiken een technische uitrusting die conform de wettelijke en decretale voorschriften is, en ze houden zich aan de bepalingen van de zendvergunning. Ze aanvaarden het onderzoek naar de werking ter plaatse door de aangestelde ambtenaren.

Artikel 131

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor het indienen van de erkenningsaanvragen, en de termijnen voor het onderzoeken en afhandelen van het dossier. De Vlaamse Regering kan een door de kandidaten te betalen inschrijvingsgeld, en een vergoeding voor het behoud van de erkenning en de zendvergunning, met inbegrip van de te verstrekken financiële waarborg, bepalen.

Bij de procedure voor het indienen van een erkenningsaanvraag voor een landelijke, regionale of lokale radio-omroeporganisatie wordt gebruikgemaakt van een standaardformulier, opgemaakt door de Vlaamse Regering. Een vergunde lokale radio-omroeporganisatie betaalt geen inschrijvingsgeld bij een oproep tot kandidaatstelling voor lokale radio-omroeporganisaties.

ONDERAFDELING II

Landelijke radio-omroeporganisaties

Artikel 132

De landelijke radio-omroeporganisaties hebben tot taak een verscheidenheid van programma's te brengen, inzonderheid inzake informatie en ontspanning, en zenden uit voor de hele Vlaamse Gemeenschap.

Samenwerking met de radio-omroep van de Vlaamse Gemeenschap, met andere regionale en lokale radio-omroeporganisaties, of met andere landelijke radio-omroeporganisaties mag niet leiden tot gestructureerde eenvormigheid in het programmabeleid.

Het gelijk en gelijktijdig uitzenden van radioprogramma's, ongeacht de duur, door landelijke radio-omroeporganisaties of door die omroepen samen met de radio-omroep van de Vlaamse Gemeenschap of met andere regionale en lokale radio-omroeporganisaties is verboden. Samenwerking met het oog op het opzetten van eenmalige grote acties, zoals caritatieve acties, of bij uitzonderlijke gebeurtenissen, zoals verslaggeving over grote evenementen of belangrijke gebeurtenissen, houdt geen gestructureerde eenvormigheid in en is dus wel toegestaan.

Artikel 133

§1. Om erkend te worden en te blijven, moeten de landelijke radio-omroeporganisaties voldoen aan het volgende:

1° de voorwaarden, vermeld in artikelen 124, 125, 126 en 130;

2° de volgende voorwaarden:

- a) de landelijke radio-omroeporganisaties worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon. Het maatschappelijke doel van de rechtspersoon is het verzorgen van radioprogramma's. De landelijke radio-omroeporganisaties kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van hun maatschappelijke doel, voor zover die activiteiten samenvallen of verband houden met de omroepactiviteiten. De leden van de raad van bestuur bekleden geen politiek mandaat en zijn geen beheerder of bestuurder van de openbare omroeporganisatie of van een andere rechtspersoon die een landelijke radio-omroeporganisatie beheert;
- b) de rechtspersoon, vermeld in punt a), exploiteert niet meer dan twee landelijke radio-omroeporganisaties. Rechtstreekse of onrechtstreekse bindingen tussen landelijke radio-omroeporganisaties leiden er niet toe dat een onderneming of rechtspersoon zeggenschap uitoefent over meer dan twee landelijke radio-omroeporganisaties;
- c) de landelijke radio-omroeporganisaties zenden minstens vier journaals per dag uit die een verscheidenheid aan onderwerpen bevatten. Journaals en informatieve programma's worden verzorgd door een eigen redactie die hoofdzakelijk bestaat uit erkende beroepsjournalisten. Voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk;
- d) in de programmaopbouw moet een Nederlandstalig muzikaanbod gegarandeerd worden. De Vlaamse Regering kan daartoe aanvullende bepalingen vastleggen in een besluit.

§2. De Vlaamse Regering legt aanvullende kwalificatiecriteria op en kent aan elk van die criteria een weging toe.

De aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in het eerste lid, hebben betrekking op:

1° de concrete invulling van het programma-aanbod en het zendschema, in het bijzonder de verscheidenheid in de programmering;

2° de media-ervaring;

3° het financiële plan;

4° het businessplan;

5° de technische (zend)infrastructuur.

Artikel 134

§1. De landelijke radio-omroeporganisaties houden zich, nadat ze een erkenning hebben gekregen en voor de volledige duur van de erkenning, aan de door hen ingediende offerte, aan de basisvoorwaarden en aan de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 133, in overeenstemming waarmee de Vlaamse Regering de erkenning heeft uitgereikt.

§2. De landelijke radio-omroeporganisaties die, nadat ze de erkenning hebben verkregen, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens, vermeld in de door hen ingediende offerte, waardoor wordt afgeweken van de basisvoorwaarden en van de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 133, in het bijzonder wat de algemene programmering betreft, brengen de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte. Die kennisgeving wordt conform artikel 214 gedaan.

Wijzigingen die betrekking hebben op de informatieve programma's, de statuten of de aandeelhoudersstructuur, worden aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd. Bij de beoordeling van de wijzigingen houdt de Vlaamse Regering inzonderheid rekening met het in stand houden van het pluralisme en van de diversiteit in het radiolandschap.

ONDERAFDELING III

Regionale radio-omroeporganisaties

Artikel 135

De regionale radio-omroeporganisaties hebben tot taak een verscheidenheid van programma's te brengen, inzonderheid inzake informatie uit de regio, culturele, sportieve en andere evenementen uit de regio en ontspanning, met de bedoeling binnen hun verzorgingsgebied de communicatie onder de bevolking te bevorderen en bij te dragen tot de algemene sociale en culturele ontwikkeling van de regio. Ze zenden uit voor maximaal één provincie.

De regionale radio-omroeporganisaties kunnen met de regionale lineaire televisieomroeporganisaties alleen samenwerken op het vlak van het maken van programma's, informatiegaring en reclamewerving.

Artikel 136

§1. Om erkend te worden en te blijven, moeten de regionale radio-omroeporganisaties aan het volgende voldoen:

1° de voorwaarden, vermeld in artikelen 124, 125, 126 en 130;

2° de volgende voorwaarden:

- a) de regionale radio-omroeporganisaties worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon. Het maatschappelijke doel van de rechtspersoon bestaat in het verzorgen van radioprogramma's. De regionale radio-omroeporganisaties kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van hun maatschappelijke doel. De leden van de raad van bestuur bekleden geen politiek mandaat en zijn geen beheerder of bestuurder van de openbare omroeporganisatie of van een andere rechtspersoon die een landelijke of regionale radio-omroeporganisatie beheert;
- b) de rechtspersoon, vermeld in punt a), exploiteert niet meer dan twee particuliere regionale radio-omroeporganisaties. Rechtstreekse of onrechtstreekse bindingen tussen regionale of landelijke radio-omroeporganisaties leiden er

niet toe dat een onderneming of rechtspersoon zeggenschap uitoefent of kan uitoefenen over meer dan twee regionale of landelijke radio-omroeporganisaties;

- c) de regionale radio-omroeporganisaties zenden minstens vier journaals per dag uit die een verscheidenheid aan onderwerpen uit de regio bevatten. Journaals en informatieve programma's worden verzorgd door een eigen redactie. Voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk. De regionale radio-omroeporganisaties kunnen voor het nationale en internationale nieuws een beroep doen op een redactie die door haar redactiestatuut voldoende waarborgen biedt inzake journalistieke deontologie, onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid.

§2. De Vlaamse Regering legt aanvullende kwalificatiecriteria op en kent aan elk van die criteria een weging toe.

De aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in het eerste lid, hebben betrekking op:

- 1° de concrete invulling van het programma-aanbod en het zendschema, in het bijzonder de verscheidenheid in de programmering;
- 2° de media-ervaring, in het bijzonder de radio-ervaring die aanwezig is bij de participanten in de rechtspersoon;
- 3° het financiële plan;
- 4° het businessplan;
- 5° de technische (zend)infrastructuur.

Artikel 137

§1. De regionale radio-omroeporganisaties houden zich, nadat ze een erkenning hebben gekregen en voor de volledige duur van de erkenning, aan de door hen ingediende offerte, aan de basisvoorwaarden en aan de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 136, in overeenstemming waarmee de Vlaamse Regering de erkenning heeft uitgereikt.

§2. De regionale radio-omroeporganisaties die, nadat ze de erkenning hebben verkregen, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens, vermeld in de door hen

ingediende offerte, waardoor wordt afgeweken van de basisvoorwaarden en van de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 136, in het bijzonder wat de algemene programmering betreft, brengen de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte. Die kennisgeving wordt conform artikel 214 gedaan.

Wijzigingen die betrekking hebben op de informatieve programma's, de statuten of de aandeelhoudersstructuur, worden aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd. Bij de beoordeling van die wijzigingen houdt de Vlaamse Regering inzonderheid rekening met het in stand houden van het pluralisme en van de diversiteit in het radiolandschap.

Artikel 138

De regionale radio-omroeporganisaties kunnen onafhankelijk of binnen een samenwerkingsverband met andere regionale radio-omroeporganisaties opereren.

Een samenwerkingsverband dat bestaat uit alle regionale radio-omroeporganisaties en opgericht is in de vorm van een rechtspersoon die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 133, §1, kan door de Vlaamse Regering worden erkend als landelijke radio-omroeporganisatie.

Vanaf de datum van erkenning door de Vlaamse Regering als landelijke radio-omroeporganisatie zijn de bepalingen van onderafdeling II op het samenwerkingsverband van toepassing.

In afwijking van artikel 129, eerste lid, vervalt de erkenning van de regionale radio-omroeporganisaties die deelnemen aan dat samenwerkingsverband, vanaf de datum van erkenning door de Vlaamse Regering van het samenwerkingsverband als landelijke radio-omroeporganisatie.

In afwachting van een nieuwe zendvergunning, uitgereikt door de Vlaamse Regulator voor de Media, en in afwijking van artikel 188, §1, tweede lid, dragen de regionale radio-omroeporganisaties in kwestie hun zendvergunning over aan het samenwerkingsverband dat erkend is als landelijke radio-omroeporganisatie.

ONDERAFDELING IV

Lokale radio-omroeporganisaties

Artikel 139

De lokale radio-omroeporganisaties hebben tot taak een verscheidenheid van programma's te brengen, inzonderheid inzake informatie uit het verzorgingsgebied en ontspanning, met de bedoeling binnen het verzorgingsgebied de communicatie onder de bevolking of de doelgroep te bevorderen. Ze zenden uit voor een stad, een deel van een stad, een gemeente, een beperkt aantal aaneensluitende gemeenten, of een welbepaalde doelgroep.

De lokale radio-omroeporganisaties kunnen onafhankelijk opereren of samenwerken met andere lokale radio-omroeporganisaties binnen de Vlaamse Gemeenschap. Samenwerking met de radio-omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap, de landelijke radio-omroeporganisaties en de regionale radio-omroeporganisaties mag niet leiden tot gestructureerde eenvormigheid in het programmabeleid.

Samenwerking met andere lokale radio-omroeporganisaties mag er niet toe leiden dat meer dan zestig lokale radio-omroeporganisaties in een samenwerkingsverband verenigd worden.

Samenwerking met het oog op het opzetten van eenmalige grote acties, zoals caritatieve acties, of bij uitzonderlijke evenementen of belangrijke gebeurtenissen, houdt geen gestructureerde eenvormigheid in en is dus wel toegestaan.

Met behoud van de toepassing van artikel 140 is samenwerking met andere lokale radio-omroeporganisaties op alle terreinen mogelijk.

Mits de bepalingen van dit hoofdstuk en de overige erkenningsvoorwaarden strikt nageleefd worden, en met toepassing van de procedure, vermeld in artikel 145, zijn lokale radio-omroeporganisaties vrij om samenwerkingsverbanden op te richten, te beëindigen, en erin of eruit te stappen.

Samenwerkingsverbanden zoals bedoeld in dit artikel worden minimaal veertien kalenderdagen voor de start ervan aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media. Die aanmelding gebeurt conform artikel 214.

Artikel 140

Om erkend te worden en te blijven, moeten de lokale radio-omroeporganisaties voldoen aan:

1° de voorwaarden, vermeld in artikelen 124, 125, 126 en 130;

2° de volgende basisvoorwaarden:

- a) de lokale radio-omroeporganisaties worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon. Het maatschappelijke doel van de rechtspersoon bestaat hoofdzakelijk in het verzorgen van radioprogramma's in het toegekende verzorgingsgebied. De lokale radio-omroeporganisaties kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijke doel;
- b) de rechtspersoon, vermeld in punt a), exploiteert niet meer dan een particuliere radio-omroeporganisatie;
- c) de lokale radio-omroeporganisaties brengen dagelijks een aanbod van lokale informatie met aandacht voor de aankondiging en verslaggeving van sociaal-culturele, sportieve, economische en politieke gebeurtenissen in het verzorgingsgebied. De dagprogrammering van de lokale radio-omroeporganisatie bevat minstens drie journaals, die gericht zijn op het verzorgingsgebied. Voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk. Elk journaal bevat ook lokale onderwerpen. Als een lokale radio-omroeporganisatie met andere radio-omroeporganisaties samenwerkt, mag die samenwerking in geen geval als gevolg hebben dat de onafhankelijkheid van de berichtgeving in het gedrang komt. De lokale radio-omroeporganisaties kunnen voor het nationale en internationale nieuws een beroep doen op een redactie die door haar redactiestatuut voldoende waarborgen biedt inzake journalistieke

deontologie, onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid.

Lokale radio-omroeporganisaties mogen voor wat betreft de lokale journaals samenwerken met andere lokale radio-omroeporganisaties voor zover samenwerkende radio-omroeporganisaties zich bevinden binnen verzorgingsgebieden die gelijk zijn aan de verzorgingsgebieden van de regionale televisieomroeporganisaties;

- d) de lokale radio-omroeporganisaties delen de volgende informatie mee: de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de aanwezige infrastructuur, de statuten, de financiële structuur en het financiële plan, het programma-aanbod, het redactiestatuut, het uitzendschema, de naam van de eindredacteur, de medewerkers van de radio-omroeporganisatie, met inbegrip van hun radio-ervaring en hun statuut. Elke latere wijziging wordt zonder verwijl aan de Vlaamse Regulator voor de Media meegedeeld.

Artikel 141

De Vlaamse Regering verleent de erkenning op basis van de volgende criteria: de concrete invulling van de informatie over het eigen verzorgingsgebied in het programma-aanbod en de aantoonbare en beschreven band die is opgebouwd met de lokale gemeenschap.

De Vlaamse Regering kan met betrekking tot die twee criteria aanvullende voorwaarden voor erkenning opleggen.

Met behoud van de toepassing van het vierde en vijfde lid vragen de lokale radio-omroeporganisaties die, nadat ze de erkenning hebben verkregen, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens, vermeld in de door hen ingediende offerte, die betrekking hebben op de informatieve programma's, de statuten of hun aandeelhoudersstructuur, de goedkeuring aan de Vlaamse Regering om die wijzigingen door te voeren.

De lokale radio-omroeporganisaties die, nadat ze de erkenning hebben verkregen, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens, vermeld in de door hen ingediende offerte, waardoor wordt afgeweken van de algemene programmering, of waardoor wordt toegetreden tot, wordt overgestapt naar of uit een

samenwerkingsverband met andere lokale radio-omroeporganisaties wordt gestapt, maken daarvan melding bij de Vlaamse Regulator voor de Media. Die melding wordt conform artikel 214 gedaan.

Mits alle relevante bepalingen uit deze titel worden nageleefd, kunnen de lokale radio-omroeporganisaties de aangemelde wijziging doorvoeren tien werkdagen na de verzending van de melding.

AFDELING III

Andere radio-omroeporganisaties

Artikel 142

Particuliere radio-omroeporganisaties die hun omroepprogramma's uitsluitend via een kabel-, ethernetwerk of via het internet doorgeven, worden andere radio-omroeporganisaties genoemd en brengen de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte.

Artikel 143

Het maatschappelijk doel van die omroeporganisaties bestaat in het verzorgen van radioprogramma's via een kabelomroepnetwerk, een etheromroepnetwerk, een satellietomroepnetwerk of via het internet. Ze kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.

Artikel 144

§1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van deze afdeling, radiodiensten aanbieden, voor zover:

- 1° de omroeporganisatie is opgericht als een rechtspersoon en onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt;
- 2° de omroeporganisatie voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikelen 124, 125 en 126.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media moet minimaal veertien kalenderdagen voor het starten van de dienst op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van deze diensten.

Die kennisgeving wordt conform artikel 214 gedaan.

De kennisgeving moet minstens de volgende informatie bevatten: de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de wijze waarop het programmasignaal wordt verspreid, en de statuten.

Voor elk afzonderlijk omroepprogramma wordt een nieuwe kennisgeving verricht.

Elke latere wijziging van die informatie, inzonderheid elke wijziging in de raad van beheer of de raad van bestuur van de omroeporganisatie, wordt zonder verwijl aan de Vlaamse Regulator voor de Media medegedeeld.

§3. De kennisgeving, vermeld in paragraaf 2, is niet vereist voor erkende landelijke, regionale en lokale radio-omroeporganisaties die hun programma's via een kabelomroepnetwerk, etheromroepnetwerk, satellietomroepnetwerk of via internet doorgeven.

HOOFDSTUK II

Particuliere niet-lineaire radio-omroeporganisaties

Artikel 145

§1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, niet-lineaire radiodiensten aanbieden, voor zover hij is opgericht als een rechtspersoon en valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Het maatschappelijk doel van niet-lineaire radio-omroeporganisaties bestaat in het aanbieden van niet-lineaire radiodiensten op aanvraag. De aanbieders kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media moet minimaal veertien kalenderdagen voor het starten van de dienst op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een niet-lineaire radiodienst. Die kennisgeving wordt conform artikel 214 gedaan. De kennisgeving moet minstens de volgende informatie bevatten: de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de wijze waarop het programmasignaal wordt verspreid, en de statuten.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de nader te verstrekken gegevens die de kennisgeving moet bevatten en welke latere wijzigingen in die gegevens aan de Vlaamse Regulator voor de Media moeten worden meegedeeld.

TITEL IV

Televisiediensten

HOOFDSTUK I

Bepalingen die gelden voor alle televisiediensten

AFDELING I

Toegang tot televisiediensten voor personen met een visuele of auditieve handicap

Artikel 146

De Vlaamse Regering neemt de nodige maatregelen om televisiediensten toegankelijk te maken voor personen met een visuele of auditieve handicap.

AFDELING II

Het uitzenden van cinematografische werken

Artikel 147

Aanbieders van televisiediensten mogen geen cinematografische werken uitzenden buiten de met de houders van rechten overeengekomen tijdvakken.

AFDELING III

Evenementenregeling

Artikel 148

§1. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van evenementen die worden geacht van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn en die, om die reden, niet op een exclusieve basis zodanig mogen worden uitgezonden dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op

televisie kan volgen via de basispakketten van de verschillende dienstenverdelers.

Om na te gaan of een evenement beantwoordt aan de voorwaarden van paragraaf 1 wordt rekening gehouden met de volgende elementen:

- 1° het evenement heeft een belangrijke algemene nieuws waarde en ontlokt een brede interesse bij het publiek;
- 2° het evenement vindt plaats in het kader van een belangrijke internationale competitie of is een wedstrijd waaraan de nationale ploeg, een Belgisch clubteam of een of meer Belgische sportlui deelnemen;
- 3° het evenement behoort tot een belangrijke sportdiscipline en heeft een belangrijke culturele waarde in de Vlaamse Gemeenschap;
- 4° het evenement wordt traditioneel uitgezonden via kosteloze televisie en haalt hoge kijkcijfers in zijn categorie.

De Vlaamse Regering bepaalt of die evenementen via volledige of gedeeltelijke rechtstreekse verslaggeving of, waar nodig of passend om objectieve redenen van algemeen belang, via volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving beschikbaar moeten zijn.

§2. De televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de aanbieders van televisiediensten mogen de door hen verworven exclusieve rechten niet op zodanige wijze uitoefenen dat een belangrijk deel van het publiek in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap de door die andere lidstaat aangewezen evenementen niet op televisie in het basispakket van een dienstenverdelers kan volgen via volledige of gedeeltelijke rechtstreekse verslaggeving of, waar nodig of passend om objectieve redenen van openbaar belang, via volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving, zoals door die andere lidstaat is bepaald.

AFDELING IV

De bevordering van Europese producties

Artikel 149

De televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties streven ernaar om het grootste gedeelte van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd te reserveren voor Europese producties.

Een aanzienlijk deel ervan moet worden besteed aan Nederlandstalige Europese producties.

De Vlaamse Regering kan ter uitvoering van lid 1 en lid 2 quota opleggen.

Artikel 150

De televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties streven ernaar om ten minste tien procent van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd te besteden aan Europese producties die vervaardigd zijn door van de televisieomroeporganisaties onafhankelijke producenten.

Een aanzienlijk deel ervan moet worden besteed aan recente producties. Dat zijn producties die binnen een periode van vijf jaar nadat ze gemaakt zijn, worden uitgezonden.

Er moet voldoende ruimte worden gemaakt voor recente Nederlandstalige Europese producties.

De Vlaamse Regering kan ter uitvoering van leden 1, 2 en 3 quota opleggen.

Artikel 151

De televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties bezorgen elk jaar voor 31 maart aan de Vlaamse Regulator voor de Media een verslag over de wijze waarop aan de bepalingen van artikelen 149 en 150 is voldaan. De Vlaamse Regulator voor de Media maakt die gegevens openbaar.

Artikel 152

De niet-lineaire televisieomroeporganisaties promoten, voor zover dat haalbaar is en met passende middelen gebeurt, de vervaardiging van en de toegang tot Europese producties. Een dergelijke promotie kan onder meer betrekking hebben op een financiële bijdrage van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de vervaardiging van en de verwerving van rechten op Europese producties, of op het aandeel en/of de prominente aanwezigheid van Europese produc-

ties in de door de niet-lineaire televisiedienst aangeboden programmacatalogus.

Een aanzienlijk deel van de promotiemiddelen, vermeld in het eerste lid, moet worden besteed aan Nederlandstalige Europese producties.

De Vlaamse Regering kan de mogelijke middelen en maatregelen, vermeld in het eerste lid, vastleggen.

HOOFDSTUK II

Particuliere lineaire televisiediensten

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 153

Tot de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties behoren:

1° regionale televisieomroeporganisaties;

2° private televisieomroeporganisaties.

Artikel 154

Onder de voorwaarden, vermeld in deze afdeling, worden particuliere lineaire televisieomroeporganisaties erkend door de Vlaamse Regering of aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media. Om erkend te worden, moeten ze worden opgericht als een privaatrechtelijke rechtspersoon en moeten ze onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure voor het verkrijgen van de erkenning en voor de wijze van kennisgeving.

Artikel 155

De particuliere lineaire televisieomroeporganisaties hebben als maatschappelijk doel het verzorgen van programma's. Ze mogen alle handelingen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van hun doel.

AFDELING II

De private televisieomroeporganisaties

Artikel 156

Private televisieomroeporganisaties moeten aangemeld worden bij de Vlaamse Regulator voor de Media. De kennisgeving wordt minimaal veertien kalenderdagen voor de start van het aanbieden van de lineaire televisiediensten gedaan.

De kennisgeving wordt conform artikel 214 gedaan en moet minstens de volgende informatie bevatten: alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de televisiedienst in kwestie, de statuten, de financiële structuur, en een duidelijke omschrijving van de te leveren dienst.

Na de kennisgeving moet elke wijziging van de informatie, vermeld in het tweede lid, door de private omroeporganisatie in kwestie zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Regulator voor de Media worden meegedeeld.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de kennisgevingen die de private televisieomroeporganisaties moeten naleven.

Artikel 157

Voor elk omroepprogramma is een kennisgeving vereist.

Private televisieomroeporganisaties die een omroepprogramma aanbieden dat uitsluitend bestaat uit telewinkelprogramma's, en private televisieomroeporganisaties die een omroepprogramma aanbieden dat uitsluitend bestaat uit zelfpromotie, maken daarvan uitdrukkelijk melding in de kennisgeving.

Artikel 158

Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, private lineaire televisiediensten aanbieden, voor zover:

- 1° de aanbieder van lineaire televisiediensten is opgericht als een privaatrechtelijke rechtspersoon en onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt;

- 2° het maatschappelijk doel van de privaatrechtelijke rechtspersoon bestaat in het aanbieden van lineaire televisiediensten, met uitsluiting van het aanbieden van lineaire omroepdiensten als vermeld in artikel 160. De private omroeporganisaties kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel;

- 3° de private omroeporganisatie onafhankelijk is van een politieke partij;

- 4° de uitzendingen onder de redactionele eindverantwoordelijkheid staan van het personeel;

- 5° de private omroeporganisatie in het Nederlands uitzendt, behoudens afwijkingen, toe te staan door de Vlaamse Regering.

Artikel 159

Als private televisieomroeporganisaties journaals en duidingsprogramma's brengen, moeten die worden verzorgd door een eigen redactie. De redactionele onafhankelijkheid wordt gewaarborgd en in een redactiestatuut vastgelegd.

AFDELING III

De regionale televisieomroeporganisaties

Artikel 160

Een regionale televisieomroeporganisatie heeft als taak regionale informatie te brengen met de bedoeling binnen het verzorgingsgebied, dat aan de regionale televisieomroeporganisaties door de Vlaamse Regering krachtens artikel 163 wordt toegewezen, de communicatie onder de bevolking en tussen de overheden en de bevolking te bevorderen en bij te dragen tot de algemene sociale en culturele ontwikkeling van de regio.

Onder regionale informatie worden onder meer journaals, achtergrondinformatie, debatten, verkiezingsuitzendingen en serviceprogramma's verstaan.

In het kader van de taakomschrijving van regionale televisieomroeporganisaties, vermeld in het eerste lid, kan de regionale televisieomroeporganisatie zendtijd ter beschikking stellen van regionale actoren, maar

ze blijft wel zelf verantwoordelijk voor de uitzendingen.

Artikel 161

De regionale televisieomroeporganisaties mogen pas programma's verzorgen nadat ze daartoe door de Vlaamse Regering zijn erkend.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor het verkrijgen van de erkenning, alsook mogelijke nadere maatregelen bij de bepaling van het verzorgingsgebied.

Artikel 162

Met het oog op de erkenning bezorgen de regionale televisieomroeporganisaties alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de omroeporganisatie in kwestie, de statuten, de financiële structuur, het programma-aanbod en het uitzendschema aan de Vlaamse Regering.

Na de erkenning moet elke fundamentele wijziging van de informatie, vermeld in het eerste lid, door de omroeporganisatie in kwestie zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Regering worden meegedeeld.

Artikel 163

De Vlaamse Regering bakent maximaal elf verzorgingsgebieden af, waaronder het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Binnen een verzorgingsgebied kan door de Vlaamse Regering slechts aan een regionale televisieomroeporganisatie een erkenning worden verleend.

Een regionale televisieomroeporganisatie verzorgt de programma's uitsluitend in het aan haar toegewezen verzorgingsgebied. De beperking tot het toegewezen verzorgingsgebied geldt niet voor de verspreiding van programma's van regionale televisieomroeporganisaties als die binnen een digitaal pakket worden aangeboden, en voor de verspreiding van de journaals van regionale televisieomroeporganisaties.

Artikel 164

Om erkend te worden en te blijven, moeten de regionale televisieomroeporganisaties voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° de vorm hebben van een vereniging zonder winstoogmerk, waarvan de beheerders geen beheerder mogen zijn van een andere vereniging die een regionale televisieomroeporganisatie in eigendom heeft of beheert;
- 2° de maatschappelijke zetel en de exploitatiezetel liggen in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en meer bepaald binnen hun verzorgingsgebied;
- 3° het maatschappelijk doel van de vereniging is beperkt tot het uitsluitend verzorgen van regionale programma's;
- 4° één vereniging exploiteert niet meer dan één regionale omroepdienst;
- 5° de regionale televisieomroeporganisaties zijn onafhankelijk van een politieke partij, een beroepsvereniging of een organisatie met een commercieel doel;
- 6° de regionale televisieomroeporganisaties zenden uit in het Nederlands, behoudens afwijkingen die door de Vlaamse Regering worden toegestaan;
- 7° de regionale televisieomroeporganisaties zenden eigen programma's uit. In de eigen programma's streven de regionale televisieomroeporganisaties ernaar om de uitdrukkingsmogelijkheden van de plaatselijke bevolking te ontwikkelen en haar deelname eraan aan te moedigen. Met eigen programma's worden programma's of programmaonderdelen bedoeld die ofwel door eigen personeel ofwel in opdracht en onder eindverantwoordelijkheid van het personeel van de regionale televisieomroeporganisatie worden uitgewerkt en gerealiseerd;
- 8° het omroepprogramma van de regionale televisieomroeporganisaties heeft voor ten minste

tachtig procent betrekking op het eigen regionale verzorgingsgebied;

- 9° voor de journaals is een hoofdredacteur verantwoordelijk. De redactionele onafhankelijkheid wordt gewaarborgd en in een redactiestatuut vastgelegd. Voor zijn nieuwsvoorziening kan de regionale televisieomroeporganisatie een beroep doen op samenwerkingsverbanden. De voorwaarden daarvoor worden door de Vlaamse Regering bepaald;
- 10° de regionale televisieomroeporganisaties bezorgen jaarlijks een werkingsverslag en een financieel verslag. De Vlaamse Regulator voor de Media en meer bepaald de daartoe aangestelde ambtenaren kunnen alle noodzakelijke documenten opvragen en ter plaatse onderzoeken of de erkenningsvoorwaarden worden nageleefd.

Artikel 165

§1. De duur van de erkenning als regionale televisieomroeporganisatie bedraagt negen jaar. De erkenning kan worden verlengd met perioden van negen jaar op verzoek van de aanvrager. Dat verzoek wordt conform artikel 214 uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van de lopende erkenningstermijn ingediend.

De Vlaamse Regering moet, als ze de erkenning niet wil verlengen, uiterlijk een jaar voor het verstrijken van de erkenningstermijn de regionale televisieomroeporganisatie daarvan op de hoogte brengen met een aangetekende brief, die gericht is aan de voorzitter van de raad van bestuur op het adres van de maatschappelijke zetel.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media kan op ieder ogenblik de erkenning als regionale televisieomroeporganisatie schorsen of intrekken, als de bepalingen van deze afdeling of de uitvoeringsbepalingen ervan niet worden nageleefd.

§3. De Vlaamse Regering kan, als de regionale televisieomroeporganisatie daarom verzoekt, de behandeling van de opschorting of intrekking van de erkenning maximaal drie maanden schorsen om de omroeporganisatie in kwestie de kans te geven aan alle voorschriften te voldoen. Na verloop van die periode wordt de behandeling van het dossier hervat als de grond daartoe nog voorhanden is.

Artikel 166

De algemene vergadering van de regionale televisieomroeporganisatie wordt representatief samengesteld. Daarbij wordt rekening gehouden met politieke, sociale, culturele, levensbeschouwelijke en regionale criteria.

Elke bestuurlijke overheid die gesitueerd is binnen het verzorgingsgebied en financieel bijdraagt in de jaarlijkse werkingskosten, kan deel uitmaken van de algemene vergadering van de regionale televisieomroeporganisatie.

Artikel 167

De raad van bestuur van de regionale televisieomroeporganisatie moet representatief worden samengesteld en mag voor niet meer dan een vijfde bestaan uit leden die:

- 1° een politiek mandaat uitoefenen;
- 2° een leidinggevende functie of de functie van bestuurder uitoefenen in een beroepsvereniging van werkgevers of werknemers;
- 3° een leidinggevende functie of de functie van bestuurder uitoefenen in een pers-, advertentie- of reclamebedrijf, bij de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap of bij een particuliere omroeporganisatie die zich richt tot de hele Vlaamse Gemeenschap;
- 4° een leidinggevende functie of de functie van bestuurder uitoefenen bij een aanbieder van een kabelomroepnetwerk.

In geen geval mogen de leden van de raad van bestuur deel uitmaken van een college van burgemeester en schepenen, een bestendige deputatie, de Vlaamse Regering, de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of de federale regering.

Artikel 168

Elke wijziging in de raad van bestuur en de algemene vergadering van de regionale televisieomroeporganisatie moet worden meegedeeld aan de Vlaamse Regulator voor de Media.

HOOFDSTUK III

Particuliere niet-lineaire televisiediensten

Artikel 169

Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, niet-lineaire televisiediensten aanbieden, als:

- 1° de entiteit die deze aanbiedt opgericht is als een privaatrechtelijke rechtspersoon en onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt;
- 2° het maatschappelijk doel van de privaatrechtelijke rechtspersoon bestaat in het verzorgen van niet-lineaire televisiediensten, inzonderheid op digitale wijze. De rechtspersoon kan alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van zijn maatschappelijk doel.

De niet-lineaire televisieomroeporganisaties kunnen, al dan niet tegen betaling, geheel of gedeeltelijk gecoördineerd uitzenden en zijn onafhankelijk van een politieke partij.

De niet-lineaire televisieomroeporganisaties zenden minstens in het Nederlands uit, behoudens uitzonderingen toe te staan door de Vlaamse Regering.

Artikel 170

De Vlaamse Regulator voor de Media moet minimaal veertien kalenderdagen voor het starten van de dienst op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een niet-lineaire televisiedienst.

De kennisgeving wordt conform artikel 214 gedaan en moet minstens de volgende informatie bevatten: alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de televisiedienst in kwestie, de statuten, en een duidelijke omschrijving van de te leveren dienst.

De Vlaamse Regering bepaalt de nader te verstrekken gegevens die de kennisgeving moet bevatten, als ook de latere wijzigingen in die gegevens die aan de Vlaamse Regulator voor de Media moeten worden meegedeeld.

Als de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hun aanbod uitbreiden met een nieuw soort dienst, moeten ze een afzonderlijke kennisgeving verrichten.

Na de kennisgeving moet elke wijziging in de informatie, vermeld in het eerste lid, door de niet-lineaire televisieomroeporganisatie in kwestie zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Regulator voor de Media worden meegedeeld.

Artikel 171

De Vlaamse Regulator voor de Media kan de dienstenverdelers of de netwerkoperaatoren verplichten het doorgeven van een niet-lineaire televisiedienst te schorsen of te staken als die niet-lineaire televisiedienst een inbreuk maakt op, of een ernstig risico inhoudt voor:

- 1° de openbare orde, in het bijzonder de preventie van, het onderzoek naar, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten, waaronder de bescherming van minderjarigen en de bestrijding van het aanzetten tot haat wegens ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit en van schendingen van de menselijke waardigheid ten aanzien van individuen;
- 2° de bescherming van de volksgezondheid;
- 3° de openbare veiligheid, met inbegrip van het waarborgen van de nationale veiligheid en defensie.

Als de niet-lineaire televisieomroeporganisatie, vermeld in het eerste lid, onder de bevoegdheid van een andere lidstaat van de Europese Unie valt, moet de Vlaamse Regulator voor de Media vooraleer het doorgeven van de niet-lineaire televisiedienst te laten schorsen of staken:

- 1° de Europese Commissie en de lidstaat van de Europese Unie, onder wiens bevoegdheid de niet-lineaire televisieomroeporganisatie valt, kennis geven van het voornemen om het doorgeven van de niet-lineaire televisiedienst te laten schorsen of staken;
- 2° de lidstaat van de Europese Unie, onder wiens bevoegdheid de niet-lineaire televisieomroeporganisatie valt, verzoeken om maatregelen te nemen. De Vlaamse Regulator voor de Media kan het doorgeven van de niet-lineaire televisiedienst pas laten schorsen of staken als de lidstaat van de Europese Unie niet of onvoldoende op het verzoek van de Vlaamse Regulator voor de Media is ingegaan.

In urgente gevallen kan de Vlaamse Regulator voor de Media afwijken van het tweede lid. In dat geval moet het bevel tot schorsing of staking van het doorgeven van niet-lineaire televisiediensten op zo kort mogelijke termijn ter kennis worden gebracht van de Europese Commissie en van de lidstaat van de Europese Unie onder wiens bevoegdheid de niet-lineaire televisieomroeporganisatie valt, met opgave van de redenen van urgentie.

De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing onverminderd eventuele rechtszaken, met inbegrip van het vooronderzoek en van handelingen die verricht zijn in het kader van een strafrechtelijk onderzoek.

DEEL IV

Dienstenverdelers

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 172

Iedere dienstenverdelers die in de Vlaamse Gemeenschap een aanbod van omroepdiensten op de markt brengt, brengt minimaal veertien kalenderdagen voor het starten van de dienst de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte. De kennisgeving wordt conform artikel 214 gedaan.

De kennisgeving omvat ten minste de identificatie van de rechtspersoon, het dienstenaanbod met de contractuele voorwaarden voor het opnemen van de diensten, en het elektronische communicatienetwerk dat gebruikt wordt om die diensten door te geven.

De Vlaamse Regering bepaalt de nader te verstrekken gegevens die de kennisgeving moet bevatten en de latere wijzigingen in die gegevens die aan de Vlaamse Regulator voor de Media moeten worden meegedeeld.

Artikel 173

De bepalingen van dit deel zijn niet van toepassing op de dienstenverdelers die door middel van een collectieve antenne als vermeld in artikel 192, hun diensten aanbieden.

Artikel 174

Dienstenverdelers maken ten minste de volgende informatie gemakkelijk, rechtstreeks en permanent toegankelijk voor de afnemers van hun diensten:

- 1° de naam van de dienstenverdelers;
- 2° het geografische adres waar de dienstenverdelers gevestigd is;
- 3° nadere gegevens die een snel contact en een rechtstreekse en effectieve communicatie met de dienstenverdelers mogelijk maken, met inbegrip van zijn elektronisch postadres;
- 4° als een dienstenverdelers in een handelsregister of een vergelijkbaar openbaar register is ingeschreven: het ondernemingsnummer, inschrijvingsnummer, en in voorkomend geval het btw-nummer;
- 5° de aard en de inhoud van de diensten die hij verdeelt.

Artikel 175

Dienstenverdelers maken commerciële communicatie die deel uitmaakt van hun dienst duidelijk als zodanig herkenbaar. De bepalingen van afdeling II, III, IV, deel III, titel II, hoofdstuk IV, zijn van toepassing op de commerciële communicatie die dienstenverdelers brengen in hun eigen diensten aan de abonnees.

Dienstenverdelers nemen alle redelijke technische maatregelen om ervoor te zorgen dat de toegang van minderjarigen tot omroepdiensten die hun lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling ernstig zouden kunnen aantasten, beperkt kan worden, of dat hun aanbod dergelijke diensten niet bevat en brengen de afnemers van hun diensten van deze maatregelen op de hoogte. Die verplichting is van toepassing

op alle omroepdiensten in hun aanbod, en op de elektronische programmagids of andere audiovisuele of tekstgebaseerde informatie die deel uitmaakt van hun dienstverlening.

Artikel 176

Het is een dienstenverdelers toegestaan via het elektronische communicatienetwerk dat hij gebruikt, een elektronische programmagids aan te bieden.

Dienstenverdelers kunnen door de Vlaamse Regulator voor de Media verplicht worden, als dat noodzakelijk is om de toegang van eindgebruikers tot gespecificeerde digitale omroepdiensten te waarborgen, toegang tot de applicatieprogramma-interfaces en elektronische programmagidsen aan te bieden tegen billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

De Vlaamse Regering kan voorwaarden opleggen voor de installatie van, de toegang tot en de presentatie van elektronische programmagidsen die gebruikt worden in het kader van de digitale omroepprogramma's, als dat noodzakelijk is om de toegang van de eindgebruiker te verzekeren tot een aantal duidelijk gespecificeerde digitale omroepprogramma's die beschikbaar zijn in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 177

De dienstenverdelers bezorgen jaarlijks een werkingsverslag, met vermelding van de aandeelhoudersstructuur, het aantal abonnees en de doorgegeven omroepprogramma's, en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders, aan de Vlaamse Regulator voor de Media.

Artikel 178

De dienstenverdelers kunnen niet aansprakelijk gesteld worden voor de door de omroeporganisaties doorgegeven informatie of voor het verschaffen van toegang tot die informatie, noch voor de op verzoek van de omroeporganisatie opgeslagen informatie, op voorwaarde dat aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° in geval van lineaire en niet-lineaire diensten wijzigt de dienstenverdelers de doorgegeven informatie van de omroeporganisaties niet;

2° in geval van niet-lineaire diensten ligt het initiatief om de informatie door te geven niet bij de dienstenverdelers;

3° in geval van niet-lineaire diensten wordt de ontvanger van de doorgegeven informatie in verband met die diensten niet door de dienstenverdelers bepaald.

Het eerste lid doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van de Vlaamse Regulator voor de Media om in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet te eisen dat de dienstenverdelers een inbreuk beëindigt of voorkomt.

Artikel 179

De dienstenverdelers die gebruik maakt van een ether-omroepnetwerk of een entiteit die daar zeggenschap over uitoefent, kan niet meer dan een derde van de digitale capaciteit van dat netwerk die bestemd is voor gebruik met dezelfde technologie, exclusief verwerven.

TITEL II

Doorgiftmogelijkheden en doorgifteverplichtingen

Artikel 180

§1. De dienstenverdelers die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om omroepprogramma's te ontvangen, bieden hun diensten aan overeenkomstig de bepalingen van artikel 181.

De lineaire omroepprogramma's, vermeld in artikel 181, §1 en §2, moeten, met het oog op het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit in het aanbod van omroepdiensten, onverkort en in hun geheel worden aangeboden.

§2. Dienstenverdelers die hun diensten aanbieden over netwerken die niet voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om omroepprogramma's te ontvangen, kunnen de omroepprogramma's doorgeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 182.

§3. De netwerken, vermeld in §1, eerste lid, worden ten minste om de drie jaar, op advies van de Vlaamse

Regulator voor de Media, vastgelegd door Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering legt die netwerken een eerste maal vast in het kalenderjaar dat volgt op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, en kan die bepaling herzien nadat minstens één jaar verstreken is, en vervolgens elk jaar.

Artikel 181

§1. De dienstenverdelers, vermeld in artikel 180, §1, eerste lid, moeten, op het ogenblik dat de volgende lineaire omroepprogramma's worden uitgezonden, ze in hun geheel verdelen in hun basisaanbod:

- 1° de omroepprogramma's van de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° het omroepprogramma van de regionale televisieomroeporganisatie. Dat wordt kosteloos, gelijktijdig en onverkort doorgegeven binnen het verzorgingsgebied van die regionale televisieomroeporganisatie. De kosteloosheid slaat zowel op de aanvoer als op het doorgeven van het omroepprogramma;
- 3° twee radio- en twee televisieomroepprogramma's van de openbare omroeporganisatie van de Franse Gemeenschap en het radio-omroepprogramma van de Duitstalige Gemeenschap;
- 4° twee radio-omroepprogramma's en de televisieomroepprogramma's van de Nederlandse openbare omroeporganisatie.

De Vlaamse Gemeenschap is geen vergoeding verschuldigd aan de dienstenverdelers voor de verplichte doorgifte van de bovenvermelde omroepprogramma's.

§2. De Vlaamse Regering kan, op advies van de Vlaamse Regulator voor de Media, beslissen dat nog andere omroepprogramma's van lineaire omroeporganisaties onder die doorgifteverplichting vallen, mits die omroeporganisaties voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° ze brengen een volwaardig journaal dat verzorgd wordt door een eigen redactie die hoofdzakelijk bestaat uit erkende beroepsjournalisten;
- 2° ze zorgen voor een gevarieerd, divers en pluralistisch aanbod, dat onder meer informatieve en cul-

turele programma's bevat en ten minste voor een bepaald percentage bestaat uit Nederlandstalige programma's;

- 3° ze ondertitelen een bepaald percentage van de programma's voor doven en slechthorenden.

De Vlaamse Regering bepaalt de percentages, vermeld in het eerste lid, 2° en 3°.

§3. De dienstenverdelers, vermeld in artikel 180, §1, eerste lid, mogen op het ogenblik dat de volgende omroepprogramma's worden uitgezonden, ze in hun geheel verdelen:

- 1° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende of bij de Vlaamse Regulator voor de Media aangemelde omroeporganisaties die niet onder paragraaf 1 vallen;
- 2° de niet-lineaire omroepprogramma's van de omroeporganisatie, vermeld in paragraaf 1;
- 3° digitale radio-omroepprogramma's van de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap, en radio-omroepprogramma's van de erkende of aangemelde radio-omroeporganisaties, waarbij voor de erkende radio-omroeporganisaties de bepalingen van de zendvergunningen, in casu het verzorgingsgebied voor landelijke, lokale en regionale radio-omroeporganisaties, worden gerespecteerd;
- 4° omroepprogramma's van alle door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale televisieomroeporganisaties als die omroepprogramma's binnen een aanvullend dienstenaanbod tegen betaling worden aangeboden;
- 5° omroepprogramma's van de omroeporganisaties van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die niet onder de toepassing van paragraaf 1 vallen, en die gericht zijn op de gehele Gemeenschap;
- 6° omroepprogramma's van omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap vallen;
- 7° mits vooraf toestemming wordt verleend door de Vlaamse Regulator voor de Media, die in dat verband voorwaarden kan opleggen, de omroep-

programma's van omroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§4. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van de doorgifte van nieuwe omroepprogramma's. De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging en de vermelding van het land dat bevoegd is voor de omroeporganisatie.

Artikel 182

De dienstenverdelers die gebruikmaken van het netwerk van aanbieders van elektronische communicatienetwerken, van wie het netwerk niet voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen, mogen de volgende omroepprogramma's doorgeven:

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende of bij de Vlaamse Regulator voor de Media aangemelde omroeporganisaties;
- 3° omroepprogramma's van de openbare omroeporganisaties van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België;
- 4° omroepprogramma's van de omroeporganisaties van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich richten tot de gehele gemeenschap;
- 5° omroepprogramma's van de omroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap;
- 6° mits de Vlaamse Regulator voor de Media, die in dat verband voorwaarden kan opleggen, voorafgaandelijk toestemming verleent, de omroepprogramma's omroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van de doorgifte van nieuwe omroepprogramma's. De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging en

de vermelding van het land dat bevoegd is voor de omroeporganisatie.

Artikel 183

Het is een dienstenverdelers verboden andere omroepprogramma's door te geven dan die waarvan de doorgifte krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van de Vlaamse Regulator voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Een dienstenverdelers mag zelf een analoog en twee digitale kanalen gebruiken als hij die hoofdzakelijk gebruikt om informatie te verstrekken over de omroepprogramma's en de diensten die hij doorgeeft of aanbiedt en over de moeilijkheden die de werking van de dienst beïnvloeden.

DEEL V

Netwerken

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 184

De Vlaamse Regulator voor de Media bepaalt de relevante markten en de geografische omvang ervan voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en -diensten.

Artikel 185

§1. Na elke bepaling van de relevante geografische markten voert de Vlaamse Regulator voor de Media een analyse van die markten uit om te bepalen of ze daadwerkelijk concurrerend zijn.

§2. Als de Vlaamse Regulator voor de Media vaststelt dat een relevante markt daadwerkelijk concurrerend is, kan hij geen enkele van de verplichtingen, vermeld in artikel 187, opleggen of handhaven.

§3. Als de Vlaamse Regulator voor de Media vaststelt dat een relevante markt niet daadwerkelijk concur-

rerend is, gaat hij na welke ondernemingen op die markt een aanmerkelijke marktmacht hebben, en legt hij waar passend aan die ondernemingen een of meer van de verplichtingen, vermeld in artikel 187, op.

Een onderneming wordt geacht een aanmerkelijke marktmacht als vermeld in het eerste lid, te hebben als ze, alleen of samen met andere ondernemingen, een economische kracht bezit die haar in staat stelt zich in belangrijke mate onafhankelijk van haar concurrenten, klanten en consumenten te gedragen. Voor elke relevante markt publiceert de Vlaamse Regulator voor de Media de lijst van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, met vermelding van de verplichtingen die met toepassing van het eerste lid aan elk van die ondernemingen zijn opgelegd.

Artikel 186

De verplichtingen, vermeld in artikel 187, worden niet opgelegd aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met een aanmerkelijke marktmacht.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regulator voor de Media die verplichtingen toch opleggen aan:

- 1° ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht als dat noodzakelijk is om aan internationale verbintenissen te voldoen;
- 2° alle ondernemingen die de toegang tot eindgebruikers controleren, als dat noodzakelijk is om eind-tot-eindverbindingen te waarborgen.

Aanbieders van elektronische communicatienetwerken kunnen door de Vlaamse Regulator voor de Media verplicht worden, als dat noodzakelijk is om de toegang van eindgebruikers tot gespecificeerde digitale omroepdiensten te waarborgen, toegang tot applicatieprogramma-interfaces en elektronische programmagidsen aan te bieden tegen billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

Artikel 187

§1. De Vlaamse Regulator voor de Media kan aan elke onderneming met aanmerkelijke marktmacht

een of meer van de volgende verplichtingen opleggen:

- 1° verplichtingen tot transparantie met betrekking tot interconnectie of toegang. De Vlaamse Regulator voor de Media preciseert in dat verband welke informatie beschikbaar moet worden gesteld, hoe gedetailleerd ze moet zijn en op welke wijze ze moet worden gepubliceerd;
- 2° verplichtingen inzake non-discriminatie met betrekking tot interconnectie of toegang;
- 3° verplichtingen tot het voeren van gescheiden boekhoudingen met betrekking tot bepaalde met interconnectie of toegang verband houdende activiteiten;
- 4° de verplichting te goeder trouw te onderhandelen met ondernemingen die vragen om toegang tot het elektronische communicatienetwerk;
- 5° de verplichting om in te gaan op redelijke verzoeken tot toegang tot en gebruik van bepaalde netwerkonderdelen en bijbehorende faciliteiten;
- 6° verplichtingen inzake het terugverdienen van kosten en prijscontrole, inclusief onder meer verplichtingen inzake kostenoriëntering van prijzen en kostentoerekeningssystemen inzake efficiënte kosten en inzake mededingingsbeperkende tarieven.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits de Europese Commissie toestemming verleent, kan de Vlaamse Regulator voor de Media andere verplichtingen opleggen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht dan de verplichtingen, vermeld in het eerste lid. De Vlaamse Regulator voor de Media kan aan de verplichtingen, vermeld in het eerste lid, 4°, 5° en 6°, voorwaarden verbinden met betrekking tot billijkheid, redelijkheid en opportuniteit.

§2. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden op de aard van het geconstateerde probleem gebaseerd en proportioneel toegepast.

§3. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden in voorkomend geval opgelegd na openbare raadpleging en in samenwerking met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van andere lidstaten. De Vlaamse

Regering bepaalt de procedure en de voorwaarden van de openbare raadpleging.

TITEL II

Bepalingen over zendvergunningen voor het gebruik van frequenties

Artikel 188

§1. Niemand mag zendapparatuur gebruiken zonder een schriftelijke zendvergunning die uitgereikt is door de Vlaamse Regulator voor de Media.

De zendvergunning is persoonlijk en mag aan een derde pas worden overgedragen na het schriftelijke akkoord van de Vlaamse Regulator voor de Media.

§2. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van paragraaf 4 mag de Vlaamse Regulator voor de Media uitsluitend een zendvergunning toekennen aan lineaire omroeporganisaties en aan etheromroepnetwerken. De Vlaamse Regulator voor de Media kan ook naar aanleiding van evenementen en voor experimenten in het teken van het uittesten van nieuwe technologieën een tijdelijke vergunning uitreiken voor de duur van het evenement.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen, of het intrekken van de zendvergunningen.

De zendvergunning geldt voor de duur van de erkenning van de landelijke, regionale of lokale radio-omroeporganisatie of van het etheromroepnetwerk. Het opschorten of intrekken van die erkenning heeft het opschorten of het intrekken van de zendvergunning tot gevolg.

§4. De vergunningen, vermeld in paragraaf 1, zijn niet vereist voor de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Regering stelt die omroep de frequenties ter beschikking die hij nodig heeft.

Artikel 189

De Vlaamse Regering kan specifieke politieverordeningen vaststellen die de omroeporganisaties en de

aanbieders van een etheromroepnetwerk aanbelangen.

Artikel 190

De Vlaamse Regering bepaalt de specifieke technische voorschriften van de vergunningen, vermeld in artikel 188.

Artikel 191

De Vlaamse Regering stelt het bedrag vast dat moet worden betaald door de titularissen van de vergunningen voor de dekking van de kosten voor de uitreiking of wijziging van of voor het toezicht op de vergunningen, vermeld in artikel 188. Ze bepaalt de betalingsvoorwaarden van deze rechten.

TITEL III

Het aanbieden van kabelomroepnetwerken

Artikel 192

De bepalingen van deze titel zijn niet van toepassing op de oprichting en de exploitatie van een collectieve antenne die uitsluitend bestemd is voor houders van eindontvangtoestellen die verblijven in:

- 1° kamers of appartementen van hetzelfde gebouw of in gegroepeerde woningen van instellingen die behoren tot de volksgezondheids- of welzijnssector;
- 2° hetzelfde gebouw met maximaal vijftig kamers of appartementen;
- 3° woningen die op initiatief van een vennootschap of een instelling die de sociale woningbouw bevordert, tot een gemeenschappelijk geheel gegroepeerd zijn, als het niet gaat om meer dan vijftig woningen;
- 4° gegroepeerde woningen waarvan het aantal niet groter dan vijftig is;
- 5° caravans of op percelen van hetzelfde kampeerterrein.

Artikel 193

Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, een kabelomroepnetwerk aanbieden, als hij voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijke rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een kabelomroepnetwerk in het Vlaamse Gewest. De aanbieders van kabelomroepnetwerken kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel;
- 2° in de boekhouding een onderscheid maken tussen de activiteiten in het kader van de aanleg en de exploitatie van het kabelomroepnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten zijn toegekend, anderzijds;
- 3° jaarlijks voor 30 juni aan de Vlaamse Regulator voor de Media een werkingsverslag, met vermelding van de aandeelhoudersstructuur, het aantal abonnees en de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders, voorleggen;
- 4° beschikken over de nodige technische infrastructuur of een technisch investeringsplan en een financieel plan ter zake voorleggen.

De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf, conform artikel 214, op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een kabelomroepnetwerk of van de overdracht ervan aan derden. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens die kennisgeving aan de Vlaamse Regulator voor de Media moet bevatten en kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het netwerk in kwestie, niet-discriminerend, proportioneel en transparant. Elke latere wijziging van de informatie in de kennisgeving wordt zonder verwijl aan de Vlaamse Regulator voor de Media meegedeeld.

Artikel 194

De Vlaamse Regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betref-

fende de aanleg en de exploitatie van de kabelomroepnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de kabelomroepnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse Regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 195

§1. De aanbieders van kabelomroepnetwerken hebben het recht de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelomroepnetwerken op hun kosten, op of onder de pleinen, wegen, straten, paden, waterlopen en vaarten die deel uitmaken van het openbaar domein, te laten aanleggen en te onderhouden op voorwaarde dat ze zich gedragen naar de wetten en besluiten van het openbaar domein en dat ze de bestemming ervan eerbiedigen.

Alvorens dat recht uit te oefenen, onderwerpt de belanghebbende aanbieder van een kabelomroepnetwerk het plan van de plaats en de bijzonderheden van de aanleg van de geleidingen aan de goedkeuring van de overheid van wie het openbaar domein afhangt. Die overheid beslist binnen twee maanden, te rekenen vanaf de datum waarop het plan werd ingezonden. Ze brengt de belanghebbende aanbieder van een kabelomroepnetwerk op de hoogte van haar beslissing. Nadat die termijn verstreken is, geldt het stilzwijgen van de overheid als goedkeuring. In geval van blijvende onenigheid wordt beslist bij besluit van de Vlaamse Regering.

De openbare overheden hebben in elk geval het recht om de inrichting of het plan van aanleg, alsook de daarmee verband houdende werkzaamheden, later op hun onderscheiden domein te doen wijzigen. De kosten van die werkzaamheden zijn voor rekening van de aanbieder van het kabelomroepnetwerk als de wijzigingen opgelegd zijn om een van de volgende redenen:

- 1° met het oog op de openbare veiligheid;
- 2° tot behoud van het natuur- en stedenschoon;
- 3° in het belang van de wegen, waterlopen, vaarten of een openbare dienst;
- 4° als gevolg van een verandering die de aangelanden aan de toegangen tot de eigendommen langs de gebruikte wegen hebben aangebracht.

In andere gevallen zijn ze voor rekening van de overheid die de wijzigingen oplegt. De overheid mag vooraf een kostenbegroting eisen en, in geval van onenigheid, zelf de werkzaamheden laten uitvoeren.

§2. De aanbieders van kabelomroepnetwerken hebben ook het recht om voor de aanleg van de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelomroepnetwerken op blijvende wijze steunen en ankers aan te brengen op muren en gevels die uitgeven op de openbare weg en hun kabels in open en onbebouwde grond aan te leggen of zonder vasthechting of aanraking boven particuliere eigendommen te laten doorgaan.

De werkzaamheden mogen pas beginnen nadat aan de eigenaars, volgens de gegevens van het kadaster, aan de huurders en de bewoners een behoorlijk aangeetoonde schriftelijke kennisgeving is bezorgd.

Als de aanbieder van een kabelomroepnetwerk het voornemen heeft kabels, bovengrondse lijnen en bijbehorende uitrustingen aan te leggen, op te ruimen of er werkzaamheden aan uit te voeren, streeft hij naar overeenstemming met degene op wiens eigendom steun wordt genomen of wiens eigendom wordt overspannen of overschreden, over de plaats en de wijze van uitvoering van de werkzaamheden.

De uitvoering van de werkzaamheden heeft geen buitenbezitstelling tot gevolg. Het plaatsen van steunen en ankers op muren of gevels mag de eigenaar niet hinderen in zijn recht om zijn goed af te breken of te herstellen.

De ondergrondse kabels en steunen die in een open en onbebouwde grond geplaatst zijn, moeten op verzoek van de eigenaar worden weggenomen als die zijn recht om te bouwen of te omheinen uitoefent. De kosten van het wegnemen zijn ten laste van de aanbieder van het kabelomroepnetwerk.

De eigenaar moet evenwel ten minste twee maanden voor het begin van de werkzaamheden, vermeld in het vierde en het vijfde lid, de aanbieder van het kabelomroepnetwerk daarvan op de hoogte brengen.

§3. De aanleg en de uitvoering van alle andere werken aan de kabels, bovengrondse lijnen en bijbehorende uitrustingen in, tegen en op gebouwen en in en op gronden die daarbij behoren, voor de aansluitingen op de infrastructuur in die gebouwen, moeten worden gedoogd door de eigenaar en de rechthebbende,

tenzij ze bereid zijn de meerkosten van een tegenvoorstel te dragen.

§4. Als takken of wortels redelijkerwijze hinderlijk zijn voor de aanleg, het onderhoud of de exploitatie van kabels, bovengrondse lijnen en bijbehorende uitrustingen, moet de eigenaar of de rechthebbende ze, op verzoek van de aanbieder van een kabelomroepnetwerk, inkorten.

Als de eigenaar of de rechthebbende het verzoek gedurende een maand zonder gevolg heeft gelaten, mag de aanbieder van een kabelomroepnetwerk zelf overgaan tot het inkorten.

De kosten van het inkorten zijn ten laste van:

1° de eigenaar of de rechthebbende, als de bomen of beplantingen zich op zijn privé-eigendom bevinden en hun takken of wortels hinderlijk zijn voor kabels, bovengrondse lijnen en bijbehorende uitrustingen:

- a) die zich in of boven het openbaar domein bevinden;
- b) die zich in of boven zijn privé-eigendom bevinden en die dienstig zijn voor zijn aansluiting;

2° de aanbieder van een kabelomroepnetwerk, in de overige gevallen.

§5. Als de aanbieder van een kabelomroepnetwerk werkzaamheden uitvoert, is hij ertoe gehouden het goed te herstellen in zijn oorspronkelijke staat binnen een redelijke termijn, naargelang van het geval, hetzij door eigen toedoen, hetzij door toedoen van een derde. Van de bepalingen van het eerste lid kan bij overeenkomst tussen de aanbieder van een kabelomroepnetwerk en de eigenaar of de rechthebbende van het goed worden afgeweken.

De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op de schade die onvermijdelijk wordt aangericht aan een goed, als de aanbieder van een kabelomroepnetwerk een werk uitvoert dat nodig is voor de aansluitingen van de eigenaar of de rechthebbende van dat goed.

§6. De vergoedingen voor schade wegens de aanleg of de exploitatie van een kabelomroepnetwerk zijn voor rekening van de aanbieder van het kabelomroepnetwerk, die aansprakelijk blijft voor alle voor derden schadelijke gevolgen.

§7. De aanbieder van een kabelomroepnetwerk is verplicht onmiddellijk gevolg te geven aan elke vordering van de Vlaamse Regulator voor de Media, het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie of van elke dienst of elk bedrijf voor elektriciteitsvoorziening om elke storing in of nadelige invloed op de werking van de telefoon- of telegraafinstallaties of van de installaties voor elektriciteitsvoorziening onverwijld te doen ophouden.

Bij gebrek daaraan worden de nodig geachte maatregelen, met inbegrip van het verplaatsen van de kabels en de bijbehorende installaties, door de diensten of bedrijven in kwestie getroffen op kosten en risico van de aanbieder van het omroepnetwerk.

§8. De aangelegde kabels, bovengrondse lijnen en bijbehorende uitrustingen blijven eigendom van de aanbieder van het kabelomroepnetwerk.

TITEL IV

Het aanbieden van etheromroepnetwerken

Artikel 196

§1. Niemand mag een etheromroepnetwerk aanbieden zonder schriftelijke licentie van de Vlaamse Regulator voor de Media. Die licentie is persoonlijk en mag pas aan een derde worden overgedragen na het schriftelijke akkoord van de Vlaamse Regulator voor de Media.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de licenties, vermeld in het eerste lid, de voorwaarden waaronder die kunnen worden verkregen, en de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen of het intrekken ervan.

§2. De Vlaamse Regering stelt een digitaal frequentieplan op en keurt het goed. Ze bepaalt het aantal frequentieblokken en frequentiekanalen, met inbegrip van de bijbehorende technische voorwaarden, die geheel of gedeeltelijk zullen worden toegekend aan aanbieders van etheromroepnetwerken.

§3. De Vlaamse Regering stelt aan de openbare omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap de frequentieblokken en frequentiekanalen ter beschikking die hij nodig heeft om zijn eigen omroepprogramma's door te geven.

Artikel 197

Om een licentie als vermeld in artikel 196 te verkrijgen, moet de aanbieder voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijke rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een etheromroepnetwerk in de Vlaamse Gemeenschap. De aanbieders van een etheromroepnetwerk kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel;
- 2° ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maken tussen de activiteiten in het kader van het aanbieden van het etheromroepnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten zijn toegekend, anderzijds;
- 4° jaarlijks voor 30 juni aan de Vlaamse Regulator voor de Media een werkingsverslag met vermelding van, in voorkomend geval, het aantal abonnees en van de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders, voorleggen;
- 5° jaarlijks een vergoeding betalen voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen;
- 6° beschikken over de nodige technische infrastructuur of een technisch investeringsplan en een financieel plan ter zake voorleggen;
- 7° geen aanbieder zijn van elektronische communicatienetwerken die tegen betaling omroepdiensten of elektronische communicatiediensten aanbiedt aan eindgebruikers in Vlaanderen;
- 8° geen onderneming zijn waarin de ondernemingen, vermeld in punt 7°, zeggenschap hebben. Onder zeggenschap wordt begrepen de rechten, overeenkomsten of andere middelen die het afzonderlijk of gezamenlijk, met inachtneming van alle feitelijke en juridische omstandigheden, mogelijk

maken een bepalende invloed uit te oefenen op de activiteiten van een onderneming, met name:

- a) eigendoms- of gebruiksrechten op alle vermogensbestanddelen van een onderneming of op delen daarvan;
- b) rechten of overeenkomsten die een bepalende invloed verschaffen op de samenstelling, het stemgedrag of de besluiten van de ondernemingsorganen.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag en de betalingsvoorwaarden van de jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen, vermeld in het eerste lid, 5°.

De Vlaamse Regering kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het netwerk in kwestie, niet-discriminerend, proportioneel en transparant.

Artikel 198

De aanbieder van een etheromroepnetwerk gebruikt de digitale capaciteit van zijn netwerk om omroepprogramma's uit te zenden.

Artikel 199

De Vlaamse Regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van etheromroepnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de etheromroepnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse Regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 200

De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de etheromroepnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan zijn.

DEEL VI

Het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen

Artikel 201

De televisieomroeporganisaties die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, moeten:

- 1° hun uitzendingen verzorgen via een 16:9-systeem dat volledig compatibel is met PAL, als het uitzendingen in breedbeeld en 625 lijnen betreft die niet volledig digitaal zijn;
- 2° hun uitzendingen verzorgen via een transmissiesysteem dat door een erkende Europese normalisatie-instantie genormaliseerd is, als het uitzendingen betreft die volledig digitaal zijn.

Artikel 202

Elektronische communicatienetwerken, opgezet voor de distributie van digitale televisieprogramma's, moeten in staat zijn breedbeeldtelevisieprogramma's door te geven. De aanbieders van kabelomroepnetwerken en van etheromroepnetwerken die breedbeeldtelevisieprogramma's ontvangen, moeten die programma's in hetzelfde breedbeeldformaat doorgeven als dat waarin het hun wordt geleverd.

Artikel 203

Elk analoog televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 42 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste een door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, namelijk verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Elk digitaal televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 30 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste een door

een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten aan te sluiten en die alle elementen van een digitaal signaal doorlaat, met inbegrip van informatie over interactieve en voorwaardelijke toegankelijke diensten.

Artikel 204

Alle voor de ontvangst van digitale televisiesignalen bestemde apparatuur die in Vlaanderen wordt verkocht, verhuurd of anderszins ter beschikking wordt gesteld, en waarmee digitale televisiesignalen kunnen worden gedecodeerd, moet geschikt zijn om:

- 1° het decoderen van dergelijke signalen mogelijk te maken volgens het gemeenschappelijke Europese coderingsalgoritme dat beheerd wordt door een erkende Europese normalisatie-instantie;
- 2° de signalen weer te geven die ongecodeerd worden uitgezonden mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurder de huurovereenkomst naleeft.

Artikel 205

De aanbieders van omroepdiensten en de dienstenverdelers die gebruikmaken van systemen voor voorwaardelijke toegang, maken uitsluitend gebruik van systemen voor voorwaardelijke toegang die de nodige technische mogelijkheden bieden voor een goedkope controleoverdracht. Dat houdt in dat de mogelijkheid wordt geboden aan dienstenverdelers of aanbieders van omroepnetwerken om volledige controle te hebben over de diensten door middel van dergelijke systemen van voorwaardelijke toegang.

Artikel 206

Alle dienstenverdelers die aanbieders zijn van systemen voor voorwaardelijke toegang, ongeacht de wijze van doorgifte, waarvan de omroeporganisaties afhangen om potentiële kijkers of luisteraars te kunnen bereiken, moeten:

- 1° aan alle televisieomroeporganisaties op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze de technische diensten aanbieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn, door middel van

een decoder die door de dienstenverdelers wordt beheerd;

- 2° een gescheiden boekhouding voeren voor hun activiteiten als aanbieders van voorwaardelijke toegang, als zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Artikel 207

De televisieomroeporganisaties die voor hun digitale uitzendingen gebruikmaken van een decoder of van andere systemen voor voorwaardelijke toegang, moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de eventuele levering van bijbehorende apparatuur.

Artikel 208

Als de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en -producten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, moeten zij dat doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze.

De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet afhankelijk maken van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het product in kwestie:

- 1° een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op verschillende toegangssystemen mogelijk maakt;
- 2° tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, als de licentiehouder zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten en de voorwaardelijke toegangssystemen.

Artikel 209

De Vlaamse Regulator voor de Media kan voorwaarden opleggen aan leveranciers van digitale interactieve programma's op digitale interactieve platforms en aan leveranciers van geavanceerde digitale eindapparatuur met betrekking tot het gebruik van een

open API overeenkomstig de minimumeisen van de relevante normen of specificaties.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan voorwaarden opleggen aan de eigenaars van API's die ertoe strekken dat alle nodige informatie ter beschikking gesteld wordt om leveranciers van digitale interactieve programma's ertoe in staat te stellen alle door de API ondersteunde diensten met volledige functionaliteit te leveren.

DEEL VII

De Vlaamse Regulator voor de Media

TITEL I

Oprichting en samenstelling

Artikel 210

§1. De Vlaamse Regulator voor de Media is een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid als vermeld in artikel 13 van het kaderdecreet van 18 juli 2003.

De Vlaamse Regering bepaalt tot welk homogeen beleidsdomein de Vlaamse Regulator voor de Media behoort.

De zetel van de Vlaamse Regulator voor de Media is gevestigd in Brussel.

De bepalingen van het kaderdecreet van 18 juli 2003 zijn van toepassing op het agentschap, met uitzondering van artikelen 17, 18, §2, en artikel 22, §2, van het kaderdecreet van 18 juli 2003.

§2. Binnen de Vlaamse Regulator voor de Media bestaan twee kamers:

- 1° een algemene kamer;
- 2° een kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen.

Artikel 211

§1. De algemene kamer is samengesteld uit vijf leden: twee magistraten, onder wie de voorzitter, en drie mediadeskundigen.

Personen kunnen aangesteld worden tot lid van de algemene kamer als ze aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° wat de magistraten betreft: ten minste vijf jaar het ambt van magistraat in de rechtbanken en hoven of bij de Raad van State hebben bekleed;
- 2° wat de mediadeskundigen betreft: ten minste vijf jaar een wetenschappelijk ambt of onderwijsambt aan een Vlaamse universiteit of aan een Vlaamse instelling voor hoger onderwijs van het lange type hebben bekleed, of ten minste vijf jaar beroepservaring in de media hebben.

Om als voorzitter van de algemene kamer te worden aangesteld, moeten personen ten minste vijf jaar het ambt van magistraat in de hoven en rechtbanken of bij de Raad van State hebben bekleed.

Met behoud van de toepassing van de onverenigbaarheden, vermeld in artikel 21, §1, van het kaderdecreet van 18 juli 2003, die van toepassing zijn op alle leden van de Vlaamse Regulator voor de Media, mag een lid van de algemene kamer beroepshalve geen binding hebben met een media-, advertentie- of reclamebedrijf of -instelling, of met een verdeler van omroepsignalen, noch economische belangen hebben in die bedrijven of instellingen.

§2. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen is samengesteld uit negen leden, onder wie de voorzitter, waarvan vier leden beroepsjournalist zijn.

Personen kunnen aangesteld worden tot lid van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen als ze aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ten minste vijf jaar het ambt van magistraat in de rechtbanken en hoven of bij de Raad van State hebben bekleed;
- 2° ten minste vijf jaar een wetenschappelijk ambt of onderwijsambt aan een Vlaamse universiteit of aan een Vlaamse instelling voor het hoger onderwijs van het lange type hebben bekleed;
- 3° ten minste vijf jaar ervaring hebben als beroepsjournalist.

§3. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen wordt voor de behandeling van klachten over de toepassing van artikel 41 uitgebreid met de volgende leden:

- 1° twee deskundigen met minstens vijf jaar beroepservaring in de domeinen kinderpsychologie, kinderpsychiatrie of pedagogie;
- 2° twee deskundigen vanuit hun betrokkenheid bij de belangen van gezinnen en kinderen.

Met behoud van de toepassing van de onverenigbaarheden, vermeld in artikel 21, §1, van het kaderdecreet van 18 juli 2003, die van toepassing zijn op alle leden van de Vlaamse Regulator voor de Media, mag een lid van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen, met uitzondering van de beroepsjournalisten, geen binding hebben met een media-, advertentie- of reclamebedrijf of -instelling. De beroepsjournalisten die lid zijn van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen mogen geen functie of bestuursmandaat uitoefenen in een omroep, of een bestuursmandaat uitoefenen in een media-, advertentie- of reclamebedrijf of -instelling.

§4. De leden van de kamers van de Vlaamse Regulator voor de Media worden aangesteld bij besluit van de Vlaamse Regering voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.

De Vlaamse Regering gaat over tot vervanging van een lid van een kamer als dat lid:

- 1° fysiek of mentaal ongeschikt is;
- 2° ontslag neemt of moet nemen ten gevolge van een onverenigbaarheid;
- 3° vraagt om zijn mandaat te beëindigen met toepassing van §5, eerste lid;
- 4° ontslagen is van ambtswege met toepassing van §5, tweede lid;
- 5° afgezet is met toepassing van artikel 212.

De voorzitter en de ondervoorzitter van beide kamers worden aangesteld bij besluit van de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de vergoedingen dat aan de leden van de kamers van de Vlaamse Regulator voor de Media moet worden toegekend. Ze bepaalt hun vergoedingen voor reis- en verblijfskosten.

§5. Als de voorzitter, ondervoorzitter of een lid van een kamer vraagt om zijn mandaat te beëindigen, is,

mits de Vlaamse Regering akkoord gaat, een opzegging van zes maanden vereist. Die termijn kan in onderling akkoord verkort worden.

De voorzitter van een kamer stelt het ontslag van ambtswege van een lid vast, nadat dat lid negen opeenvolgende keren afwezig is geweest.

Artikel 212

§1. De algemene kamer en de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen stellen een gezamenlijk reglement van orde op.

Dat reglement van orde omvat onder meer de werkingsregels, de procedure voor de algemene vergadering van de Vlaamse Regulator voor de Media, en de beroepscode die de leden van elke kamer moeten naleven.

§2. In geval van overtreding van het reglement van orde door een lid van een kamer treedt het college van voorzitters op als tuchtkamer.

Het college van voorzitters kan op gemotiveerde wijze aan de leden van de kamers een terechtwijzing, een schorsing van maximaal zes maanden of een vermindering van zitpenningen en/of van de forfaitaire vergoeding als tuchtrechtelijke sanctie opleggen.

Het college van voorzitters kan aan de Vlaamse Regering bij gemotiveerd advies de afzetting voorstellen van een lid dat de deontologische regels overtreedt.

§3. Bij overtreding van het reglement van orde door de voorzitter of ondervoorzitter van de algemene kamer of de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen wordt de algemene vergadering van de Vlaamse Regulator voor de Media samengeroepen.

De algemene vergadering van de Vlaamse Regulator voor de Media bestaat uit alle leden van de algemene kamer en de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen, met uitzondering van de respectieve voorzitters.

In geval van overtreding van het reglement van orde door de voorzitter of ondervoorzitter van de algemene kamer of de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen kan de algemene vergadering van de Vlaamse Regulator voor de Media

op gemotiveerde wijze een terechtwijzing, een schorsing van maximaal zes maanden of een vermindering van zitpenningen en/of van de forfaitaire vergoeding als tuchtrechtelijke sanctie opleggen.

De algemene vergadering van de Vlaamse Regulator voor de Media kan aan de Vlaamse Regering bij gemotiveerd advies de afzetting voorstellen van de voorzitter of ondervoorzitter van elk van beide kamers die de deontologische regels overtreedt.

§4. De Vlaamse Regering stelt de omstandigheden vast waarin de afzetting, vermeld in paragrafen 2 en 3, voorgesteld kan worden.

Er is in elk geval aanleiding tot afzetting om redenen die voortvloeien uit de toepassing van artikel 404 van het Gerechtelijk Wetboek.

TITEL II

Missie, taken en bevoegdheden

Artikel 213

§1. De Vlaamse Regulator voor de Media heeft als missie de handhaving van de mediaregelgeving binnen de Vlaamse Gemeenschap, het beslechten van geschillen over de mediaregelgeving en het uitreiken van de media-erkenningen en -vergunningen, overeenkomstig de regelgeving.

§2. De algemene kamer heeft de volgende taken:

- 1° met behoud van de toepassing van paragraaf 3 en van artikelen 13 en 30, het toezicht op de naleving van en de beteugeling van de inbreuken op de bepalingen van dit decreet, met inbegrip van het toezicht op de naleving door de openbare omroeporganisatie en de beteugeling van de inbreuken door de openbare omroeporganisatie;
- 2° het uitreiken, wijzigen, schorsen en intrekken van zendvergunningen;
- 3° het toekennen, schorsen of intrekken van de vergunning voor het aanbieden van een etheromroepnetwerk;
- 4° het geven en intrekken van de toestemming aan dienstenverdelers om omroepprogramma's door te geven;

- 5° het ontvangen van de verschillende soorten kennisgevingen die gericht zijn aan de Vlaamse Regulator voor de Media, vermeld in dit decreet;
- 6° het bepalen van de relevante markten en de geografische omvang ervan voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken, en het analyseren van die markten om te bepalen of ze daadwerkelijk concurrerend zijn;
- 7° het identificeren van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht op de krachtens punt 7° geanalyseerde markten, en het opleggen, indien nodig, van een of meer van de verplichtingen, vermeld in artikel 187;
- 8° het in kaart brengen van concentraties in de Vlaamse mediasector;
- 9° het toezicht op de naleving door de openbare omroeporganisatie van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Gemeenschap, en het jaarlijks rapporteren daarover aan de Vlaamse Regering;
- 10° het uitvoeren van bijzondere opdrachten die de Vlaamse Regering indien nodig kan toevertrouwen aan de algemene kamer, voor zover die betrekking hebben op de taken, vermeld in punten 1° tot 9°.

De algemene kamer handelt volledig autonoom bij de uitoefening van haar bevoegdheden, vermeld in paragraaf 2. In geval van betwistingen wordt de algemene kamer in rechte vertegenwoordigd door haar voorzitter.

§3. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikelen 38, 39, 41, 43, 44, 171, 1° en 175, tweede lid.

De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet daarbij volledig autonoom uitspraak. In geval van betwistingen wordt de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen in rechte vertegenwoordigd door haar voorzitter.

§4. Een afschrift van elke beslissing van de Vlaamse Regulator voor de Media wordt aan de minister bezorgd.

§5. De Vlaamse Regulator voor de Media stelt met toepassing van artikel 15, §1, 5°, a), van het kaderdecreet van 18 juli 2003 jaarlijks voor de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement een activiteitenverslag op dat, voor 31 maart van het daaropvolgende kalenderjaar, wordt voorgelegd.

§6. In het kader van deel IV en deel V werkt de Vlaamse Regulator voor de Media, als dat noodzakelijk is, samen met de bevoegde regulerende instanties voor radio-omroep en voor telecommunicatie van de gemeenschappen, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese Gemeenschap, met de Belgische mededingingsautoriteiten en met de regulerende en toezichthoudende instanties in de overige economische sectoren in België.

Artikel 214

Kennisgevingen, aanvragen voor een erkenning of zendvergunning en klachten worden bij de Vlaamse Regulator voor de Media ingediend met een aangezekend schrijven, of via elektronische post of een ander telecommunicatiemiddel dat resulteert in een schriftelijk stuk aan de zijde van de geadresseerde, en waarop een elektronische handtekening is aangebracht die voldoet aan de vereisten van artikel 1322 van het Burgerlijk Wetboek.

Bij kennisgevingen, klachten en aanvragen die worden ingediend door middel van elektronische post of een ander communicatiemiddel stuurt de Vlaamse Regulator voor de Media de aanvrager onmiddellijk een ontvangstbevestiging.

Artikel 215

§1. De algemene kamer doet uitspraak, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, hetzij naar aanleiding van een schriftelijke, met redenen omklede en ondertekende klacht die haar kan worden voorgelegd door elke belanghebbende en, in geval van een klacht met betrekking tot de bepalingen over commerciële communicatie en boodschappen van algemeen nut, door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon.

Over de inhoud van reclame kan de algemene kamer enkel uitspraak doen naar aanleiding van een schriftelijke, met redenen omklede en ondertekende klacht.

Om ontvankelijk te zijn moet de klacht ingediend zijn uiterlijk de vijftiende dag na de gebeurtenis die aanleiding heeft gegeven tot de klacht.

§2. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak, hetzij ambtshalve wat betreft het toezicht op artikel 41 en artikel 171, 1°, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, hetzij naar aanleiding van een klacht die op straffe van onontvankelijkheid ingediend is uiterlijk de vijftiende dag na de datum van de uitzending van het programma door eenieder die blijkt geeft van een benadeling of een belang.

§3. In geval van betwisting over welke kamer bevoegd is om kennis te nemen van een klacht, wijst het college van voorzitters van de Vlaamse Regulator voor de Media de kamer aan die bevoegd is om kennis te nemen van de klacht. Het college van voorzitters bestaat uit de voorzitters van de algemene kamer en van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen. Als de voorzitter van de algemene kamer of de voorzitter van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen verhinderd is, wordt die in het college van voorzitters vervangen door de ondervoorzitter van de respectieve kamer.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de procedures en de termijnen voor het indienen, onderzoeken en afhandelen van de aanvragen en klachten en voor het nemen van sancties. Daarbij moeten het recht om gehoord te worden op tegenspraak, de plicht tot motivering en de beginselen van openbaarheid van bestuur gegarandeerd worden.

Artikel 216

§1. Als de Vlaamse Regulator voor de Media van oordeel is dat een lineaire televisieomroeporganisatie die onder de bevoegdheid valt van een lidstaat van de Europese Unie een lineaire televisiedienst aanbiedt die volledig of hoofdzakelijk gericht is op de Vlaamse Gemeenschap, kan hij contact opnemen met de bevoegde lidstaat van de Europese Unie, om een wederzijds aanvaardbare oplossing voor onderzonden problemen mogelijk te maken.

De Vlaamse Regulator voor de Media mag het Contactcomité, vermeld in artikel 23 van de Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten, vragen om de zaak te onderzoeken.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media kan passende maatregelen nemen tegen de lineaire televisieomroeporganisatie, vermeld in paragraaf 1, als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° hij is van oordeel dat het resultaat van de toepassing van paragraaf 1 niet bevredigend is;
- 2° de lineaire televisieomroeporganisatie, vermeld in paragraaf 1, heeft zich in een lidstaat van de Europese Unie gevestigd om de strengere voorschriften te omzeilen op de gebieden die door de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten worden gecoördineerd en die op hem van toepassing zouden zijn als hij in de Vlaamse Gemeenschap zou zijn gevestigd.

De Vlaamse Regulator voor de Media kan daartoe sancties opleggen als vermeld in titel IV van dit deel en de dienstenverdelers of netwerkoperatoren verplichten de doorgifte van de lineaire televisiedienst te schorsen.

§3. De Vlaamse Regulator voor de Media neemt de passende maatregelen, vermeld in paragraaf 2, als hij de Europese Commissie en de lidstaat van de Europese Unie waar de lineaire televisieomroeporganisatie gevestigd is, in kennis heeft gesteld van zijn voornemen om dergelijke maatregelen te nemen, met opgave van de redenen waarop hij zijn beoordeling heeft gebaseerd, van het feit dat de Europese Commissie besloten heeft dat de maatregelen verenigbaar zijn met het gemeenschapsrecht en in het bijzonder dat de beoordeling van de Vlaamse Regulator voor de Media gegrond is.

Artikel 217

De Vlaamse Regulator voor de Media verzoekt de lineaire televisieomroeporganisatie waarvan de televisie-uitzendingen volledig of hoofdzakelijk op het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie zijn gericht, de regels van algemeen publiek belang na te leven als hij daartoe een met reden omkleed verzoek krijgt van die lidstaat van de Europese Unie over ondervonden problemen met die televisie-uitzendingen.

Binnen twee maanden na de ontvangst van het met redenen omklede verzoek licht de Vlaamse Regulator voor de Media de lidstaat van de Europese Unie in over het gevolg dat aan zijn verzoek is gegeven.

De Vlaamse Regulator voor de Media mag het Contactcomité, vermeld in artikel 23 van de Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten, vragen om de zaak te onderzoeken.

Artikel 218

De Vlaamse Regulator voor de Media kan niet optreden tegen inbreuken op dit decreet op basis van feiten die langer dan zes maanden geleden hebben plaatsgevonden. Die verjaringstermijn wordt gestuit in geval van een klacht of een ambtshalve onderzoek en wordt geschorst tijdens de vakantieperiodes. De Vlaamse Regering bepaalt de termijnen van schorsing tijdens de vakantieperiodes.

TITEL III

Bestuur en werking

Artikel 219

De bestuursorganen van de Vlaamse Regulator voor de Media zijn:

- 1° de raad van bestuur;
- 2° de gedelegeerd bestuurder.

Artikel 220

De raad van bestuur en zijn voorzitter worden aangesteld door de Vlaamse Regering. Het mandaat van bestuurder is onverenigbaar met het mandaat van lid van een van beide kamers van de Vlaamse Regulator voor de Media.

Artikel 221

Met behoud van de toepassing van artikel 22, §2, van het kaderdecreet van 18 juli 2003, is de raad van bestuur bevoegd om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn voor de verwezenlijking van het doel van het agentschap. De raad van bestuur heeft evenwel geen enkele bevoegdheid met betrekking tot de beslissingen die genomen worden ter uitvoering van artikel 212, §2 en §3, en artikel 213, §2 en §3.

De raad van bestuur heeft inzonderheid de volgende opdrachten en bevoegdheden:

- 1° de beheersovereenkomst met de minister sluiten;
- 2° de rapportering over de uitvoering van de beheersovereenkomst goedkeuren;
- 3° de begroting opmaken;
- 4° de begrotingskredieten herverdelen;
- 5° de algemene rekening opmaken;
- 6° over de uitvoering van de begroting rapporteren;
- 7° het jaarlijkse activiteitenverslag opmaken, vermeld in artikel 15, §1, 5°, a), van het kaderdecreet van 18 juli 2003.

Artikel 222

De gedelegeerd bestuurder is belast met het dagelijks bestuur en vertegenwoordigt de Vlaamse Regulator voor de Media in rechte, wat de bevoegdheden van de raad van bestuur betreft.

De gedelegeerd bestuurder woont de vergaderingen van de kamers binnen de Vlaamse Regulator voor de Media als waarnemer bij.

TITEL IV

Sancties

Artikel 223

Als de algemene kamer, binnen de grenzen van haar bevoegdheden, vermeld in artikel 215, §1, een overtreding van de bepalingen van dit decreet vaststelt, kan ze aan de omroeporganisatie, dienstenverdelers in kwestie of het netwerk in kwestie de volgende sancties opleggen:

- 1° de waarschuwing met het bevel de overtreding stop te zetten;
- 2° het bevel de uitspraak uit te zenden op het tijdstip en op de wijze die bevolen zijn door de algemene kamer, op kosten van de overtreder. Als de uit-

spraak niet wordt uitgezonden op het tijdstip en de wijze zoals die bevolen zijn, kan een administratieve geldboete als vermeld in punt 4°, worden opgelegd;

- 3° de verplichte publicatie van de beslissing in dag- en/of weekbladen, op kosten van de overtreder. Als de uitspraak niet wordt gepubliceerd op de wijze zoals die bevolen is, kan een administratieve geldboete als vermeld in punt 4°, worden opgelegd;
- 4° een administratieve geldboete tot 125.000 euro;
- 5° de schorsing of intrekking van de zendvergunning;
- 6° de schorsing of intrekking van de erkenning van de omroeporganisatie;
- 7° de doorgifteschorsing overeenkomstig artikel 171.

In geval van het ongebruikt laten van de toegewezen zendmogelijkheden of het verkeerd gebruiken ervan, kan de algemene kamer de erkenning van een landelijke, regionale of lokale radio-omroeporganisatie of de vergunning voor een etheromroepnetwerk schorsen of intrekken.

Artikel 224

Als de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen, binnen de grenzen van haar bevoegdheden, vermeld in artikel 215, §2, van dit decreet, een overtreding op de bepalingen van dit decreet vaststelt, kan ze aan een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap:

- 1° een waarschuwing geven met eventueel het bevel om de overtreding stop te zetten;
- 2° het bevel geven de uitspraak uit te zenden op het tijdstip en de wijze die door haar bepaald zijn. Bij een inbreuk op artikel 41 kan een administratieve geldboete als vermeld in punt 4°, worden opgelegd als de uitspraak niet wordt uitgezonden op het tijdstip en de wijze zoals die bevolen zijn;
- 3° bij een inbreuk op artikel 41 de verplichte publicatie van de uitspraak in dag- en/of weekbladen opleggen op kosten van de overtreder. Als de uit-

spraak niet wordt gepubliceerd op de wijze zoals die bevolen is, kan een administratieve geldboete als vermeld in punt 4°, worden opgelegd;

4° bij een inbreuk op artikel 41 een administratieve geldboete tot 125.000 euro opleggen;

5° de doorgifte schorsen overeenkomstig artikelen 43 en 171.

Als de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen een duidelijke, belangrijke en ernstige inbreuk vaststelt op de bepalingen van artikelen 38, 39 en 41, kan de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen ten aanzien van alle omroeporganisaties aan de Vlaamse Regering de schorsing voorstellen van de doorgifte van een programma overeenkomstig de bepalingen van artikel 43.

Artikel 225

Als de administratieve geldboete niet wordt betaald, vaardigt de entiteit die door de Vlaamse Regering belast is met de invordering op verzoek van de algemene kamer of van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen, een dwangbevel uit. Het dwangbevel wordt betekend met een gerechtsdeurwaardersexploot met bevel tot betaling.

Binnen een termijn van dertig kalenderdagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene een met redenen omkleed verzet indienen bij gerechtsdeurwaardersexploot, betekend aan de entiteit die door de Vlaamse Regering belast is met de invordering. Dat verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

De tenuitvoerlegging van het dwangbevel wordt gedaan met inachtneming van de bepalingen van het vijfde deel van het Gerechtelijk Wetboek inzake bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

TITEL V

Beheersovereenkomst

Artikel 226

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Regulator voor de Media wordt een beheersovereenkomst

gesloten volgens de bepalingen van artikelen 14, 15 en 16 van het kaderdecreet.

De beheersovereenkomst regelt de wijze van samenwerking met andere entiteiten binnen de Vlaamse administratie en andere overheden.

TITEL VI

Financiële bepalingen en personeel

HOOFDSTUK I

Financiële bepalingen

Artikel 227

De Vlaamse Regulator voor de Media kan beschikken over de volgende ontvangsten:

- 1° dotaties;
- 2° de inschrijvingsgelden van kandidaten voor een erkenning en de vergoedingen voor het behoud van de erkenning, vermeld in artikel 131;
- 3° fiscale heffingen als die bij decreet aan de Vlaamse Regulator voor de Media zijn toegewezen;
- 4° retributies als die bij decreet aan de Vlaamse Regulator voor de Media zijn toegewezen.

Tenzij het decreetaal anders is bepaald, worden de ontvangsten, vermeld in het eerste lid, beschouwd als ontvangsten, die bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven.

De inkomsten van de administratieve geldboeten, vermeld in artikelen 223 en 224, komen in de algemene middelenbegroting van de Vlaamse overheid.

HOOFDSTUK II

Personeel

Artikel 228

De gedelegeerd bestuurder heeft de leiding over het personeel en woont de vergadering van de kamers als waarnemer bij overeenkomstig artikel 222.

TITEL VII

Informatie en medewerking

Artikel 229

De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd inlichtingen en documenten te vragen van omroeporganisaties van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media, dienstenverdelers, aanbieders van kabelomroepnetwerken en van aanbieders van etheromroepnetwerken, als dat voor de invulling van zijn taak redelijkerwijs nodig is.

Iedere omroeporganisatie van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media, iedere dienstenverdelers, en iedere aanbieder van kabelomroepnetwerken en etheromroepnetwerken is verplicht om medewerking te verlenen aan de Vlaamse Regulator voor de Media en de door de Vlaamse Regering aangewezen personeelsleden van de Vlaamse overheid bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Iedere omroeporganisatie van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media is verplicht om een kopie van al haar omroepsignalen, zoals ze werden uitgezonden, te bewaren gedurende een maand, te beginnen vanaf de datum van uitzending, en die op het eerste verzoek ter beschikking te stellen van de Vlaamse Regulator voor de Media.

Artikel 230

§1. De leden en het personeel van de Vlaamse Regulator voor de Media mogen geen vertrouwelijke informatie waarvan ze kennis hebben in het kader van de uitvoering van hun functie, meedelen aan derden, behalve in de wettelijk vastgelegde uitzonderingen.

De verplichting, vermeld in het eerste lid, blijft van toepassing na het verstrijken van het mandaat van elk lid of het beëindigen van de tewerkstelling van elk personeelslid van de Vlaamse Regulator voor de Media.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media draagt er zorg voor dat de vertrouwelijkheid van de gegevens die door bedrijven worden verstrekt en die door het

bedrijf als vertrouwelijke ondernemings- en fabricagegegevens worden beschouwd, verzekerd blijft.

DEEL VIII

Strafbepalingen

Artikel 231

Met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 25 tot 2500 euro of met een van die straffen alleen, wordt degene gestraft die:

1° uitrusting of programmatuur, waaronder chipkaarten, fabriceert, te koop of te huur aanbiedt, verkoopt, verhuurt, invoert, verdeelt, promoot, installeert, in stand houdt of vervangt die bestemd is om zonder toestemming van de dienstenverdelers of netwerkkoperator:

a) programma's te ontvangen die via een elektronisch communicatienetwerk doorgegeven worden;

b) in een begrijpelijke vorm toegang te verschaffen tot radio- of televisieprogramma's of -diensten die alleen tegen extra betaling en op basis van voorwaardelijke toegang worden aangeboden aan het publiek;

2° met het oog op het gebruik ervan of voor commerciële doeleinden die uitrusting of programmatuur, waaronder chipkaarten, koopt, huurt of in zijn bezit heeft;

3° gecodeerde radio- of televisieprogramma's of -diensten geheel of gedeeltelijk decodeert of gebruikt, op welke wijze ook, zonder de toestemming van de eigenaar van de coderingstechnologie of van een derde die door de voormelde eigenaar werd aangeduid om die toestemming te verlenen;

4° gebruikmaakt van commerciële communicatie om die illegale uitrusting of programmatuur aan te prijzen.

Artikel 232

Alle bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd,

zijn van toepassing op de misdrijven, vermeld in artikel 231.

DEEL IX

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 233

Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 september 1995 houdende vaststelling van de code voor reclame en sponsoring op radio en televisie, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2007, wordt opgeheven.

Artikel 234

De decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 juli 2008, worden opgeheven.

Artikel 235

Hoofdstuk II van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord ingevoegd bij de wet van 4 maart 1977, wordt opgeheven.

Artikel 236

De beperking van de samenwerking, vermeld in artikel 139, geldt voor radio-omroeporganisaties waaraan een nieuwe erkenning uitgereikt wordt na de datum van de inwerkingtreding van dit decreet. Voor de radio-omroeporganisaties aan wie reeds voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet een erkenning werd uitgereikt, geldt dat met behoud van de toepassing van artikel 139 de samenwerking met andere lokale radio-omroeporganisaties en met de regionale omroeporganisaties van het verzorgingsgebied op alle terreinen wel toegestaan is.

Samenwerkingsverbanden tussen lokale radio-omroepen zoals bedoeld in artikel 139 die actief zijn op de datum van inwerkingtreding van dit decreet, dienen de aanmelding bij de Vlaamse Regulator voor de Media bedoeld in dit artikel uit te voeren binnen

de veertien kalenderdagen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 237

De beperking tot de resterende duur van de lopende erkenningsperiode, vermeld in artikel 129, geldt enkel voor erkenningen die worden uitgereikt na de datum van inwerkingtreding van dit decreet. Radio-omroeporganisaties die een erkenning en vergunning gekregen hebben voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet, behouden hun erkenning en vergunning voor de duur die bepaald was op het moment van de uitreiking van de erkenning of vergunning.

Alle erkenningen en vergunningen die voor de inwerkingtreding van dit decreet werden uitgereikt aan particuliere radio-omroeporganisaties, blijven gelden tot 25 september 2016. Erkenningen en vergunningen die aan particuliere radio-omroeporganisaties worden uitgereikt na de inwerkingtreding van dit decreet vervallen op 25 september 2016.

Artikel 238

Omroeporganisaties die een erkenning hebben verkregen met toepassing van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, en waarvoor nu een regeling van kennisgeving geldt, worden geacht aan de kennisgevingsverplichting van dit decreet te hebben voldaan voor de omroepdienst in kwestie.

Artikel 239

De bepalingen van deel III, titel II, hoofdstuk IV, hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2009.